

เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนเกษตรศาสตร์

TECHNICAL VOCATIONAL QUALIFICATION FOR
HOME ECONOMICS TEACHERS

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2545

ISBN 974-648-795-7

เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์

TECHNICAL VOCATIONAL QUALIFICATION FOR
HOME ECONOMICS TEACHERS

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 43340
วัน, เดือน, ปี..... 29 ส.ค. 2545

.b.....
.i.....

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในสถาบันที่ตนนั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกสิ่งหนึ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับเรื่องนี้คือเรื่องของการนำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพดี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2545

ISBN 974-648-795-7

**TECHNICAL VOCATIONAL QUALIFICATION FOR
HOME ECONOMICS TEACHERS**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIRMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2002

ISBN 974-648-795-7

© COPYRIGHT 2002 ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์
 TECHNICAL VOCATIONAL QUALIFICATION FOR HOME
 ECONOMICS TEACHERS

ชื่อนักศึกษา นางกรรณา สิทธิพันธ์

รหัสประจำตัว 42064118

ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.มัลย์ จีรวัดนเกษตร์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.วีระพันธ์ โชติวนิช

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์		ลายมือชื่อ
ดร.มัลย์	จีรวัดนเกษตร์	
ดร.วีระพันธ์	โชติวนิช	
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	
ดร.ณรงค์	ทิมสาร	
รศ.ดร.ปริยาพร	วงศ์อนุตรโรจน์	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 21 มีนาคม 2545 เวลา 13.30 น. เป็นต้นไป
 สถานที่สอบ ณ ห้องสมาคมศิษย์เก่าบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า โดยไม่ใช่ว่าการนี้
 หมายความว่าใคร่ใจทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องขอสงวนสิทธิ์ของเอกสารที่พิมพ์นี้ไว้เป็น
 วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

หัวข้อวิทยานิพนธ์	เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์	
นักศึกษา	นางกรรณา สิริพันธ์	
รหัสประจำตัว	42064118	
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต	
สาขาวิชา	การบริหารอาชีวศึกษา	
พ.ศ.	2545	
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	ดร.มาลัย	จิรวัดนเกษตร์
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.วิระพันธ์	โชติวนิช

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ใน 6 ด้านคือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา โดยจำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา 36 แห่ง ทั่วประเทศ จำนวน 234 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบสอบถามมี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและประสบการณ์ในการทำงาน ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ใน 6 ด้าน ตอนที่ 3 เป็นคำถาม ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอน คหกรรมศาสตร์ใน 6 ด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา และด้านการแสวงหาความรู้

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามตำแหน่ง ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ผลการวิจัยพบว่า โดย

ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แตกต่าง
กัน 2 ด้านคือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ และด้านจรรยาบรรณครู นอกนั้นไม่แตกต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Technical Vocational Qualification For Home Economics Teachers	
Student	Mrs. Karuna Sittipun	
Student ID	42064118	
Degree	Master Of Industrial Education	
Programme	Vocational Administration	
Year	2002	
Thesis Advisor	Dr.Malai	Gerawatanakaset
Thesis Co-Advisor	Dr.Weerapun	Chotivanich

ABSTRACT

The purposes of this research were to study Technical Vocational Qualifications For Home Economics teachers in six aspects. They were qualification, knowledge, ethics, teaching management, knowledge search, student centered teaching, and relationship between community and educational institutes based on their positions and working experiences.

The sample of this research were 234 administrators and teachers from 36 Vocational Colleges of the Department of Vocational Education countrywide.

Instruments used in this research were questionnaires comprising three parts: general information and working experiences of the respondents; technical vocational qualifications of home economics teachers in six aspects; and opinions and suggestions of the respondents. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation and t-test.

The results of the research were as followings :

1. As a whole, the opinions of administrators and teachers concerning technical vocational qualifications in six aspects were at a high level in ethics, qualification/knowledge, teaching management, student centered teaching, relationship between community and education institutes and knowledge search respectively.

2. Comparing the opinions of administrators and teachers in technical vocational qualifications for Home Economics teachers based on their positions, the results showed that , as a whole and when considering each aspect separately, there was a significant difference of .05.

3. Comparing the opinions of administrators and teachers in technical vocational qualifications for Home Economics teachers based on their working experiences, the results showed that, as a whole, there was a significant difference of .05. When considering each aspect separately, there was no significant difference except in qualification/knowledge and ethnics.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ ดร.มาลัย จีรวฒนเกษตร์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร. วีระพันธ์ โชติวณิช อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ให้กำลังใจ และติดตามผลการดำเนินการวิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกคน ที่ได้ให้ความรู้ ประสบการณ์ ความเมตตา และกำลังใจอยู่เสมอ

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณท่านผู้บริหารและอาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษาทุกแห่งทั่วประเทศ ทุกท่านที่ตอบแบบสอบถามซึ่งได้สละเวลาเพื่อช่วยให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จไปด้วยดี

ขอขอบคุณอาจารย์ปิยวีร์ จุติพงษ์รักษา หัวหน้าภาควิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา 4 หน่วยงานในเทศ กรมอาชีวศึกษา ที่ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ ความเข้าใจในการจัดทำวิทยานิพนธ์ เล่มนี้ตลอดด้วยดีเสมอ

ขอขอบคุณ คุณศุภวดี สิทธิพันธ์ , นางสาวณัฐยา สิทธิพันธ์ , นายชูศิลป์ สิทธิพันธ์ และเพื่อน ๆ ที่ ๆ น้อง ๆ และอีกหลายท่านที่ไม่สามารถเอ่ยนามได้ครบไว้ ณ โอกาสนี้ ที่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ความดีและคุณประโยชน์ที่เกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตา คุณแก้วบิดา มารดา คุณครู-อาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

กรุณา สิทธิพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญตาราง.....	VII
สารบัญรูป.....	X
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมุติฐานการวิจัย.....	3
1.4 ทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.6 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์.....	5
1.7 คำนียามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 ความสำคัญของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์.....	7
2.2 การจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์.....	8
2.3 ร่างกรอบมาตรฐานครุวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม กรมอาชีวศึกษา.....	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง.....	28
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่มอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและ ประสบการณ์ในการทำงาน.....	34
ตอนที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับ ที่เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตาม ความคิดเห็นของบริหารและอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมและรายด้าน.....	35
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ใน 6 ด้าน.....	46
ตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียนข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติมในแต่ละด้าน ตามลำดับความสำคัญและวิเคราะห์ ข้อมูล.....	68
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	72
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	72
5.2 ขอบเขตของการวิจัย.....	72
5.3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	72
5.4 สรุปผลการวิจัย.....	74
5.5 อภิปรายผลการวิจัย.....	79
5.6 ข้อเสนอแนะ.....	93
บรรณานุกรม.....	95
ภาคผนวก.....	100
ประวัติผู้เขียน.....	127

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 แสดงจำนวนและคำร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	34
4.2 แสดงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นและลำดับที่เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมทั้ง 6 ด้าน.....	35
4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐาน วิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในด้านคุณวุฒิ-ความรู้.....	36
4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่เกี่ยวกับเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนในด้านจรรยาบรรณครู.....	37
4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐาน วิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน ในการจัดการเรียนการสอน.....	38
4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่เกี่ยวกับเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนในการแสวงหาความรู้.....	40
4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐาน วิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	42
4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่เกี่ยวกับเกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนในด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา.....	44
4.9 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์โดยจำแนกตาม ตำแหน่งในภาพรวมทั้ง 6 ด้าน.....	46
4.10 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์โดยจำแนกตาม ตำแหน่งในด้านคุณวุฒิ/ความรู้.....	47

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์โดยจำแนกตาม ตำแหน่งในด้านจรรยาบรรณครู.....	48
4.12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์โดยจำแนกตาม ตำแหน่งในด้านการจัดการเรียนการสอน.....	49
4.13 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์โดยจำแนกตาม ตำแหน่งในด้านการแสวงหาความรู้.....	51
4.14 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์โดยจำแนกตาม ตำแหน่งในด้านการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.....	53
4.15 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์โดยจำแนกตาม ตำแหน่งในด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา.....	55
4.16 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามประสพการณ์ในการทำงานในภาพรวมทั้ง 6 ด้าน.....	57
4.17 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามประสพการณ์ในการทำงานในด้าน คุณวุฒิ/ความรู้.....	58
4.18 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามประสพการณ์ในการทำงานในด้านจรรยาบรรณครู.....	59
4.19 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามประสพการณ์ในการทำงานในด้านการจัดการเรียนการสอน.....	60
4.20 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามประสพการณ์ในการทำงานในด้านการแสวงหาความรู้.....	62
4.21 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามประสพการณ์ในการทำงานในด้านการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ.....	64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.22 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานในด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน และสถานศึกษา.....	66
4.23 แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ในด้านต่าง ๆ	68

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

รูปที่

หน้า

2.1 แสดงลักษณะการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ..... 22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปฏิรูปการศึกษาเป็นความหวังในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ โดยหวังผลให้เกิดการพัฒนาในอนาคตอันใกล้ หลังจากวันที่ 19 สิงหาคม 2542 เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งจะมีการเปลี่ยนแปลงเต็มรูปแบบในปี พ.ศ. 2545 การประกันคุณภาพสู่การรับรองมาตรฐานเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปการศึกษาในหมวดที่ 7 ตาม พรบ. การศึกษาแห่งชาติได้กล่าวถึงครู คุณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ต้องมีการปฏิรูป สำนักงาน กค. มีนโยบายที่จะส่งเสริมให้ข้าราชการครูทุกคนได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านการปฏิบัติวิชาชีพครู อันเป็นผลทำให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนอย่าง รอบด้านเต็มศักยภาพรวมถึงด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณรวมทั้งให้มีค่านิยมในการพัฒนาตนเอง อยู่เสมอ (ไพบุลย์ แจ่มพงษ์. 2543 : 27-32) ในส่วนร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาดังเป้าหมายของการอาชีวศึกษาในการผลิตกำลังคน 4 กลุ่มคือ แรงงานกึ่งฝีมือ ช่างกึ่งฝีมือ , ช่างฝีมือ , ช่างเทคนิค , นักเทคโนโลยี การพัฒนาบุคลากรอาชีวศึกษากำหนดให้มีสำนักมาตรฐานและพัฒนาครู วิชาชีพอยู่ในกำกับของคณะกรรมการเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดเกณฑ์ ทดสอบ ออกใบรับรองมาตรฐานวิชาชีพครู มีการฝึกอบรมครูวิชาชีพตามมาตรฐานที่กำหนด ศึกษาวิเคราะห์วิจัยเทคโนโลยีใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิชาชีพและจัด ฝึกอบรมครูให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับ พรบ.การศึกษาแห่งชาติ พร้อมกันนี้เป็นการพัฒนาบุคลากรและสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและบรรลุคุณภาพได้ (กรมอาชีวศึกษา. 2543 : 23-27)

ประหยัด สายวิเชียร (2538 : 2) กล่าวว่า วิชาคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่ว่าด้วยเรื่องการใช้การพัฒนาและการจัดการเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์และวัสดุ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว สถาบัน และชุมชน ทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยศึกษาในเรื่องของอาหาร โภชนาการ เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ที่อยู่อาศัย การจัดการบ้านเรือน เศรษฐกิจของครอบครัว และรวมไปถึงเรื่องของการอบรมเลี้ยงดูเด็กด้วย หลักสูตรในการสอนจะบรรจุลงในระดับการเรียนหลายระดับ เริ่มตั้งแต่ ระดับอนุบาล , ประถมศึกษา , มัธยมศึกษา , ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) , ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จนถึงระดับอุดมศึกษา เป้าหมายของการศึกษาคหกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและครอบครัว โดยมุ่งพัฒนาความรู้ ความสามารถในการดำรงชีวิต อยู่ในสิ่งแวดล้อมอย่างมีความสุขและสร้างงาน อาชีพให้กับตนเองได้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงให้ความหมายของความเป็นครูไว้ใน พระบรมราโชวาทว่า “ความเป็นครู หมายถึง การมีความรู้ดี ประกอบด้วย หลักวิชาที่ถูกต้อง แน่นแฟ้น และแจ่มแจ้งแก่ใจ รวมทั้งคุณความดีและความเอื้ออารี ปราศจากที่จะถ้อยทอด เพื่อแผ่ให้ผู้อื่น ได้มีความรู้ความเข้าใจที่ดีด้วยความแจ่มแจ้งแนชัดในใจ” “หน้าที่ของครูนั้นเป็นหน้าที่ที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นการปลูกฝังความรู้ ความคิด และจิตใจให้แก่เยาวชนเพื่อที่จะให้เติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพของประเทศชาติในกาลข้างหน้า ผู้เป็นครูจึงจัดได้ว่าเป็นผู้มีบทบาทอย่างสำคัญในการสร้างสรรค์บันดาล อนาคตของชาติบ้านเมือง” และพระราโชวาทของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ความว่า “อาชีพครูถือว่าสำคัญอย่างยิ่งเพราะครูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญมั่นคง และก่อนที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญได้นั้นจะต้องพัฒนาคนซึ่งได้แก่เยาวชนของชาติเสียก่อนเพื่อให้เยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณค่าสมบูรณ์ ทุกด้าน จึงสามารถช่วยกันสร้างความเจริญให้แก่ชาติต่อไป” (ธีรพันธุ์ ไกรนิธิสม. 2542 : 2-6)

ครู ตามความหมายใน “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542” หมายถึง บุคลากรวิชาชีพ ซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน ครูวิชาชีพ หมายถึง ครูผู้สอนวิชาชีพที่ได้รับคุณวุฒิการศึกษาวิชาชีพระดับอุดมศึกษาและผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมครูวิชาชีพและมีใบประกอบ วิชาชีพครู

อาจารย์คหกรรมศาสตร์เป็นอาจารย์วิชาชีพตามความหมายข้างต้น โดยเน้นทางด้านการปฏิบัติ ฝึกอาชีพให้แก่ นักศึกษาและบุคคลทั่วไป จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 เรื่อง แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 กล่าวว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียน ทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด” การสอนวิชาชีพ ส่วนใหญ่ครูยังคงยึดหลักการสอนตามรูปแบบเดิมสอนตามคู่มือหรือใบงานสอนโดยใช้ประสบการณ์ที่ผ่านมา วิธีการสอนระบบนี้จะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ความรู้ที่ได้รับมาไปประกอบอาชีพอย่างมั่นคง มั่นใจ เต็มตามศักยภาพ ควรมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงการค้นคว้าพัฒนาโดยใช้เทคนิค วิธีการใหม่ ๆ เช่น การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแนวคิดนำเอาแนววิชาชีพใหม่ ๆ วิธีการเรียนการสอนพร้อมเทคโนโลยีที่ได้รับไปใช้ในอนาคต การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพของครูจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานกลางของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์เพื่อไปใช้ในการวัดคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาชีพ คหกรรมว่ามีเกณฑ์มาตรฐานสอดคล้องกับ พรบ. การศึกษา เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนสามารถจัด การเรียนการสอนได้สอดคล้องกับทิศทางการจัดการศึกษาใหม่ จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลากรสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ต่อไป จากการทำกรมอาชีวศึกษาได้เข้าร่วมโครงการ Vocational Teachers Standards and The Formulating Method ของประเทศจีน ผู้แทนกรมอาชีวศึกษาคือผู้อำนวยการกองแผนงาน เข้าร่วมประชุมได้รายงานว่ามีประเทศสมาชิกเข้าร่วมประชุมทั้งหมด 8 ประเทศ โดยแต่ละประเทศ

ได้นำเสนอข้อมูลด้านมาตรฐานครุวิชาชีพของตนเอง ซึ่งแต่ละประเทศก็ไม่มีมาตรฐานครุวิชาชีพที่ชัดเจน ยกเว้นประเทศ สหรัฐอเมริกา ที่ประชุมเห็นสมควรให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำมาตรฐานครุวิชาชีพ โดยประกอบไปด้วยบุคคลหลายฝ่าย ทั้งนี้ได้มอบหมายให้หน่วยศึกษานิเทศก์เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการต่อไป (โยจิน สัมมโน. 2542 : 1-4) หน่วยศึกษานิเทศก์ได้จัดคณะทำงานกร่างมาตรฐานครุวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม โดยจัดทำเป็นมาตรฐานด้านต่าง ๆ พร้อมตัวบ่งชี้ที่เสริมมาตรฐานเหล่านั้นและ ทั้งนี้ในปัจจุบันยังไม่มีเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนวิชาคหกรรมศาสตร์

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน
2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ใน 6 ด้าน จำแนกตามสถานภาพโดยตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงาน

1.3 สมมุติฐานงานวิจัย

1. ผู้บริหารและอาจารย์ที่มีสถานภาพ โดยตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ แตกต่างกัน
2. ผู้บริหารและอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ แตกต่างกัน

1.4 ทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั่วประเทศโดยผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดของร่างกรอบมาตรฐานครุวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม (กรมอาชีวศึกษา. 2542 : 3)

ในการวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษามาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามแนวคิดร่างกรอบมาตรฐานครุวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม (ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา. 2542 : 31) เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใน 6 ด้านคือ

1. ด้านคุณวุฒิ/ความรู้
2. ด้านจรรยาบรรณครู
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน
4. ด้านการแสวงหาความรู้
5. ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ใน วิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ปี พ.ศ. 2544 จำนวน 36 แห่ง ทั่วประเทศใน 6 ด้านคือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา จำนวน 36 แห่ง ทั่วประเทศ จำนวน 584 คน แบ่งออกได้ดังนี้

1) ผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชาคหกรรมศาสตร์ หัวหน้าแผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย หัวหน้าแผนกวิชาอาหารและโภชนาการ หัวหน้าแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป จำนวน 216 คน

2) อาจารย์ผู้สอนวิชาคหกรรมศาสตร์ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา 36 แห่ง จำนวน 378 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 584 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Krejcie และ Morgan จากจำนวนประชากร ทั้งหมด 584 คน ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 234 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เทียบสัดส่วนบัญญัติไตรยางค์ และดำเนินการเก็บข้อมูล โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารทูลงวันไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ยกเว้นผู้มีเหตุผลเป็นสงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ตัวแปรต้น ประกอบด้วย

1.1 สถานภาพโดยตำแหน่ง จำแนกเป็น

1.1.1 ผู้บริหาร

1.1.2 อาจารย์ผู้สอน

1.2 ประสบการณ์ในการทำงาน จำแนกเป็น

1.2.1 15 ปี หรือต่ำกว่า

1.2.2 มากกว่า 15 ปี

2. **ตัวแปรตาม ได้แก่** ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามมาตรฐานรวม 6 ด้านคือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา

1.6 ขอบเขตพื้นที่หรือทางภูมิศาสตร์

ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์และตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาระบบอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2544 จำนวน 36 แห่ง ทั่วประเทศ

1.7 คำนียามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. **เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์** หมายถึง เกณฑ์กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคคลด้านวิชาชีพเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดตรวจสอบประเมิน ผล และประกันคุณภาพผู้สำเร็จอาชีวศึกษา มี 6 ด้านคือ

1.1 **คุณวุฒิ / ความรู้** หมายถึง ความรู้ความสามารถความถนัดเชี่ยวชาญ ที่เหมาะสมแก่ตำแหน่งหน้าที่ตรงกับงานที่รับผิดชอบ มีความถนัดเชี่ยวชาญ ในการวางแผน จัดทำโครงการเพื่อพัฒนางานอาชีพ

1.2 **จรรยาบรรณครู** หมายถึง หลักหรือข้อปฏิบัติสำหรับครูเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของครูเป็นไปอย่างเรียบร้อยสมบูรณ์ประกอบด้วย มีความรัก ศรัทธาในวิชาชีพ เอื้ออาทรต่อผู้เรียน อุทิศตนในการสอน มีมนุษยสัมพันธ์ ควบคุมอารมณ์ เป็นแบบอย่างที่ดีมีความรับผิดชอบตรงต่อเวลา มีความซื่อสัตย์ และเสียสละต่อส่วนรวม

1.3 **การจัดการเรียนการสอน** หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และเป้าหมายในการจัดการศึกษาวิชาชีพ การจัดทำและพัฒนาหลักสูตร/แบบแผนการสอน ตลอดจนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงทรัพยากรของท้องถิ่น ทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ สามารถเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ อย่างเหมาะสม พัฒนา ประเมิน และนำผลการประเมินไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้

1.4 การแสวงหาความรู้ หมายถึง การเสาะหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร จากแหล่งต่าง ๆ โดยเฉพาะในสาขาวิชาชีพที่สอนเพื่อนำมาสร้างและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับสภาพจริงในปัจจุบัน โดยการเป็นสมาชิกหรือเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการหรืองานวิจัยและนำไปใช้ในการพิจารณาเพื่อแก้ปัญหาหรือก่อให้เกิดการสร้างสรรคหรือการจัดกิจกรรมการเรียนงานใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับธรรมชาติและสภาพแวดล้อม

1.5 การสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ แสวงหาความรู้ และคำตอบ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานและองค์ความรู้ด้วยตนเองพร้อมกันนี้ ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนา สุนทรียภาพอย่างครบถ้วนด้วย การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง เพื่อสร้างจิตสำนึกในการรักท้องถิ่นและนำภูมิปัญญาท้องถิ่น สื่อ และเทคโนโลยีต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ เพื่อจัดกิจกรรม เพื่อก่อให้เกิดจิตสำนึกที่ดี จรรยาบรรณ ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย และประเมินความสามารถของผู้เรียนตามพัฒนาการการเรียนรู้

1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา หมายถึง การมีส่วนร่วมกับชุมชนในเรื่องการ ส่งเสริม ผลิต จำหน่าย ผลิตภัณฑ์คหกรรม โดยใช้วัสดุในท้องถิ่น จัดบริการทางวิชาการและวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ตามสภาพทางภูมิศาสตร์ และวัฒนธรรม ตลอดจนการจัดกิจกรรมทางสังคม และวัฒนธรรมร่วมกับชุมชน

2. วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ หมายถึง ประเภทวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ได้แก่ สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาคหกรรม

3. อาจารย์ผู้สอน หมายถึง ครูผู้สอนทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ซึ่งปฏิบัติงานสอนในวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ทั่วประเทศ

4. ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการ ฯ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะวิชาคหกรรมศาสตร์ หัวหน้าแผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย หัวหน้าแผนกวิชาอาหารและโภชนาการ หัวหน้าแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป

5. สถานภาพโดยตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งงานที่ดำรงอยู่ ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน

6. ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ได้พบได้รู้ได้เห็นจากการทำงาน มาก-น้อย ขึ้นอยู่กับช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา โดยแบ่งเป็น 15 ปีหรือต่ำกว่า และมากกว่า 15 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎี หลักการและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องเกณฑ์มาตรฐานของอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอน คหกรรมศาสตร์ ผู้วิจัยได้รวบรวม ทฤษฎี หลักการ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 ความสำคัญของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
- 2.2 การจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
- 2.3 ร่างกรอบมาตรฐานครูวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม กรมอาชีวศึกษา ฯ
 - 2.3.1 ด้านคุณวุฒิ/ความรู้
 - 2.3.2 ด้านจรรยาบรรณครู
 - 2.3.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน
 - 2.3.4 ด้านการแสวงหาความรู้
 - 2.3.5 ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 2.3.6 ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา

2.1 ความสำคัญของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

การเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีเป้าหมายที่สำคัญ คือ ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ความรู้ทางคหกรรมศาสตร์ให้สามารถนำไปใช้ได้ทั้งชีวิตประจำวัน และเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งมี ความสำคัญสำหรับหญิงและชาย การจัดการศึกษาทางคหกรรมศาสตร์สามารถแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกได้เป็น 2 กลุ่มคือ

1. กลุ่มที่นำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในด้านผู้บริโภคและผู้ฝึกปฏิบัติเอง (Consumer and homemaking)
2. กลุ่มที่เตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ โดยการใช้ความรู้ทางคหกรรมศาสตร์ (Occupational Preparation) อันได้แก่ นักโภชนาการ ครูสอนประเภทวิชาคหกรรม นักกำหนดรายการอาหาร นักออกแบบเสื้อผ้า ผู้ประกอบการสถานเลี้ยงเด็ก และสถานศึกษาต่างๆ รวมไปถึง การให้บริการด้านอาหารด้วย ฯลฯ

จากวิวัฒนาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์การทำอาหาร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานาน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ ทำให้มีสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ มากมาย ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตประจำวันซึ่งเป็น ความสำเร็จที่ก้าวไกลอีกทั้งยังมีเหตุผลเบื้องหน้า และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ สาเหตุที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองที่มีผลกระทบต่อถึงครอบครัว และสมาชิกในครอบครัวด้วย เมื่อสังคมมีการเปลี่ยนแปลง ทั้งสองกลุ่มนี้จึงมีความสัมพันธ์ใกล้ชิด

กันมากขึ้น เพราะกิจกรรมบางอย่างนั้นจะต้องมีการปฏิบัติและทำงานเกิดผลดีก่อน จึงจะนำเสนอ เผยแพร่หรือถ่ายทอดให้กับผู้อื่นได้ (ประหยัด สายวิเชียร. 2530 : 5-6)

นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาหลายคน ได้ให้แนวคิดในทัศนะเกี่ยวกับความสำคัญของ คหกรรมศาสตร์ดังนี้

คหกรรมศาสตร์ในยุคโลกาภิวัตน์มีความสำคัญ โดยเข้ามามีบทบาทในเรื่องของ ครอบครัวและพัฒนาการเด็ก อาหารและโภชนาการ เส้นใย เครื่องแต่งกายและศิลปสัมพันธ์ การจัดการในครอบครัวและเศรษฐกิจของครอบครัว บ้าน เครื่องเรือน และเครื่องใช้ (ทวิรัสมิ ธนาคม. 2538 : 10-21)

คหกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่คำนึงถึงการให้บริการที่รับผิดชอบต่อสังคม กล่าวคือ เป็นวิชาชีพที่ส่งเสริมให้ครอบครัวรู้จักคุณค่าของการพัฒนาคุณภาพของบุคคลในครอบครัวให้เป็น พลเมืองดีของชาติ เป็นศาสตร์ที่เกิดจากการประยุกต์ ความรู้ของศาสตร์หลายสาขา คือ ครอบคลุมการให้ความรู้และการจัดบริการ พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคคล บ้าน และครอบครัว มีเป้าหมายเพื่อยกและปรับปรุงคุณภาพชีวิตมนุษย์ ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์อย่าง สมดุลแก่บุคคลและครอบครัว ตลอดจนสิ่งแวดล้อมรอบตัว เป็นวิชาชีพที่จำเป็นต้องอาศัย เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการสนับสนุนการผลิตและเศรษฐกิจ การผ่อนแรงในการทำงานซึ่งทำให้ บุคคลและครอบครัวสามารถใช้เวลาและการเข้าสู่ แรงงาน เพื่อประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เป็นวิชาชีพที่จำเป็นต้องปรับให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและ สังคมของประเทศ จำเป็นต้องติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ เพื่อปรับปรุง การจัดบริการทาง สังคม และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เกิดความนิยมของผู้บริโภค เป็นวิชาชีพที่ส่งเสริมให้ครอบครัวได้สัมผัสและใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว ปัจจุบันนี้มนุษย์กับสิ่งแวดล้อมมีความ สัมพันธ์ต่อกัน จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยกัน มนุษย์จะดำรงชีพอยู่ได้ต้องรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งจะต้องรู้จักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและรู้จักการจัดการทรัพยากรเพื่อให้มนุษย์ได้มี ไว้ใช้สอยและพึ่งพา (ยุวดี กาญจนันฐิติ และคณะ. 2533: 39-40)

จะเห็นได้ว่าคหกรรมศาสตร์เป็นศาสตร์ที่มีความสำคัญ คือ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับ ศาสตร์สาขาอื่น ๆ มากมายทั้งในค่านวิทยาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ ทั้งนี้เพราะคหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์ที่นำไปใช้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนและเป็นที่ยอมรับว่าความรู้ ทางคหกรรมศาสตร์นั้นมีประโยชน์และจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครอบครัวซึ่งนับเป็นพื้นฐานที่ สำคัญของสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับงานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
2.2 การจัดการเรียนการสอนด้านคหกรรมศาสตร์
 ไม่สามารถใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คหกรรมศาสตร์ หมายถึง วิชาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจกรรมภายในบ้านเรือน วิชาคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาการแขนงหนึ่งที่สำคัญอันจะช่วยสร้างดุลยภาพระหว่างการเปลี่ยนแปลงทาง

วัตถุประสงค์ใจด้วยการยึดหลักการพัฒนาคุณภาพชีวิต การจัดการเรียนการสอนคหกรรมศาสตร์ได้เปิดสอนในทุกระดับการศึกษา ตั้งแต่อนุบาลจนประถม มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา ดังนี้ ปภานิต สุภารัตน์ (2543 : 3) กล่าวว่า วิชาคหกรรมศาสตร์ก็เหมือนกับการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ สังคม ฯลฯ จะมีข้อแตกต่างกันตรงที่ว่าในการเรียนการสอนคหกรรมศาสตร์นั้นเน้นการปฏิบัติซึ่งความคิดทางปฏิบัตินี้ John Dewey (1966 : 137) นักปรัชญาปฏิบัตินิยม ชาวอเมริกาได้ให้แนวคิดในเรื่องการจัดการศึกษาคหกรรมศาสตร์ว่า จำเป็นต้องเน้น 3 ประการด้วยกัน คือ เจตคติ ความรู้ ความสามารถทางด้านทักษะและประสบการณ์ และ Dewey ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดประสบการณ์ไว้ว่า “การจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนจะช่วยเพิ่มพูนทักษะและทัศนคติที่ดี” จากแนวคิดนี้ สถานศึกษาที่ทำการสอนวิชาคหกรรมศาสตร์ได้นำมาใช้ในการเรียนการสอนโดยยึดหลักเรียนโดยการกระทำจริง ทำให้การเรียนการสอนคหกรรมศาสตร์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพราะผู้เรียนมีความรู้ความชำนาญพอที่จะออกไปประกอบอาชีพได้ ซึ่งการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนจบไปแล้วสามารถประกอบอาชีพได้นั้นเป็นเป้าหมายของสถาบันการศึกษาวิชาชีพทุก ๆ แห่ง (บรรจง ชูสกุลชาติ. 2531 : 5) และเป้าหมายโดยตรงทางด้านวิชาคหกรรมศาสตร์นั้น ขอบกแนวคิดของประหยัด สายวิเชียร (2531 : 5) มากกล่าวไว้ดังนี้

วิชาคหกรรมศาสตร์มีเป้าหมายที่สำคัญ คือ เรียนเพื่อทำมาหาเลี้ยงชีพและเพื่อที่จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ฉะนั้นคหกรรมศาสตร์ตามแนวคิดใหม่ ก็เพื่อการนำเอาความรู้ที่ได้ในสาขาวิชาชีพไปประกอบอาชีพหรือนำเอาไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกเพศทุกวัย

สุรศักดิ์ หลาพมาลา (2532 : 24-28) ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการปฏิบัติ ซึ่งควรพิจารณาได้ดังนี้

1. ครูควรจัดทำแผนการเรียนการสอนเป็นรายสัปดาห์ ตลอดภาคเรียนให้ผู้เรียนทราบและดำเนินการสอนตามนั้น
2. สอนทฤษฎีหรือหลักการอันเป็นพื้นฐานก่อนแล้วแบ่งบทเรียนเป็นหน่วยย่อยทำการสอนทีละทักษะตามแผนการสอนและควรทำการประเมินผลเพื่อปรับปรุงและเสริมแรงเสมอ
3. ควรแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ที่มีความสามารถต่างระดับกันเพื่อให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้มีโครงการของกลุ่มและโครงการส่วนบุคคล
4. ครูควรจัดโอกาสให้ผู้เรียนปฏิบัติในสภาพจริงของโลกของงานเพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่เด็กตลอดทั้งเชิญบุคคลที่อยู่ในวงกรนั้นมาประเมินผลงานและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน
5. ในระหว่างเรียน ครูต้องติดตามดูผลงานของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าตนได้รับความเอาใจใส่จากครู การประเมินผลก็ไม่จำเป็นต้องทำพร้อมกันทั้งชั้นผู้เรียนรายบุคคลพร้อมจะรับการประเมินเมื่อใดครูก็ควรที่จะประเมินได้
6. ก่อนสิ้นภาคเรียน ควรมีการสัมมนาทั้งชั้น ให้ทุกคนได้มีโอกาสเสนอผลงานวิธีการทำงานของตน ตลอดทั้งให้ผู้เรียนเสนอว่าตนจะนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติในชีวิตจริงนอกห้องเรียนอย่างไร ที่ไหนและเมื่อไร

7. ครูควรติดตามดูโครงการที่นักเรียนเสนอมา แม้ว่าการเรียนวิชานั้น ๆ จะผ่านพ้นไปแล้วก็ตาม ทั้งนี้เพื่อเป็นการเสริมแรงและกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้ไปปฏิบัติจริง

8. ในระหว่างที่นักเรียนกำลังเรียนหรือฝึกปฏิบัตินั้น ครูควรสอนให้นักเรียนมองปัญหาต่าง ๆ ที่พบว่าเป็นสิ่งที่แก้ได้และเมื่อมีปัญหา ก็ควรจะคิดทันทีว่ามีทางแก้ไขอย่างไรหรืองานนั้นจะทำให้ลุล่วงได้อย่างไร ไม่ควรมองงานหรือปัญหาว่าขัดข้อง เรื่องนั้นเรื่องนี้แล้วลงท้ายว่าทำไม่ได้แล้วก็ไม่ทำครูพยายามสร้างทัศนคติทางความคิดเชิงบวกต่องานที่ปฏิบัติ

2.3 ร่างกรอบมาตรฐานครูวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม กรมอาชีวศึกษา ฯ

การจัดทำร่างกรอบมาตรฐานครูวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรม เกิดขึ้นจากที่กรมอาชีวศึกษาได้เข้าร่วมโครงการ Vocational Standard and the Formulating ของประเทศจีน เมื่อพิจารณาเห็นว่าแต่ละประเทศไม่มีมาตรฐานครูวิชาชีพที่ชัดเจน ที่ประชุมกรมอาชีวศึกษาเห็นชอบให้จัดทำมาตรฐานครูวิชาชีพ โดยมอบให้หน่วยศึกษานิเทศก์ เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการโดยจัดทำเป็นมาตรฐานตั้งแต่ 1-6 ในการจัดทำวิทยานิพนธ์ที่ได้ปรับเปลี่ยนข้อความบางส่วนออกแต่ยังคงไว้ซึ่งหัวข้อเดิม โดยปรับเปลี่ยนจากคำว่ามาตรฐาน เป็นคำว่า ด้าน ได้ 6 ด้านคือ

2.3.1 ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ หมายถึง ความรู้ความสามารถความถนัดเชี่ยวชาญ ที่เหมาะสมแก่ตำแหน่งหน้าที่ตรงก้งานที่รับผิดชอบ มีความถนัดเชี่ยวชาญ ในการวางแผน จัดทำโครงการ เพื่อพัฒนางานอาชีพ

คุณสมบัติทั่วไปของนักวิชาชีพ (อมรรตน์ เจริญชัย, 2533 : 2-3) กล่าวว่่า

1. มีความรู้ดีในสาขาวิชาของตน
2. มีความมุ่งมั่นที่จะสนองความต้องการของผู้มารับบริการ
3. พยายามปรับปรุงคุณภาพของงาน

นักคหกรรมศาสตร์ไม่ว่าจะประกอบภาระกิจในด้านใดก็ตามจำเป็นต้องศึกษาวิชาของตน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้เข้าใจโดยต้องแท้ก่อนที่จะเริ่มงาน ปัจจัยที่จะสื่อและแสดงออกให้สังคมยอมรับ เชื่อถือ อยู่ที่การประพฤดิของผู้ประกอบวิชาชีพเอง ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ

1. จริยธรรมส่วนบุคคล คือ การประพฤติปฏิบัติในการดำเนินชีวิตส่วนตัวให้สอดคล้องกับแบบแผน

2. จริยธรรมในวิชาชีพ หรือจรรยาวิชาชีพ คือการประพฤติปฏิบัติตนในการประกอบวิชาชีพซึ่งกลุ่มวิชาชีพเป็นผู้กำหนดเกณฑ์ขึ้น

ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า จริยธรรมมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อผู้ประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ และมีคุณประโยชน์ต่อสาขาวิชาชีพในหลายลักษณะ กล่าวคือ

1. ผู้ประกอบการในสาขาวิชาชีพสามารถดำเนินงานได้ตรงตามเป้าหมายของงาน
คหกรรมศาสตร์
2. ทำให้ผู้ที่ประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์มีความภาคภูมิใจในตนเอง
3. เกิดภาพพจน์ที่ดีทำให้สังคมยอมรับ และชื่นชมในสาขาวิชาชีพ
4. สร้างความสุข ความเจริญแก่ผู้ปฏิบัติ

ธงชัย สิทธิกรณ์ (2543 : 8) กล่าวว่า คนพัฒนา หมายถึง คนที่มีการพัฒนาแล้ว มีการเรียนรู้มาอย่างต่อเนื่องไม่หยุดนิ่ง พัฒนาในที่นี้มีความหมายลึกซึ้งและกว้างขวางกว่าการพัฒนาขีดความสามารถ เพื่อสร้างผลผลิตให้สูงขึ้นเท่านั้น หากแต่หมายถึงการพัฒนาในมนุษย์มีความเต็มสมบูรณ์ มีจิตใจสูง มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม มีความสามารถในการสร้างสันติสุขให้กับตนเองให้กับสังคมและให้กับโลก

เผชิญ ครูไพศาล (2537 : 229) กล่าวว่า ผู้ที่จะมาประกอบอาชีพเป็นนักคหกรรมศาสตร์ ควรจะมีความสนใจงานด้านนี้ ความคิดกว้างไกล มีเจตคติที่ดีและสร้งทำในเรื่องคหกรรมศาสตร์ นำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตครอบครัว ปฏิภาณว่องไว ทำทางคล่องแคล่ว เรียนรู้รูสนิยมของผู้อื่น มีคุณธรรมก้าวทันเหตุการณ์ธุรกิจ มีศิลปะในการพูด เชื้อมั่นในตนเอง บุคลิกดี กล้าแสดงออก มีความคิดละเอียดรอบครอบ มนุษย์สัมพันธ์ดี ความคิดสร้างสรรค์ และฐานะการเงินมั่นคง

กอร์ดัน (Gorton 1983 : 71) ได้สรุปว่า บทบาทที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา มี 6 ประการคือ

1. บทบาทในฐานะเป็นผู้บริหาร
2. บทบาทในฐานะเป็นผู้นำในด้านการสอน หรือ ด้านวิชาการ
3. บทบาทในฐานะเป็นผู้รักษาระเบียบวินัย
4. บทบาทในฐานะเป็นผู้ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์
5. บทบาทในฐานะเป็นผู้ประเมินผล
6. บทบาทในฐานะเป็นผู้แก้ปัญหาความขัดแย้ง

วลิชฐ เดชกฤษกร (2542 : 49) กล่าวในเรื่องคุณธรรมผู้บริหารว่า ผู้บริหารต้องเป็นผู้รู้มาก เรียนมาก และเป็นคนใฝ่รู้

2.3.2 ด้านจรรยาบรรณครู

ผู้ประกอบการอาชีพทุกอาชีพหรือทำหน้าที่การงานใด ๆ จะต้องมีการระเบียบวิธีการปฏิบัติเป็นลักษณะเฉพาะของตนเอง ซึ่งระเบียบหรือแนวปฏิบัตินั้น จะต้องสอดคล้องกับศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีของสังคม นั่นก็คือ ทุกคนทุกอาชีพจะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพของตน ความไม่เคารพใคร่ทั้งสิน อีกทั้งถ้ามีผู้ใดเปลี่ยนแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของคหกรรมศาสตร์นี้ให้นำไปใช้ หมายถึงจรรยาบรรณ มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “จรรยาบรรณ” ที่น่า สนใจดังนี้

ยนต์ ชุ่มจิต (2530 : 131) กล่าวว่า “จรรยาบรรณ” เป็นคำสมาส ระหว่าง “จรรยา” ซึ่งหมายถึงความประพฤติหรือกิจวัตรที่ควรประพฤติกับคำว่า “บรรณ” ซึ่งหมายถึงเอกสารหรือ

หนังสือ เมื่อรวมเข้าด้วยกัน จรรยาบรรณ หมายถึง เอกสารหรือหนังสือว่าด้วยข้อประพฤติปฏิบัติของบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งหรืออาชีพใดอาชีพหนึ่ง

กล่าวโดยสรุป จรรยาบรรณ หมายถึง หลักหรือข้อปฏิบัติสำหรับบุคคลแต่ละอาชีพหรือแต่ละหน้าที่ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของตนเป็นไปอย่างเรียบร้อยสมบูรณ์

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2541: ปกหลัง) ได้กำหนดจรรยาบรรณของครูไว้ 9 ประการดังนี้

1. ครู ครูต้องรักเมตตา โดยให้ความเอาใจใส่และช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจ ในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์ โดยเสมอหน้า
2. ครูต้องอบรม สั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงาม ให้เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มที่สามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ
3. ครูต้องประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้ง ภาย วาจา และจิตใจ
4. ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์
5. ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติและไม่ใช้ให้ศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ
6. ครูย่อมพัฒนาทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ
7. ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครูและเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครู
8. ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์
9. ครูพึงประพฤติ ปฏิบัติตน เป็นผู้ผู้นำในการอนุรักษ์ และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย

พระมหาดิศร ถิระสีโล (2540 : 160) ให้ความหมายว่า จรรยาบรรณครู หมายถึง หนังสือเอกสารที่กล่าวถึงความประพฤติหรือข้อกำหนดกิริยาที่ควรปฏิบัติ

จรรยาบรรณของครู หมายถึง หนังสือเอกสารที่ว่าด้วยกิริยาที่ครูควรปฏิบัติ จรรยาบรรณ เป็นแบบแผนที่สังคมวิชาชีพกำหนดขึ้น เพื่อควบคุมการปฏิบัติของสมาชิกในวิชาชีพนั้น ๆ อันเกิดจากไม่สามารถจะควบคุมตนเองได้ จรรยาบรรณจึงมีการควบคุม จากภายนอกมากกว่า คุนธรรม

ลักษณะของครูดีจากผลการวิจัยของ มัชฌนา ปิยะมาดา (2511 : 29-30) ได้สำรวจ ลักษณะของครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพบว่า ครูที่ดีมีลักษณะสำคัญ 9 ประการคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ภายใต้การคุ้มครองของคุรุสภาฯ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

1. ส่งเสริมให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยนักเรียน

2. เมตตากรุณา

3. การสอนดี

4. ให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักเรียน

5. มีเหตุผล เป็นประชาธิปไตย
6. มีความยุติธรรม ซื่อตรง
7. ให้ความอุปการะนักเรียน
8. บุคลิกภาพดี
9. มีสัมพันธภาพอันดีกับนักเรียน

ลักษณะของครูที่ดีมีคุณภาพที่พึงประสงค์นั้นมีมากมาย การที่จะยอมรับว่าครูที่ดีจะต้องมีคุณลักษณะเป็นอย่างไรนั้น ก็ขึ้นอยู่กับความเห็นหรือความยอมรับของแต่ละบุคคลเมื่อพิจารณาโดยทั่วไปแล้วก็สามารถสรุปได้ว่าครูที่ดีนั้นจะต้องประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ ๆ คือ

1. บุคลิกภาพดี คือ รูปร่างท่าทาง แต่งกายสะอาด สุภาพเรียบร้อย พุดจาไพเราะ มีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น
2. คุณงามความดีส่วนตัว คือ สติปัญญาดี เฉลียวฉลาดรอบคอบ เชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ กระตือรือร้น ฝึกฝนความรู้ สุขภาพอนามัยดี เป็นต้น
3. การสอนและการปกครองดี คือ อธิบายได้แจ่มแจ้งชัดเจนทุกกระบวนการ สอนสนุกสนานรื่นเริง ไปด้วยวิชา ปกป้องรักษานักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยอันดีงาม เป็นต้น
4. ความประพฤติ คือ เว้นจากอบายมุขทุกอย่าง กระทำแต่สิ่งดีงาม สุจริตทั้งกาย วาจา และใจ เป็นที่ไว้วางใจของคนทั่วไป
5. มีจรรยาบรรณคุณธรรม คือ มีความซื่อสัตย์ เสียสละ มีเมตตากรุณาธรรม ความยุติธรรม มานะ อคทน เป็นต้น
6. มีมนุษยสัมพันธ์อันดี คือ มีอัธยาศัยไมตรีกับบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ทุกภูมิชั้น

นิรมล ศรีธรรมสาร สวัสดิบุตร(2532 :2) กล่าวว่า งานการสอนเป็นงานที่ซับซ้อนและงานครูก็มีหลายหน้าที่ การที่ครูจะทำได้มากน้อยเพียงใดในด้านต่าง ๆ เช่น ร่างกาย จิตใจ สังคม และศีลธรรมนั้น ขึ้นอยู่กับว่าครูนั้นเป็นคนชนิดใด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของวิชาคุณธรรมศาสตร์ได้ ครูต้องเป็นผู้มีคุณภาพ

สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์ (2544 : 12) กล่าวว่า จากแนวพระราชดำริด้านการศึกษา ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่มีพระราชดำริถึงครูว่า ครูจะต้องเป็นผู้ประพฤติตนดี ทั้งด้านวิชาการ คือ ต้องฝึกฝนตนให้มีความชำนาญในด้านความรู้และวิธีสอนส่วนความประพฤติจะต้องเป็นคนดีพร้อม ทั้งด้านจิตใจและการปฏิบัติ เพื่อที่จะเป็นแบบอย่างแก่ผู้พบเห็น

Henjum (1969 : 143-147) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ลักษณะของครูที่ต้องการพบว่า ครูที่ดีนั้นจะต้องมีคุณลักษณะ ดังนี้ คือ มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ รู้จักแสดงออก มีสัมพันธภาพอันดี มีความรู้และความกระตือรือร้นดี

ยนต์ ชุมจิต (2530 : 150) กล่าวว่า คุณธรรมสำหรับครู-อาจารย์ ที่ควรปฏิบัติมีดังนี้ ปัญญา คือ ความรอบรู้ในวิชาการทั้งหลายทั้งปวง กรุณา คือ ความปรารถนาดีที่คอยเป็นพลังผลักดัน บริสุทธิ์ คือ มีความบริสุทธิ์ ทั้งกายและจิตใจ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2539 : 12) กล่าวว่า อารมณ์เป็นสิ่งที่มียุทธพลต่อชีวิต การแสดงออกของมนุษย์มีส่วนกระทำ ที่ใช้อารมณ์เป็น เครื่องตัดสินใจความสำเร็จในชีวิต มีส่วนอยู่ที่ ความสมดุลของอารมณ์ อารมณ์มีทั้งด้านบวกและลบ ในด้านบวกได้แก่อารมณ์ที่สร้างความพอใจ เช่น สนุกสนาน มีความหวังความสุข อารมณ์ในด้านลบได้แก่ ความกลัว ผิดหวัง ความโกรธ ก้าวร้าว อารมณ์เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้

2.3.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร และ เป้าหมาย ในการจัดการศึกษาวิชาชีพ การจัดทำและพัฒนาหลักสูตร/แบบแผนการสอน ตลอดจนจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงทรัพยากรของท้องถิ่น ทั้งสามารถ เลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ อย่างเหมาะสม พัฒนา ประเมิน และนำผลการประเมินไปใช้ ในการจัดการเรียนการสอน ได้ ซึ่ง ไพบุลย์ แจ่มพงษ์ (2543 : 27) กล่าวว่า ครูเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่ง ในการจัดการศึกษา ครูจะต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นครูที่ดี เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการ กระตุ้นช่วยผู้ให้ นักเรียนรู้จักแสวงหาความรู้ ครูต้องเป็นที่ยอมรับนับถือในฐานะบุคลิกบุคคลและ เป็นที่ไว้วางใจของผู้ปกครอง เป็นผู้ร่วมงานที่ดีในสถานศึกษาเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และเป็น บุคคลที่ไม่มีปัญหาส่วนตัวที่เป็นอุปสรรคต่อการสอน

ศักดิ์สิทธิ์ พันธุ์เขียว (2542 : 57) ให้ความเห็นว่า บุคคลที่มีอาชีพเป็นครูนั้นมี หน้าที่และ ความรับผิดชอบในการสอนนักเรียนในระดับชั้นอนุบาล ชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา ตลอดจน อุดมศึกษา สอนให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่สอน เมื่อนักเรียนได้เกิดการเรียนรู้แล้วก็ นำเอาความรู้ไปปฏิบัติในการประกอบอาชีพและทดแทนคุณบิดามารดาและนำไปพัฒนาสังคมที่ ตนอาศัยอยู่เพื่อให้มีชีวิตที่ดี ฐานนะความเป็นอยู่ที่ดี สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่ตนอาศัยอยู่ ได้อย่างมีความสุขความเจริญ การเรียนการสอนซึ่งปัจจุบันนี้ได้มีการพัฒนาขึ้นตามกระแสสังคม โลกในยุคโลกาภิวัตน์ ครูครูทั้งหลายจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนใน ยุคสมัย ใหม่ เพื่อให้ทันกับเหตุการณ์ของโลกที่เปลี่ยนไป การเรียนการสอนในยุคใหม่นี้โดยยึด นัก เรียนเป็นศูนย์กลาง มุ่งให้นักเรียนแสวงหาความรู้และการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุดและให้นัก เรียนรู้จักคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักการตัดสินใจด้วยตนเอง มีความ รับผิดชอบสูง มีความขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ อดทน ไม่เป็นประโยชน์ส่วนตัวมากเกินไป ไม่ เอาใจเอาเปรียบคนในสังคมมากเกินไป รู้จักเสียสละแบ่งปันสิ่งของให้แก่ผู้ด้อยโอกาสบ้าง และทำไปเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมบ้าง สังคมโลกจะอยู่ได้ก็มีการให้กับการรับ

สุภาพ นัตรารณณ์ (2539 : 76) กล่าวว่า การเรียนการสอนในปัจจุบัน มีลักษณะเปิดกว้าง จากห้องเรียนออกไปสู่สังคมภายนอก เป็นลักษณะของการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง ในการศึกษา ปัญหาสังคมและทางแก้ไขเพื่อจะ ได้นำแนวการศึกษาเหล่านี้ไปใช้เป็นแนวทางแก้ไข เพื่อจะได้นำ

แนวการศึกษาเหล่านี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความสนใจ ค่านิยมและ เจตคติของผู้เรียน
 ดังนั้น ผู้สอนจึงควรวางแผนการสอนให้น่าสนใจและมีความหมายต่อผู้เรียน

เฮย์แมคเบอร์ (อ้างในไพบูลย์ แจ่มพงษ์. 2543 : 28) ที่ปรึกษาพิเศษประจำกระทรวงทำ
 การศึกษาวิจัยว่าครูสมบูรณ์แบบนั้นควรมีคุณสมบัติเช่นไรบ้าง เพื่อให้ผู้บริหารโรงเรียนใช้เป็น
 แนวทางประกอบการพิจารณาขึ้นเงินเดือนให้แก่ครู

เขาสรูป 3 ปัจจัยหลักที่จะส่งผลต่อพัฒนาการของผู้เรียน

ประการแรก คือ ความเป็นมืออาชีพของครู อันหมายถึงทัศนคติในการทำงาน และรูป
 แบบการทำงานโดยรวม คุณสมบัติ 16 ประการ ที่เอื้อต่อประสิทธิภาพในการสอน เช่น ความ
 เชื่อมั่น ความยืดหยุ่น ความสามารถในการทำให้ผู้เรียนเชื่อใจ

ปัจจัยประการที่สอง คือ ทักษะการสอนเป็นรายละเอียดสิ่งที่ครูควรปฏิบัติใน ชั้นเรียน
 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสอน

ปัจจัยประการสุดท้าย ได้แก่ บรรยากาศในห้องเรียน เช่น ความรู้สึกของผู้เรียนต่อ
 บทเรียนและผู้สอน ความกระตือรือร้น ในการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นต้น

Vogler (1972 : 2-3) ได้มีการศึกษาสมรรถภาพพื้นฐานของครูพบว่าเมื่อนักเรียนจะมี
 ประสิทธิภาพเพียงใดก็ตามในขณะที่อยู่ในสถานศึกษาแต่หลังจากจบการศึกษาแล้วจะขึ้นอยู่กับ
 ประสิทธิภาพในการสอนของครู และได้กล่าวถึงสมรรถภาพทั่ว ๆ ไป ของครูไว้ว่า

1. สมรรถภาพด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ ครูจะต้องมีเป็นอย่างดี
2. ครูจะต้องรู้จักใช้สมรรถภาพให้เกิดประโยชน์
3. ครูจะต้องประเมินผลนักเรียนให้ถูกต้องและแม่นยำ
4. นักเรียนจะต้องประสบความสำเร็จแล้วก้าวหน้ามากขึ้น
5. สามารถปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้พัฒนายิ่งขึ้น

สาโรช บัวศรี (2515 : 118) กล่าวว่า ครูที่มีความสามารถด้านการสอนจะสามารถทำการ
 สอนได้เป็นอย่างดีโดยรู้จัก

1. ใช้หลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้
2. ใช้หลักการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก
3. ทำบรรยากาศให้เหมาะสมที่จะเกิดการเรียนรู้
4. วางแผนสำหรับการสอนอย่างละเอียดถี่ถ้วน
5. ใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ควรนำผลไป
 ใช้โดยไม่ผิดโดยทั่วไป อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ปกครองชั้นและบริหารงานชนิดต่างๆ ของชั้นได้อย่างเรียบร้อยและปฏิบัติงานธุรการ
 ต่าง ๆ ของโรงเรียนได้

ครูที่มีประสิทธิภาพจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ สรุปได้ดังนี้ คือ มีทักษะในการสื่อความหมาย อธิบายเรื่องยากให้เข้าใจง่าย มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความรู้ทางวิชาการดี ใฝ่ใจทางวิชาการ ยุติธรรมในการประเมินผล ยืดหยุ่นในการสอน ส่งเสริมให้เด็กคิดด้วยตนเอง มีบุคลิกลักษณะที่ดี พุดดี เอาใจใส่ ในการสอนดี โดยคำนึงถึงความเป็นมนุษย์ ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน

มณี โกสุมาศ (2537 : 21) กล่าวว่า ครูคหกรรมศาสตร์ที่ดี ต้องตื่นตัวอยู่เสมอ ที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นคนหูกว้าง ตากว้าง ในเรื่องของการศึกษา และการนำความรู้ไปใช้ในการสอนคหกรรมศาสตร์ ตลอดจนต้องสังเกตและเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน และเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียน และต้องมีความเข้าใจอดทน สามารถช่วยให้มีการตัดสินใจเพื่อให้เป็นผู้ใหญ่ ครูต้องรู้ว่านักเรียนมีความต้องการ คาดหวังอะไร การทำโครงการอาจจะก่อให้เกิดความไม่สมบูรณ์ของกระบวนการเรียนของนักเรียน อันนี้เป็นความจริง โดยที่ว่าการวัดผลการเรียนในโรงเรียน ส่วนมากอาศัยจากหลักสูตรจึงอาจเป็นไปได้ง่ายมากที่ครูที่เกี่ยวข้องกับ โครงการมักจะกำหนดงานที่ค่อนข้างจะง่าย มากกว่างานยาก ๆ

ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีพศึกษา (2534 : 123) รายงานผลการวิจัย การศึกษาสภาพการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ประเภทวิชาคหกรรม สรุปว่า การปรับหลักสูตร และหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2535 และความเจริญก้าวหน้าในยุคโลกาภิวัตน์ จะเห็นว่า ปัจจุบันอาจารย์ผู้สอนพยายามค้นหาแนวทาง วิธีการ และดำเนินการเรียนการสอนให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนวิชาชีพทุกคน

หลักสูตร คือ แผนการเรียนซึ่งประกอบด้วยเป้าหมายของการเรียนรู้และจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจง เป้าหมายและจุดประสงค์เหล่านี้จะเป็นเครื่องชี้แนวในการเลือกและจัดหาและจะบ่งบอกถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งการประเมินผลด้วย (Taba, 1962. อ้างใน เสาวพร เมืองแก้ว. 2538 : 23)

รัตนา สถิตฐานนท์ (2543 : 40-42) กล่าวว่า ครูจำนวนไม่น้อยที่สอนโดยยึดหนังสือแบบเรียนและยึดคู่มือครูโดยไม่เคยเขียนแผนการสอนเอง นอกจากอาศัยแผนการสอนที่คนอื่นเขียนเมื่อถึงคราวจำเป็นต้องเขียน ก็เขียนตามแบบ โดยมีผู้ยืนยันให้มั่นใจว่าที่เขียนนั้นถูกต้องแล้ว สาเหตุที่ทำให้ครูยุติการเรียนรู้ไปโดยปริยายนั้น สิ่งแรกคือ เวลาทำงาน ชั่วโมงสอนมากในแต่ละวัน และไม่นับรวมเวลาที่ต้องดูแลให้คำปรึกษา ติดตามแก้ปัญหาให้เด็กหลายสิบคนที่อยู่ในความรับผิดชอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด 2.3.4 ด้านการแสวงหาความรู้ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแสวงหาความรู้ หมายถึง การเสาะหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร จากแหล่งต่าง ๆ โดยเฉพาะในสาขาวิชาชีพที่สอนเพื่อนำมาสร้างและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้สัมพันธ์

กับสภาพจริงในปัจจุบัน โดยการเป็นสมาชิกหรือเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการหรืองานวิจัยและนำไปใช้ในการพิจารณาเพื่อแก้ปัญหาหรือก่อให้เกิดการสร้างสรรค์หรือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้งานใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับธรรมชาติและสภาพแวดล้อม ซึ่ง สัมศักดิ์ คลประสิทธิ์ (2543 : 8) กล่าวว่า “คุณภาพ” คือความพึงพอใจของผู้รับบริการ คุณภาพคือความอยู่รอด คุณภาพคือความก้าวหน้า คุณภาพคือตัวชี้วัดความสำเร็จ ฯลฯ สังคมที่มี คุณภาพเป็นสังคมที่มีความกินคืออยู่ดี เอื้ออาทรและเกื้อกูลกัน มีระบบเศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา

“คนมีคุณภาพ” ในที่นี้หมายถึง คนดีและเก่ง ใช้ความคิดเป็นกรอบและใช้ความเก่งเป็นพลังขับเคลื่อนในห้องค้กร หรือชุมชนนั้นอยู่รอดและพัฒนาต่อไปได้ ปัจจัยที่จะทำให้คนมีคุณภาพได้ก็คือการศึกษาและประเทศไทยก็ให้ความสำคัญกับการศึกษาเช่นกัน โดยกำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษามีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นเครื่องมือ ด้วยความมุ่งมั่นและมุ่งหวังว่าจะนำไปสู่การจัดการศึกษาของชาติให้มีคุณภาพสามารถพัฒนาคนไทยให้เป็นคนคุณภาพสามารถพัฒนาคนไทยให้เป็นคนคุณภาพคือ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หรือที่เรียกว่าเป็นคนเก่ง ดี และมีความสุข กล่าวโดยสรุปคือ ต้องการให้การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพเพื่อทำให้คนหรือผู้ได้รับการศึกษามีคุณภาพนั่นเอง

ความพยายามในการกำหนดให้ครูต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ เช่นเดียวกับแพทย์ เภสัชกร สถาปนิก นั้นเกิดขึ้นหลายครั้งแล้วนับตั้งแต่ปี 2517

ในการสำรวจความคิดเห็นของครู ผู้บริหารและบุคลากรด้านการศึกษา ได้ให้ความเห็นตรงกันว่า การกำหนดให้ครูต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพจะช่วยยกระดับวิชาชีพครูให้สูงขึ้น โดยจะสามารถกำจัดครูที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย และไม่มีคุณภาพ ออกจากอาชีพได้

ทำไมครูจึงต้องมีใบอนุญาต

ครูและผู้บริหารจำนวนหนึ่งได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ พบว่าครูทุกคนเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีใบอนุญาต โดยเชื่อมั่นว่าจะเป็นตัวกระตุ้นให้ครูต้องพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องและได้ลำดับความสำคัญของเกณฑ์การประเมินดังนี้ อันดับ 1 จรรยาบรรณและจริยธรรมของครู อันดับ 2 (น้ำหนักใกล้เคียงกับอันแรก) ความสามารถในการสอน อันดับ 3 ความสามารถในด้านวิชาการและอันดับ 4 การให้ความร่วมมือกับโรงเรียนและชุมชนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ (กองบรรณาธิการ. 2542 : 13)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรไปแล้วเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2542 เป็นพระราชบัญญัติการศึกษาลับแรกของประเทศไทยที่ปฏิรูปการศึกษารวมทั้งระบบแต่การกำหนดความมุ่งหมาย หลักการจัดการศึกษา การบริหารและการจัดการมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ๆ ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเหล่านี้จะเห็นได้ว่า ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้ที่มีความสำคัญและถูกกำหนดให้เป็นหมวดหนึ่งในพระราช

บัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ ในบทเฉพาะกาลให้แก้ไขพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 ไม่เกิน 3 ปี นับตั้งแต่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติได้ประกาศบังคับใช้ ครูสภาจะต้องปรับบทบาทหน้าที่ให้เป็นองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษามีหน้าที่ตามที่กำหนด คือ กำหนดมาตรฐานวิชาชีพขั้นสูง ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณ ของวิชาชีพและพัฒนาวิชาชีพ ฉะนั้น เรื่องใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เป็นสิ่งที่จะต้องทำต่อไปโดยจะต้องมีการแก้ไขพระราชบัญญัติครู 2488 ใหม่ เป็นเรื่องที่คณะกรรมการปฏิรูปจะต้องพิจารณาต่อไปและที่สำคัญที่สุดคือเงื่อนไขของการพัฒนาครูตลอดชีวิต ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการพัฒนาครูตลอดชีวิตซึ่งเป็นเงื่อนไขที่สำคัญที่สุด ถ้าหากเราได้คนแล้ว ระบบก็จะเกิดขึ้นจะได้มีคนที่มีความคิดที่ทันสมัย มีประสบการณ์มีความคิดเฉียบแหลม วิสัยทัศน์กว้างไกล เมื่อได้คนที่มีความรู้แล้วอย่างอื่นก็ง่าย (วิชัย ดันศิริ. 2542 : 6-8)

ประเชิญ ครูไพศาล (2537 : 27) กล่าวว่า การสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เป็นวิชาชีพที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานต่าง ๆ อย่างมีเป้าหมาย คือ การประกอบอาชีพ ทำให้ผู้เรียน ผู้สอน จะค้นคว้าพัฒนางานตลอดเวลา เป็นสาเหตุให้ครูผู้สอน วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มักจะไม่เปลี่ยนอาชีพอื่น จะทำการสอนเป็นเวลานาน

สุภาพ ฉัตรภรณ์ (2539 : 4-5) กล่าวว่า ผู้สอนในยุคปัจจุบัน จำเป็นต้องมีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ทรัพยากรที่จำกัดให้เกิดประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในการเตรียมตัวผู้เรียนให้ออกไปเผชิญโลกภายนอก ผู้สอนจะต้องตระหนักถึงแนวโน้มของสังคมจากระดับชุมชนที่ตนอยู่ ไปถึงระดับชาติและนานาชาติ สิ่งที่ผู้สอนต้องติดตามอยู่ เสมอคือ พัฒนาการทางการเมือง สังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ

มนัส ไชยศักดิ์ (2544 : 53-57) กล่าวว่า จาก พรบ.การศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 หมวด 4 มาตรา 30 กำหนดให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้สอน สามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ถือเป็นหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษา ที่จะต้องให้ความสำคัญ ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูทำการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เนตร (นามแฝง) (2543 : 30-32) กล่าวว่า ครูคุณภาพ หรือ ครูสมบูรณ์แบบ จากผลการวิจัยของ เฮแมคเบอร์ ประกอบด้วยคุณลักษณะ มุ่งให้ผู้เรียนแสดงความสามารถเต็มตามศักยภาพ เป็นนักวางแผนที่ดี ใช้วิธีหรือเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ประเมินผู้เรียนด้วยวิธีที่หลากหลาย และออกแบบมอบหมายการบ้านให้เหมาะสมกับผู้เรียน

2.3.5 ด้านการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่ควรตีค่าใดๆ ต่อกิจกรรมที่ปรากฏในเอกสารนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ในฐานะหน่วยงานกลางด้านนโยบายการศึกษาแห่งชาติได้ร่วมกับนักปราชญ์ของแผ่นดิน ผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ ครูแห่งชาติ ผู้บริหาร และผู้ทรงคุณวุฒิ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน จัดทำแนวคิดเรื่อง “การปฏิรูป

การเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด ให้กระจำงัดเป็นที่เข้าใจตรงกันของทุกคนและทุกหน่วยงานเพื่อให้การปฏิรูปการเรียนรู้ไปในทิศทางเดียวกันโดยแต่ละท่าน มีแนวคิดและความหมายที่ แตกต่าง กันดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 100)

ประเวศ วะสี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 : ก-ค) กล่าวว่า

หัวใจของการปฏิรูปการศึกษา คือการปฏิรูปการเรียนรู้

หัวใจของการปฏิรูปการเรียนรู้ คือ การปฏิรูปจากการยึดวิชาเป็นตัวตั้งมาเป็นยึดมนุษย์หรือผู้เรียนเป็นตัวตั้งหรือที่เรียกว่า ผู้เรียนสำคัญที่สุด การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นตัวตั้งหรือยึดผู้เรียนสำคัญที่สุด หมายถึงการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง สถานการณ์จริงของแต่ละคนไม่เหมือนกันจึงต้องเอาผู้เรียนแต่ละคนเป็นตัวตั้ง ครูจัดให้ นักเรียนได้เรียนรู้จักประสบการณ์ กิจกรรมและการทำงาน อันนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนครบ ทุกด้าน ทั้งทางกาย ทางจิต หรืออารมณ์ ทางสังคม และทางสติปัญญา ซึ่งรวมถึงพัฒนาการทางจิตวิญญาณด้วย

การศึกษาทั่วโลกเป็นส่วนใหญ่มองว่าชีวิตก็อย่างหนึ่ง การศึกษาก็อีกอย่างหนึ่ง โดยการศึกษาเอาวิชาเป็นตัวตั้งไม่ได้เอาชีวิตเป็นตัวตั้ง ตามหลักทางพุทธศาสนาถือว่าชีวิตคือการศึกษาและการศึกษาคือชีวิต ศาสนาอื่นก็เช่นเดียวกัน ชีวิตและการศึกษาอยู่ที่เดียวกัน การปฏิรูปการเรียนรู้คือการย้ายการศึกษาให้มาอยู่ที่เดียวกัน การปฏิรูปการเรียนรู้คือการย้ายการศึกษาให้มาอยู่ที่เดียวกับชีวิต ที่ว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดนั้น หมายถึงชีวิตของผู้เรียน คือชีวิตของผู้เรียนคือการศึกษา การศึกษาคือชีวิตของผู้เรียนและชีวิตคือการเรียนรู้

สุมน อมรวิวัฒน์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 :จ-จ) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของชีวิต และแสดงว่าคุณคนนั้นมีความเจริญเติบโต การเรียนรู้เป็นหัวใจของการศึกษา ดังนั้นสถานศึกษาก็คือโรงที่จัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างได้ผลนั่นเอง

การเป็นครูมีลักษณะเป็นวิชาชีพไม่ใช่อาชีพ เพราะวิชาครูเป็นศาสตร์ที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ครูศาสตร์จึงมีวิชาที่ครอบคลุมพัฒนาการทุกด้านทุกวัยของผู้เรียน มีทฤษฎีและแนวปฏิบัติชัดเจนที่ส่งเสริมสร้างสรรค์การเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินประสิทธิภาพการเรียนรู้ ก็มุ่งตรงที่คุณลักษณะของผู้เรียนเป็นสำคัญด้วยเหตุนี้ ครูจึงมิใช่ผู้รับจ้างใช้แรงงาน การเจรจาต่อรองใด ๆ ของครูจึงกระทำเพื่อความเจริญของศิษย์มิใช่เพื่อตนเอง

รุ่ง แก้วแดง (อ้างในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2543 : ฉ) กล่าวว่า

อนาคตของประเทศไทยขึ้นอยู่กับเด็กและเยาวชนในวันนี้เพราะในโลกยุคใหม่การแข่งขันขึ้นอยู่กับความรู้และความสามารถของคนในชาติ โดยเฉพาะเศรษฐกิจที่ใช้ความรู้เป็นฐานประเทศไทยจึงจำเป็นต้องปฏิรูปการเรียนรู้โดยเร็วที่สุด เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของเยาวชนให้สามารถคิดเป็น ทำเป็น มีทักษะในการจัดการ มีคุณธรรมและค่านิยมที่ดีงามและรักการแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง

สุวัฒน์ เงินกล้า (อ้างในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2543 : ข) กล่าวว่า ผู้เรียนสำคัญที่สุด คือ คำสำคัญซึ่งเป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เป็นคำที่กระตุ้นเตือนให้ทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้หันกลับมาทบทวน ตรวจสอบความคิด ความเชื่อ และการปฏิบัติของตน พร้อมทั้งตระหนักถึง บทบาทหน้าที่และพันธกิจใหม่ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อสนับสนุน สร้างเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามความมุ่งหวังของสังคม

อำรุง จันทวานิช (อ้างในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2543 : ฉ) กล่าวว่า

ตามทิศทางแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กล่าวคือผู้เรียนเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการจัดการศึกษา ทุกฝ่ายทั้งบิดา มารดา ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหารทั้งภาครัฐและเอกชนต้องร่วมกันจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่สมบูรณ์และสมดุลทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งมีความรู้ความสามารถ เจตคติและค่านิยมที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ในฐานะนักการเมืองเข้าร่วมสนทนาพิเศษเรื่อง “อนาคตการศึกษาใหม่” ในโอกาสครบรอบ 1 ปี พรบ.การศึกษาแห่งชาติ กล่าวว่า (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : 11)

“ครู” ต้องถอยมาจากคนที่เป็นคนสอน เพื่อเป็นคนคอยติดตามเด็กให้เด็กได้เรียนด้วยตัวเอง ขณะเดียวกันผู้ปกครองต้องเข้าใจว่า การปฏิรูปการศึกษาที่เกิดขึ้น ไม่ใช่การให้เด็กต้องเรียนหรือต้องทำการบ้านมาก ๆ เด็กจะต้องไม่เรียนอยู่เฉพาะในห้องเรียนหรือจากตำราอย่างเดียวเท่านั้น แต่ควรส่งเสริมเด็กได้เห็นสังคม เห็นความจริง ทุก ๆ ที่ไม่ว่าจะเป็นบ้านชุมชน ตลอดจนวัดหรือศาสนา สามารถเป็นห้องเรียนสำหรับเด็กได้ที่สำคัญวัดและมัสยิด

คำหานาน คนใจ (2543 : 72) เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับครูที่ควรปฏิบัติตนเพื่อให้สอดคล้องกับผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด “ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด” พรรคนี้อยู่ใน ม.22 พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ 2542 ประโยคเต็มว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ผมเห็นว่าครูและผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาต้องปรับความคิดและความเข้าใจให้ตรงกัน เมื่อเข้าใจและเห็นด้วยแล้ว ด้านต่อไปคือ ครู ผู้บริหารและบุคลากรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้เรียนจะต้องทำอะไรบ้างและทำอย่างไร

พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติกับการปฏิรูปการเรียนรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 บังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2542 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง การนำไปใช้ มีผลให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาอันเป็นวาระสำคัญแห่งชาติ มีสาระสำคัญทั้งสิ้น 9 หมวดโดย

เฉพาะหมวด 4 แนวการจัดการศึกษาเป็นการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ถือว่าเป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษาซึ่งทุกหมวดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ จะมุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

ลักษณะการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ (คณะอนุกรรมการการปฏิรูปการเรียนรู้. 2543:29)

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเรียนรู้ นักการศึกษา นักคิด ครูครู ผู้บริหาร ผู้เรียน และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะผู้เรียนและลักษณะกระบวนการเรียนรู้ ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้คือ

ลักษณะผู้เรียนที่พึงประสงค์

ผู้เรียนที่พึงประสงค์ คือ ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และคนมีความสุข

คนดี คือ คนที่ดำเนินชีวิต อย่างมีคุณภาพ มีจิตใจที่ดีงาม มีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทั้งด้านจิตใจเป็นประชาธิปไตย เคารพความคิดเห็นและสิทธิของผู้อื่น มีความเสียสละ รักษาสิ่งแวดล้อม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข

คนเก่ง คือ คนที่มี สมรรถภาพสูง ในการดำเนินชีวิต โดยมีความสามารถด้านใดด้านหนึ่ง หรือรอบด้าน หรือมีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง เช่น ทักษะและกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถด้านภาษา ศิลปะ ดนตรี กีฬา มีภาวะผู้นำ รู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ เป็นต้น เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทันโลก ทันเทคโนโลยี ความเป็นไทย สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพและทำประโยชน์ให้เกิดแก่ตน สังคม และประเทศชาติ

คนมีความสุข คือ คนที่มี สุขภาพดี ทั้งกายและจิต เป็นคนร่าเริง แจ่มใส ร่างกายแข็งแรง จิตใจเข้มแข็ง มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรักต่อทุกสรรพสิ่ง มีอิสรภาพปลอดพ้นจากการตกเป็นทาสของอบายมุข และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างพอเพียงแก่อัตภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ลักษณะกระบวนการเรียนรู้ที่พึงประสงค์**
- เป็นกระบวนการทางปัญญาพัฒนาผู้เรียนอย่างสอดคล้องตลอดชีวิต
 - เรียนรู้อย่างมีความสุข เน้นประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นหลัก
 - บูรณาการสาระการเรียนรู้ สอดคล้องกับความสนใจ ทักษะและความสามารถจริง
 - เน้นกระบวนการคิด และการปฏิบัติจริง นำไปใช้ประโยชน์ได้
 - เป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีผู้เรียน ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ร่วมจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้

รูปที่ 2.1 แสดงลักษณะการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ตามพรบ.การศึกษาแห่งชาติ

ความหมายของกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด (คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. 2543 : 39-40)

กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมายสาระ กิจกรรม แหล่งเรียนรู้ สื่อการเรียนและการวัดประเมินผล ที่มุ่งพัฒนา “คน” และ “ชีวิต” ให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มตามความสามารถ สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจของผู้เรียน

กิจกรรมการเรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้สัมผัสและสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นเพื่อนมนุษย์ ธรรมชาติ และเทคโนโลยี ผู้เรียนได้ค้นคว้าทดลองฝึกปฏิบัติ และเปลี่ยนเรียนรู้จนค้นพบสาระสำคัญของบทเรียน ได้ฝึกวิถีคิดวิเคราะห์สร้างสรรค์จินตนาการ และสามารถแสดงออกได้ชัดเจนมีเหตุผล

ครูมีบทบาทปลุกเร้าและเสริมแรงศิษย์ในทุกกิจกรรมให้ค้นพบคำตอบและแก้ปัญหาด้วยตนเอง รวมทั้งการร่วมทำงานเป็นกลุ่ม จัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ความมีวินัย รับผิดชอบในการทำงาน ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการประเมินและปรับปรุงตนเอง ขอมรับผู้อื่น สร้างจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองและพลโลก

กล่าวโดยสรุป การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่

มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

ผู้เรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้

ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน

กาญจนา ไชยพันธุ์ (2542 : 32) กล่าวว่า John Dewey (1966 : ...) นักจิตวิทยาการเรียนรู้ ทำให้เกิดแนวคิด เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ตามปรัชญาสร้างสรรค์ความรู้นิยม ในการจะเขียนถึง การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ ความรู้ใหม่นั้นต้องเข้าใจที่มาคือ ปรัชญาแบบสร้างสรรค์ความรู้นิยม ปรัชญา สร้างสรรค์ความรู้นิยมเชื่อว่าความรู้ไม่ได้มาจากการค้นพบจากภายนอกหรือสิ่งแวดล้อม แต่เป็นความรู้ที่มนุษย์สร้างขึ้นภายในจิต จากการทำความเข้าใจหรือให้ความหมายกับเหตุการณ์ ประสบการณ์ หรือข้อสนเทศ โดยอาศัยความรู้เดิม ความเชื่อ ทฤษฎีและความคาดหวังของตน ในการแปลความหมายเพื่อทำความเข้าใจต่อสถานการณ์นั้น ๆ ทฤษฎีการเรียนรู้ตามปรัชญาสร้าง สรรค์ความรู้นิยม เน้นที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ควบคู่ไปกับการทำความเข้าใจกับความรู้ใหม่ โดยอาศัย ประสบการณ์ของตนเองที่สะสมมาเป็นพื้นฐาน

วิภาภรณ์ ภู่วัฒนกุล (2543 : 39) ให้ความหมายคำว่า “นักเรียนเป็นศูนย์กลาง” จะเป็น คำที่ “ครูผู้สอน” และผู้ปกครองจะยังไม่ยอมรับเพราะพวกเขาเคยชินกับการ “สอนหนังสือ” “เรียนหนังสือ” มากกว่า “การศึกษา ค้นคว้า หาคำตอบ” ให้กับตนเอง ครูก็เคยชินกับ “Chalk and talk” นักเรียนก็คุ้นเคยกับ “การถูกบอก และรับคำสั่ง” ผู้ปกครองก็เคยชินกับ “การให้” ให้เรียน โน่นเรียนนี่ “ เป็น โน่นเป็นนี่”ตามความต้องการของพ่อแม่ โดยลืมการให้ที่สำคัญที่สุดของชีวิต เด็ก คือ ให้ลูกมี “ความรับผิดชอบ” ตนเอง ครูผู้สอนถือเป็นหัวใจหลักในการที่จะควบคุม กระบวนการเรียนการสอนให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 โดยครูผู้สอนคง ต้องปรับตัวจาก “ผู้สอนหนังสือ” ให้เป็น “ผู้แนะนำ ปรีกษา และแก้ไขสถานการณ์” ครูต้องทิ้ง ความคิดเก่า ๆ ที่ว่า “การสอนหนังสือได้ จบเล่ม ท้น หลักสูตร ท้นเวลา” คือภาระหน้าที่ความ รับผิดชอบอันสำคัญยิ่ง ครูผู้สอน คงต้องคำนึงถึงภาระและบทบาทใหม่ที่ว่า “สอนอย่างไร”จึงจะ ทำให้ นักเรียน “คิดเป็น ทำเป็น และแก้ไขปัญหาเป็น”

2.3.6 ความสัมพันธ์มีส่วนร่วมระหว่างชุมชนและสถานศึกษา

หมายถึง การมีส่วนร่วมกับชุมชนในเรื่องการ ส่งเสริม ผลิต จำหน่าย ผลิตภัณฑ์คหกรรม โดยใช้วัสดุในท้องถิ่น จัดบริการทางวิชาการและวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ตามสภาพทางภูมิศาสตร์ และวัฒนธรรม ตลอดจนการจัดกิจกรรมทางสังคม และวัฒนธรรม ร่วมกับชุมชน

ประเวศ วะสี (2543 : 68) กล่าวถึง การศึกษาต้องสร้างความเข้มแข็งในท้องถิ่น ระบบ การศึกษาควรเป็นสมองของสังคม สัตว์และมนุษย์มีสมอง เอาตัวรอดพ้นจากภัยอันตรายต่างๆได้

ด้วยสมอง สมองทำหน้าที่ รับรู้สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นทั้งในตัวและนอกตัว นำการรับรู้ขึ้นมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์เป็นปัญหาที่สูงขึ้น นำปัญญานั้นไปใช้ การศึกษาของเราเป็นการศึกษาแบบผิวหว่าน ดั่งกล่าวแล้ว จึงไม่รับรู้ความเป็นจริง ไม่ได้เอาความเป็นจริงมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ปัญหาที่สูงขึ้นและนำปัญหาไปใช้ เพราะการศึกษา เอาแต่เรียนวิชา แต่ไม่ได้เรียนความจริง เมื่อไม่เรียนความจริงก็ไม่รู้ความจริง ชาติวิฤตก็ไม่รู้ เมื่อไม่รู้ก็ไม่รู้ว่าต้องแก้วิฤต และไม่รู้ว่าแก้อย่างไร ชุมชนท้องถิ่นคือ ฐานของสังคมทั้งหมด ถ้าฐานอ่อนแอย่อมไม่สามารถแบกรับโครงสร้างข้างบนได้ ถ้าฐานของสังคมอ่อนแอ สังคมทั้งหมดค่อยทรุด หรือ หักโค่นลงปรากฏการณ์ในสังคมในขณะนี้คือ วิฤตการณ์ทางสังคม อันประกอบด้วย ความยากจนและช่องว่างทางเศรษฐกิจที่กว้างเกิน ความแตกสลายทางสังคม การทำลายสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ฉะนั้นเมื่อพูดว่าการ ศึกษาที่เอาวิถีชีวิตเป็นตัวตั้งและการศึกษาที่สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนท้องถิ่น จึงหมายรวม ทั้งหมด ทั้งบุคคล สังคม สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจการเมือง เมื่อรวมทั้งหมดก็คือบูรณาการ ฉะนั้นที่ว่าการศึกษาต้องบูรณาการก็คือการไปสู่การเป็นทั้งหมด ไม่ใช่แยกส่วนตายตัวอยู่เฉพาะวิชา

“การศึกษาต้องเข้าไปสู่ความเป็นทั้งหมด” นี้เป็นกุญแจอีกดอกหนึ่งของการศึกษา เพราะ การศึกษาทุกวันนี้อยู่ที่ความแยกย่อย จึงไม่มีพลังที่จะช่วยบ้านเมือง ความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่นคือความเป็นทั้งหมดที่รากฐานของสังคม

ประเวศ วะสี (2543 : 60) กล่าวว่า

โรงเรียนควรมีความสัมพันธ์กับชุมชนดังนี้

1. เรียนรู้จากชุมชน

- 1.1 จากคนในชุมชน
- 1.2 จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน
- 1.3 จากเรื่องของชุมชน
- 1.4 จากการทำงานในชุมชน

2. สร้างความรู้เกี่ยวกับชุมชน

3. ร่วมพัฒนาชุมชน

ซึ่งขยายความได้ดังนี้

1. เรียนรู้จากชุมชน

1.1 เรียนรู้จากคนในชุมชน ในชุมชนมีผู้รู้ด้านต่าง ๆ มากมาย มากกว่าครูที่สอน ท่องหนังสือมากนัก เช่น ผู้รู้ทางเกษตรกรรม ทางช่าง มีศิลป์ ผู้รู้ทางศาสนา หมอพื้นบ้าน นักธุรกิจรายย่อย ผู้นำชุมชน ปราชญ์ชาวบ้าน ฯลฯ ผู้นำชุมชนที่เป็นนักคิด นักศีลธรรม มีปัญญา และความดีมากกว่าใครต่อใครตั้งเยอะแยะในระดับสูง ๆ

1.2 เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ควรจะสำรวจและสร้างแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เพิ่มขึ้นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นทุ่งนา ป่าเขา แหล่งน้ำ วัด แหล่งอนุรักษ์สัตว์ป่า แหล่งอนุรักษ์สัตว์ กลุ่มอาชีพต่าง ๆ พิพิธภัณฑ์ตำบล ทุกตำบลควรที่จะสร้างพิพิธภัณฑ์ ของตนเอง เพื่อ

เป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรม การสร้างความรู้หรือการวิจัย ซึ่งจะกล่าวถึงถัดไป ก็จะเพิ่มแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

1.3 เรียนรู้จากเรื่องของชุมชน การเรียนควรจะเรียนเรื่องของชุมชนให้มากที่สุด เช่น ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การแพทย์พื้นบ้าน ศาสนา

1.4 เรียนรู้จากการปฏิบัติงานในชุมชน ครูและนักเรียนควรจะเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติงานจริงในชุมชน

2. สร้างความรู้เกี่ยวกับชุมชน

3. ร่วมพัฒนาชุมชน

การศึกษาเป็นฐานใหญ่ ถ้าประสานเข้ากับชุมชนจะเป็นปัจจัยให้ชุมชนท้องถิ่นเข้มแข็งสามารถแก้วิกฤตการณ์ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม การเมือง และสุขภาพพร้อมกันไป การปฏิรูปการศึกษาต้องทำให้การศึกษาสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนท้องถิ่น การปฏิรูปการศึกษาจึงจะแก้ความทุกข์ยากของคนทั้งแผ่นดินได้จริง

กองบรรณาธิการ วารสาร สานปฏิรูป (2543 : 72-73) ได้นำงานปริญาณิพนธ์ของ ดร.พจนีย์ เทียมศักดิ์ เจ้าหน้าที่บริหารงานส่วนพระองค์ของสำนักงานโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ มาเสนอว่า การจัดการศึกษาให้เกิดการเรียนรู้ภูมิปัญญาจากชุมชนได้นั้น ไม่สามารถกระทำได้โดยเพียงการเขียนหลักสูตร แต่โรงเรียนและชุมชนจะต้องมีความใกล้ชิดไม่แยกจากกัน นั่นคือชุมชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียน ขณะเดียวกันโรงเรียนเองก็ต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนด้วย ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันดังกล่าวจะทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ ร่วมกันของชุมชนและโรงเรียน จากการวิจัยค้นพบว่า รูปแบบและเงื่อนไขของการเรียนรู้ที่จะทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างโรงเรียนและชุมชนคือ รูปแบบการเรียนรู้แบบเท่าเทียมกันจากปฏิสัมพันธ์ในแนวนอนผู้บริหารและครูต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน ชักจูงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและโรงเรียนต้องอยู่บนพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ต่างฝ่ายต่างเคารพและให้เกียรติในศักยภาพของแต่ละฝ่าย มีการประจักษ์ร่วมกันและครูแสดงท่าที่เป็นมิตรต่อผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วม ความสัมพันธ์ดังกล่าวจะนำไปสู่การเรียนรู้จากกันและกัน ซึ่งจากการวิจัยได้พบลักษณะสำคัญบางประการเกี่ยวกับการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างโรงเรียนและชุมชนดังนี้

1. การเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนจะทำให้การเรียนรู้สอดคล้องกับสภาพแท้จริงของชุมชน จากครอบครัว จากวัด จากผู้รู้ในชุมชนไม่เลือกเวลาและสถานที่ จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตรงกับสิ่งที่สนใจ การส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้

ต่อเนื่องตลอดชีวิตไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม 2. ครูมีบทบาทอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างโรงเรียนชุมชนสัมพันธ์ภาพอันดีของครูที่มีต่อผู้เรียน จะก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนและชุมชน นอกจากนี้ครูจะเป็นตัวประสานหลักในการดึงชุมชนเข้ามาร่วมในกิจกรรมโรงเรียน

3. การจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้สัมผัสประสบการณ์โดยตรง โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ในการเรียนการสอน ทั้งทรัพยากรบุคคล หรือทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน เป็นรูปแบบการเรียนอย่างได้ผลดีมากกว่าการเรียนรู้จากตำราเรียนเพียงอย่างเดียว การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาจัดการเรียนการสอนจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและภูมิใจในท้องถิ่นชุมชนของตน

4. การเปิดโอกาสให้ปราชญ์หรือผู้รู้ในชุมชนมาร่วมเป็นผู้สอนหรือวิทยากรในบางเนื้อหา เช่น การสอนเรื่องพืชสมุนไพร เกษตรผสมผสานหรือวิทยากรอื่นๆที่มีอยู่ในชุมชนเป็นรูปแบบของการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่คนรุ่นใหม่ที่ดีที่สุดวิธีหนึ่ง ระบบโรงเรียนในอนาคตควรมีการจัดการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับชีวิตในชุมชนกล่าวคือการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องเชื่อมโยงกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนในแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน

กิติมา ปรีดีดิลก (2529 : 132) กล่าวถึง บทบาทของสถานศึกษาดังนั้น เพื่อให้สถานศึกษาในการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนไว้ดังนี้

การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเป็นบทบาทหนึ่งของสถานศึกษา ดังนั้น เพื่อให้สถานศึกษาปฏิบัติงานในด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง จึงควรจัดบริการและประสานงานกับหน่วยต่างๆ เพื่อให้ความรู้ด้านการศึกษา เศรษฐกิจและสังคม เช่น การบริหารด้านความรู้ อาจจะทำในลักษณะของการจัดนิทรรศการ การห้องสมุดประชาชน ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำ หมู่บ้าน ออกวารสารหรือเอกสารสิ่งพิมพ์ที่เพื่อเผยแพร่ข่าวสารและความรู้ด้านต่างๆ การจัด รายการเพื่อการศึกษาทางวิทยุเป็นต้น

สิริ เทศประสิทธิ์ (2529 : 135-141) กล่าวว่าในการให้บริการแก่ชุมชนมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. บริการให้สอดคล้องกับนโยบาย วัตถุประสงค์ ความมุ่งหมาย เป้าหมาย และแนวทางการพัฒนาชุมชนที่รัฐบาลวางไว้
2. บริการให้สอดคล้องกับความต้องการอันจำเป็นและความขาดแคลนซึ่งรับจากการสำรวจหรือเก็บข้อมูล บริการส่งเสริมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตนอกเหนือไปจากความต้องการอันจำเป็นและขาดความ
3. บริการด้านวิชาการที่เหมาะสมกับชุมชนเนื่องจากการสำรวจ และวิเคราะห์ความต้องการอันจำเป็นและความขาดแคลนของชุมชนเมืองบางแห่งเห็นว่าบริการด้านวิชาการที่เหมาะสมกับชุมชนเมือง มีหลายประการเช่น

สิทธิ สายหล้า (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาคหกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ผลการวิจัยพบว่า

ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สถานศึกษาขาดข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของชุมชน ประชาชนไม่เห็นความสำคัญของการช่วยเหลือด้านวิชาการ

จากสถานศึกษา สถานศึกษาไม่สามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการแก่ชุมชนได้ เพียงพอหรือตรงกับความต้องการและสถานศึกษาไม่ได้จัดทำโครงการให้บริการทางวิชาการ แก่ชุมชน

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ ซึ่งเน้นให้ผู้จบการศึกษามีความสามารถในการปฏิบัติ วิชาชีพได้นั้นต้องมีขั้นตอนและกระบวนการต่างๆมากมายและในการจัดการเรียนการสอนมักมี ปัญหาเกิดขึ้นซึ่ง มนัส สุวรรณพงษ์ (2531 : 4) ได้แสดงความเห็นว่า

การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาในปัจจุบันไม่บรรลุผลสำเร็จ ทั้งที่ถ้าดูจากปัจจัยต่าง ๆ แล้วน่าจะทำเป็นด้านนโยบาย หลักสูตรก็เอื้ออำนวยเป็นอย่างดี ปัญหาที่เกิดขึ้นน่าจะมาจากการเรียนการสอน วิธีถ่ายทอดตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการจัดการเรียน การสอน หรือพูดอีกนัยหนึ่งก็คือ การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร และจาก การสรุปปัญหาของสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยเทคนิค ที่มีต่อการจัดการศึกษาประเภท วิชาคหกรรม คือ (กรมอาชีวศึกษา, 2527 : มปป.)

1. มีการจัดการศึกษาวิชาชีพซ้ำซ้อนกัน เช่น กรมสามัญศึกษา กรมการฝึกหัดครู เป็นต้น

2. เมื่อเรียนจบแล้วจะหางานทำไม่ได้
3. ความยากจนไม่มีทุนทรัพย์
4. นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่มีต่อวิชาคหกรรม
5. ครูขาดทักษะและประสบการณ์ในการถ่ายทอดความรู้
6. สถานศึกษาให้ความสำคัญให้ความสำคัญกับวิชาคหกรรมน้อยเกินไป
7. ขาดครุภัณฑ์ หรือ ครุภัณฑ์ที่มีอยู่สภาพไม่ดีและไม่ทันสมัย
8. สังคมไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาด้านคหกรรม

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพในด้านครูผู้สอน กรมอาชีวศึกษา (2530 : 61) ได้ ทำวิจัยการวิจัยและพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูให้มีสมรรถภาพที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรระดับ ประถมศึกษาและมัธยมพบว่า

1. ขาดครูทางด้านวิชาชีพ ทำให้จัดการการสอนไม่ได้หลากหลาย
2. ครูที่สอนวิชาชีพส่วนใหญ่จบมาจากวิทยาลัยอาชีวศึกษา จึงชำนาญแต่ในทางปฏิบัติ แต่ขาดเทคนิคในการสอนและ ไม่ได้จัดหลักสูตรให้แจ่มแจ้งว่าหลักสูตรกำหนดไว้ว่าอย่างไร
3. ครูมักเน้นภาคทฤษฎีมากกว่าปฏิบัติ เน้นการรู้กว้างรู้หลายเรื่องมากกว่าการรู้ดี เฉพาะเรื่อง ทำให้เป็นปัญหาในการพัฒนาอย่างอิสระ
4. ครูบางสาขา มีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน มีคาบเวลาการสอนต่อ สัปดาห์
5. วุฒิบางสาขาไม่ตรงกับรายวิชาที่สอน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ใน 6 ด้านคือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา โดยจำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงาน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา 36 แห่ง ทั่วประเทศ จำนวน 216 คน อาจารย์ผู้สอนวิชาคหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาดูกรมอาชีวศึกษา 36 แห่ง ทั่วประเทศจำนวน 378 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 584 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Krejcie and Morgan ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เทียบสัดส่วนบัญญัติไตรยางค์และได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร 84 คน อาจารย์ผู้สอน 150 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างจากร่างกรอบมาตรฐาน ครุวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ งามอาชีวศึกษาเป็นแบบสอบถามรวม 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ใน 6 ด้าน คือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา

โดยแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ ซึ่งได้ดำเนินการตามขั้นดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพน้อยที่สุด

แบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วนำเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามที่เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended)

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถามผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาหลักทฤษฎีแนวคิดจากเอกสาร ร่างกรอบมาตรฐานครุวิชาชีพ ประเภทวิชาคหกรรม งามอาชีวศึกษา ใน 6 ด้าน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างจากตัวแปร 6 ด้าน
3. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างเพื่อวางกรอบแนะนำและแก้ไข
4. นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบแนะนำและปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษารวม 5 ท่าน ดังนี้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ดร.กฤษณีย์ อุทุมพร	ศึกษานิเทศก์ 8 หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมอาชีวศึกษา
2. ดร.กัณทิมา ศิริเชียร	หัวหน้าภาควิชาคหกรรมศาสตร์
สถาบันพัฒนาครูอาชีวศึกษา
3. ดร.ทัศนีย์ จารุรัตน์จามร	หัวหน้างานวัดและประเมินผล
วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก
4. นางคานิ่ง คงดี	ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา 4
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา
5. นางสาวปิยวีร์ จุติพงษ์รักษา	หัวหน้าภาควิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป
ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา 4
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. หลังจากปรับปรุงแก้ไขอย่างละเอียดแล้ว นำแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์
2. นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วไปหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Cronbach ที่เรียกว่า “สัมประสิทธิ์อัลฟา” (Cronbach Alpha -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .99 และค่าความเชื่อมั่นแต่ละด้านดังนี้คือ

ด้านคุณวุฒิ/ความรู้	จำนวน 5 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น = .94
ด้านจรรยาบรรณครู	จำนวน 12 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น = .95
ด้านการจัดการเรียนการสอน	จำนวน 11 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น = .96
ด้านการแสวงหาความรู้	จำนวน 10 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น = .97
ด้านการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	จำนวน 13 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น = .98
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา	จำนวน 11 ข้อ ค่าความเชื่อมั่น = .97

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. บันทึกลงเสนอขอให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากคณาจารย์วิทยาลัยอาชีวศึกษาทั่วประเทศจำนวน 36 แห่ง ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังที่กำหนดไว้

2. นำหนังสือเสนอต่ออธิบดีกรมอาชีวศึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วนำหนังสือที่ผ่านการเห็นชอบเสนอต่อกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา ขอความร่วมมือไปยัง ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 36 แห่งทั่วประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวกในการ เก็บข้อมูลต่อไป

3. การส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถาม จำนวน 234 ฉบับ โดยทางไปรษณีย์ ทั้งหมด ได้กำหนดวันส่งกลับ พร้อมแนบซอง

4. การรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับภายใน 3 สัปดาห์ แบบสอบถามส่วนที่ยังไม่ได้รับคืน ติดต่อทางโทรศัพท์สอบถามสาเหตุล่าช้า และได้รับกลับคืนมา ภายใน 2 สัปดาห์ รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 5 สัปดาห์ได้รับแบบสอบถามคืน 212 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.59 จากนั้น ได้นำแบบสอบถามไปทำการวิเคราะห์ต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. ตรวจสอบจำนวน และความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาแต่ละฉบับ

2. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Sciences/ Personal Computer Plus) ประมวลผลเพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ

3. ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่และร้อยละ

4. ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา จำนวน 36 แห่งทั่วประเทศ วิเคราะห์ โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Means) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยทำเป็นรายชื่อเฉพาะเกณฑ์และรวมทุกด้าน นำเสนอในรูปแบบตาราง พร้อมคำบรรยายประกอบ

5. ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์โดยใช้ความถี่และร้อยละ

6. เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

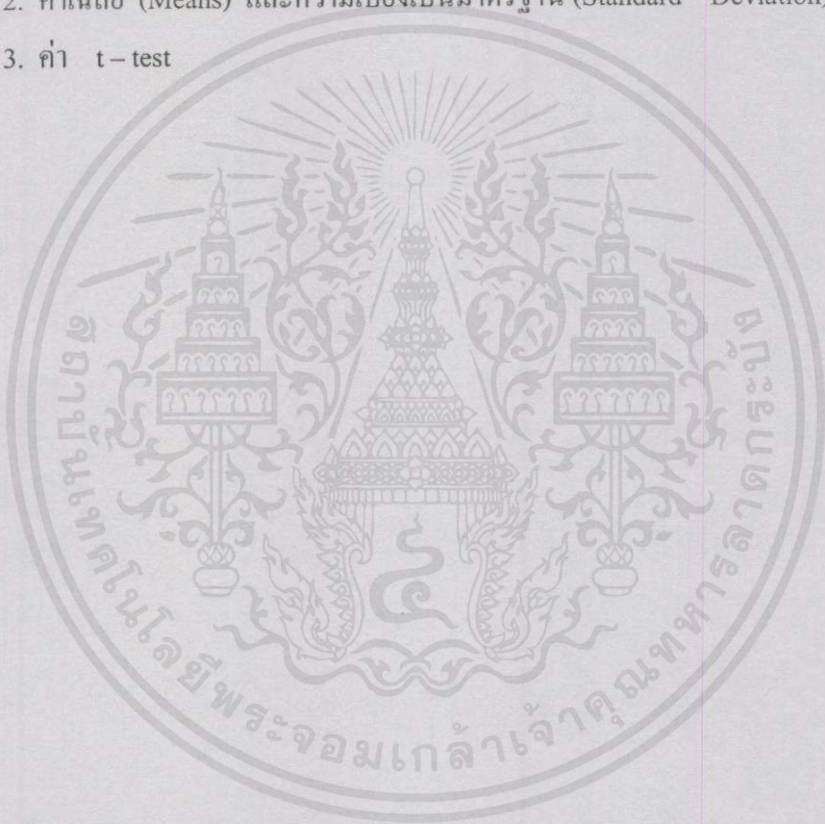
4.50 - 5.00	หมายถึง	เห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	เห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพในระดับน้อย
1.00 - 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพในระดับน้อยที่สุด

วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การทำงานและประสบการณ์ในการทำงาน ใช้ค่า t-test ทดสอบความแตกต่างที่ระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 เป็นรายข้อ เฉพาะด้าน และรวมทุกด้าน นำเสนอในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (Means) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ค่า t - test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ใน 6 ด้าน คือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงาน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์และข้อมูลในรูปแบบตาราง ตามลำดับทั้งหมด 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ใน 6 ด้าน คือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา โดยภาพรวมและในแต่ละด้าน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ใน 6 ด้าน คือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและในแต่ละด้าน ซึ่งแสดงผล ได้ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ใน 6 ด้าน คือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและในแต่ละด้าน

3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ใน 6 ด้าน คือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและในแต่ละด้าน

ตอนที่ 4 สรุปผลแบบสอบถามปลายเปิดโดยใช้วิธีเรียงแต่ละด้านตามลำดับความสำคัญของความถี่

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและประสบการณ์ในการทำงาน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปจากผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับตำแหน่งและประสบการณ์โดยนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
ผู้บริหาร	108	50.90
อาจารย์ผู้สอน	104	49.10
รวม	212	100.00
2. ประสบการณ์ในการทำงาน		
15ปีหรือต่ำกว่า	32	15.10
มากกว่า 15 ปี	180	84.90
รวม	212	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า เป็นผู้บริหารจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 50.90 เป็นอาจารย์ผู้สอน จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 49.10 มีประสบการณ์ในการทำงาน 15 ปีหรือต่ำกว่า จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 15.10 และมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 84.90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ใน 6 ด้าน คือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา โดยภาพรวมและในแต่ละด้าน โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตามตารางที่ 4.2-4.8 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมและรายด้าน

เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ	n =212		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
ด้านคุณวุฒิ/ความรู้	4.58	.50	มากที่สุด	2
ด้านจรรยาบรรณครู	4.61	.41	มากที่สุด	1
ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.38	.50	มาก	3
ด้านการแสวงหาความรู้	4.05	.69	มาก	6
ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.35	.54	มาก	4
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา	4.23	.59	มาก	5
ค่าเฉลี่ยรวม	4.35	.47	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ใน ระดับมากที่สุด 2 ด้าน และระดับ มาก จำนวน 4 ด้าน เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านจรรยาบรรณครู ($\bar{X} = 4.61$) ค่าเฉลี่ยรองลงไปตามลำดับคือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ($\bar{X} = 4.58$) ด้านการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.38$) ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\bar{X} = 4.35$) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.23$) และด้านการแสวงหาความรู้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.05$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในด้านคุณวุฒิ/ความรู้

ด้านคุณวุฒิ/ความรู้	n = 212		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. มีคุณวุฒิทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ตรงตามที่กค.กำหนด	4.72	.56	มากที่สุด	2
2. มีความรู้ความชำนาญ ตรงตามสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและหลักสูตรรายวิชา	4.73	.53	มากที่สุด	1
3. มีความเชี่ยวชาญตรงกับงานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.60	.60	มากที่สุด	3
4. มีความรู้ความสามารถในการพัฒนางานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.51	.63	มากที่สุด	4
5. สามารถจัดทำโครงการวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.32	.76	มาก	5
ค่าเฉลี่ยรวม	4.58	.50	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในด้านคุณวุฒิ/ความรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับ มากที่สุด มีเพียงข้อเดียวที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ สามารถจัดทำโครงการวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 4.32$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในด้านจรรยาบรรณครู

ด้านจรรยาบรรณครู	n =212		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. มีความรักในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.75	.51	มากที่สุด	3
2. ศรัทธาในอาชีพครูวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.75	.52	มากที่สุด	4
3. ความรัก เอื้ออาทร เอาใจใส่ต่อผู้เรียนวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์	4.75	.49	มากที่สุด	2
4. อุทิศตนในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนเกิดการพัฒนา ได้ตามศักยภาพอย่างเท่าเทียมกัน	4.71	.52	มากที่สุด	6
5. เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.75	.46	มากที่สุด	1
6. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	4.50	.58	มากที่สุด	9
7. มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดี	4.29	.68	มาก	12
8. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.48	.60	มาก	10
9. วางตนเป็นแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมตามลักษณะของครูวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.59	.54	มากที่สุด	8
10. มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา เสียสละ ซื่อสัตย์ ตามจรรยาบรรณสายงานวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์	4.62	.58	มากที่สุด	7
11. มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.72	.49	มากที่สุด	5
12. ใช้วิธีที่หลากหลายในการถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยที่ดีให้แก่ผู้เรียน	4.40	.64	มาก	11
ค่าเฉลี่ยรวม	4.61	.41	มากที่สุด	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในด้านจรรยาบรรณครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุดมีเพียง 3 ข้อที่มิตความคิดเห็นอยู่ในระดับมากคือ 8.ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.48$) 12.ใช้วิธีที่หลากหลายในการถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยที่ดีให้แก่ผู้เรียน ($\bar{X} = 4.40$) และ 7.มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดี ($\bar{X} = 4.29$)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดการเรียนการสอน	n = 212		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. เข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาชีพอย่างชัดเจน	4.49	.61	มาก	4
2. จัดการเรียนการสอนตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.49	.60	มาก	3
3. สามารถจัดทำแบบแผนการสอนวิชาชีพให้สอดคล้อง ตรงตามความต้องการของผู้เรียน	4.34	.65	มาก	9
4. พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	4.35	.67	มาก	8
5. สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริงด้วยตนเอง	4.53	.62	มากที่สุด	2
6. สามารถเลือกใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์เหมาะสมกับวิชาชีพ	4.44	.65	มาก	5
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	4.21	.70	มาก	10
8. ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอน	4.57	.59	มากที่สุด	1

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ด้านการจัดการเรียนการสอน	n = 212		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
9. วัดประเมินผลการเรียนวิชาชีพได้ถูกต้องตามหลักการประเมิน	4.43	.60	มาก	6
10. นำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพ มากขึ้น	4.37	.65	มาก	7
11. นำผลการวิจัยในชั้นเรียน มาใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน รวมถึง การกำหนดกิจกรรมการเรียน การสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน	3.98	.82	มาก	11
ค่าเฉลี่ยรวม	4.38	.50	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มาก มีเพียง 2 ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดคือ ข้อ 8. ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.57$) ข้อ 5. สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริง ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.53$)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในด้านการแสวงหาความรู้

ด้านการแสวงหาความรู้	n = 212		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. แสวงหาความรู้ตลอดจนเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการประกอบการเรียนการสอน	4.34	.72	มาก	3
2. ติดตามข้อมูลข่าวสารในงานวิชาชีพจากแหล่งความรู้ ที่ทันสมัย เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน	4.36	.66	มาก	1
3. จัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาชีพที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างสม่ำเสมอ	4.11	.75	มาก	5
4. รับทราบข้อมูลข่าวสารทางวิชาชีพจากการศึกษาด้วยตนเองรวมถึงการเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพ	4.01	.86	มาก	6
5. เข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการเพื่อนำความรู้มาเผยแพร่และใช้ในการทำงาน	4.01	.88	มาก	7
6. สร้างผลงานทางวิชาการ โดยจัดทำตำรา สื่อ เอกสารในงานวิชาชีพ เพื่อใช้เป็นคู่มือในการสอน	3.93	.98	มาก	8
7. จัดทำงานวิจัยหาสาเหตุของปัญหาเพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนางานวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์	3.50	1.15	มาก	10
8. นำผลงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ	3.57	1.17	มาก	9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์อื่นใดได้

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านการแสวงหาความรู้	n = 212		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
9. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงานวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์	4.31	.73	มาก	4
10. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความสามารถทางวิชาชีพผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย	4.34	.71	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวม	4.05	.69	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในด้านการแสวงหาความรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มาก ทุกข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกคือ ข้อ 2.ติดตามข้อมูลข่าวสารในงานวิชาชีพ จากแหล่งความรู้ ที่ทันสมัย เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียน การสอน ($\bar{X} = 4.36$) ข้อ 10. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความสามารถทางวิชาชีพผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย ($\bar{X} = 4.34$) และข้อ 1. แสวงหาความรู้ตลอดจนเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการประกอบการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.34$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับสุดท้ายคือ ข้อ 6. สร้างผลงานทางวิชาการโดยจัดทำตำรา สื่อ เอกสารในงานวิชาชีพ เพื่อใช้เป็นคู่มือในการสอน ($\bar{X} = 3.93$) ข้อ 8. นำผลงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.57$) และข้อ 7. จัดทำงานวิจัย หาสาเหตุของปัญหาเพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนางานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 3.50$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	n = 212		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน	4.28	.69	มาก	8
2. จัดการเรียนการสอนด้วยวิธีกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดหาคำตอบอย่างเป็นระบบ	4.21	.72	มาก	11
3. แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน	4.42	.63	มาก	5
4. สอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง อันนำไปสู่การพัฒนาในด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.38	.61	มาก	6
5. กระตุ้นให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกรักท้องถิ่นโดยการนำ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอน	4.34	.72	มาก	7
6. เลือกใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.20	.74	มาก	12
7. จัดกิจกรรมส่งเสริมเพื่อสร้างจรรยาบรรณที่ดีในอาชีพตามความต้องการของสังคม	4.25	.68	มาก	10
8. จัดกิจกรรมส่งเสริมการเพื่อสร้างจรรยาบรรณที่ดีในการอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงาน	4.20	.74	มาก	13
9. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมวิชาชีพที่ทำให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น สามารถดำเนินการประกอบอาชีพทางคหกรรมศาสตร์	4.44	.66	มาก	4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตจากทางมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์บุรีรัมย์

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	n = 212		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
10. ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยของผู้เรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.44	.63	มาก	3
11. ส่งเสริมความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันของผู้เรียน	4.60	.55	มากที่สุด	1
12. ประเมินความสามารถตามพัฒนาการของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง	4.25	.71	มาก	9
13. อธิบาย ชี้แนะจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจ ตลอดจน เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์	4.48	.64	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวม	4.35	.54	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในด้าน การสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับ มากที่สุดเพียงข้อเดียว นอกนั้นอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกคือ ข้อ 11. ส่งเสริมความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.60$) ข้อ 13. อธิบาย ชี้แนะ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจ ตลอดจน เห็นความสำคัญของการเรียนการสอน วิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 4.48$) และ ข้อ 10. ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยของผู้เรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.44$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับคือ ข้อ 2. จัดการเรียนการสอนด้วยวิธีกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดหาคำตอบ อย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.21$) ข้อ 6. เลือกใช้สื่อ เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ($\bar{X} = 4.20$) ข้อ 8. จัดกิจกรรมส่งเสริมการเพื่อสร้างจรรยาบรรณที่ดีในการอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{X} = 4.20$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นและลำดับที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน และสถานศึกษา	n = 212		ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. มีความรู้ ความเข้าใจอย่างแท้จริงใน สภาพภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม ของชุมชน ในท้องถิ่น	4.13	.76	มาก	8
2. นำวัสดุภายในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการ การเรียน การสอน	4.22	.73	มาก	7
3. ส่งเสริมการผลิต จำหน่าย บริการ ผลิต ผลิตภัณฑ์วิชาชีพคหกรรมฯ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม	4.41	.67	มาก	1
4. จัดบริการทางวิชาการ วิชาชีพคหกรรมฯ ที่ได้มาตรฐาน เป็นตัวอย่างในการสร้าง มาตรฐานของงาน	4.09	.74	มาก	9
5. จัดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาดูงาน ด้านวิชาชีพในชุมชนและท้องถิ่น	3.97	.88	มาก	11
6. ให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชนด้านวิชาชีพ คหกรรมตามความเหมาะสม	4.32	.70	มาก	4
7. ให้บริการด้านวิชาชีพคหกรรมฯ แก่ชุมชน บุคคล ตามความเหมาะสม	4.32	.71	มาก	5
8. ส่งเสริมให้ผู้นำชุมชนมีบทบาทที่ สำคัญ ในการจัดการศึกษาของท้องถิ่น อันจะนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ อย่างต่อเนื่อง	4.08	.87	มาก	10
9. สนับสนุน ส่งเสริม กิจกรรมวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ตลอดจน อนุรักษ์ศิลป วัฒนธรรมร่วมกัน	4.23	.76	มาก	6

เอกสารนี้เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีสงขลา อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน และสถานศึกษา	n = 212		ระดับความ คิดเห็น	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
10. ปลุคฝังจิตสำนึกของผู้เรียนให้รัก หวงแหนท้องถิ่น	4.40	.71	มาก	2
11. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมรวมถึง ศิลปะ วัฒนธรรมร่วมกับชุมชน	4.35	.69	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	4.23	.59	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตาม
ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถาน
ศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับ
มากทุกข้อ เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกคือ
ข้อ 3. ส่งเสริมการผลิต จำหน่าย บริการผลผลิต ผลิตภัณฑ์วิชาชีพคหกรรมที่ไม่ส่งผลกระทบต่อ
สภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.41$) ข้อ 2. ปลุคฝังจิตสำนึกของผู้เรียนให้รัก หวงแหนท้องถิ่น ($\bar{X} =$
4.40) ข้อ 11. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมรวมถึง ศิลปะ วัฒนธรรมร่วม
กับชุมชน ($\bar{X} = 4.35$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับคือ ข้อ 4. จัดบริการทางวิชาการ วิชา
ชีพคหกรรมที่ได้มาตรฐาน เป็นตัวอย่างในการสร้างมาตรฐานของงาน ($\bar{X} = 4.09$) ข้อ 8. ส่งเสริม
ให้ผู้นำชุมชนมีบทบาทที่สำคัญ ในการจัดการศึกษาของท้องถิ่นอันจะนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพ
คหกรรมศาสตร์ อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.08$) และข้อ 5. จัดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาดูงานด้าน
วิชาชีพในชุมชนและท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.97$) ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ใน 6 ด้าน คือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและในแต่ละด้าน ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ใน 6 ด้าน คือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและในแต่ละด้านตามตารางที่ 4.9-4.15 ดังนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของ อาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามตำแหน่ง ในภาพรวมและรายด้าน

เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ	ผู้บริหาร (n ₁ =108)		อาจารย์ (n ₂ =104)		t
	\bar{X}_1	S.D.	\bar{X}_2	S.D.	
ด้านคุณวุฒิ/ความรู้	4.66	.44	4.49	.54	2.40*
ด้านจรรยาบรรณครู	4.68	.38	4.53	.43	2.79*
ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.49	.45	4.27	.52	3.35*
ด้านการแสวงหาความรู้	4.20	.67	3.90	.68	3.20*
ด้านการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.43	.50	4.25	.56	2.48*
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา	4.33	.54	4.12	.62	2.56*
ค่าเฉลี่ยรวม	4.45	.43	4.25	.49	3.21*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพ โดยตำแหน่ง ด้านคุณวุฒิ/ความรู้

ด้านคุณวุฒิ/ความรู้	ผู้บริหาร (n ₁ =108)		อาจารย์ (n ₂ =104)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
1. มีคุณวุฒิทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ตรงตามที่กค.กำหนด	4.77	.46	4.67	.66	1.33
2. มีความรู้ความชำนาญ ตรงตามสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและหลักสูตรรายวิชา	4.77	.49	4.68	.56	1.03
3. มีความเชี่ยวชาญตรงกับงานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.69	.55	4.50	.63	2.47*
4. มีความรู้ความสามารถในการพัฒนางานวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์	4.60	.57	4.43	.67	1.94
5. สามารถจัดทำโครงการวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.45	.68	4.18	.80	2.62*
ค่าเฉลี่ยรวม	4.66	.44	4.49	.54	2.40*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพโดยตำแหน่งด้านคุณวุฒิ/ความรู้ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันเพียง 2 ข้อ คือ ข้อ 3. มีความเชี่ยวชาญตรงกับงานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ และข้อ 5. สามารถจัดทำโครงการวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ นอกนั้นไม่แตกต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์จำแนกตามสถานภาพ โดยตำแหน่งด้านจรรยาบรรณครู

ด้านจรรยาบรรณครู	ผู้บริหาร (n ₁ =108)		อาจารย์ (n ₂ =104)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
1. มีความรักในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.79	.44	4.70	.57	1.33
2. ศรัทธาในอาชีพครูวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.82	.44	4.67	.58	2.18*
3. มีความรัก เอื้ออาทร เอาใจใส่ต่อผู้เรียน วิชาชีพ คหกรรมศาสตร์	4.80	.42	4.70	.55	1.52
4. อุทิศตนในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคน เกิดการพัฒนา เต็มตามศักยภาพอย่าง เท่าเทียมกัน	4.79	.42	4.63	.60	2.23*
5. เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เรียน วิชาชีพ คหกรรมศาสตร์	4.78	.43	4.72	.49	1.03
6. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	4.60	.57	4.39	.56	2.64*
7. มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของ ตนเองได้ดี	4.40	.67	4.17	.68	2.51*
8. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.54	.61	4.41	.58	1.60
9. วางตนเป็นแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมตาม ลักษณะของครูวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.68	.50	4.50	.57	2.36*
10. มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา เสียสละ ซื่อสัตย์ ตามจรรยาบรรณ สายงานวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์	4.72	.52	4.51	.62	2.55*
11. มีเจตคติที่ดี ต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.79	.42	4.65	.55	2.09*
12. ใช้วิธีที่หลากหลายในการถ่ายทอด วัฒนธรรมไทยที่ดีให้แก่ผู้เรียน	4.50	.58	4.28	.67	2.53*
ค่าเฉลี่ยรวม	4.68	.38	4.53	.43	2.79*

* $p \leq .05$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพโดยตำแหน่งด้านจรรยาบรรณครู โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันแทบทุกข้อ มีเพียง 4 ข้อเท่านั้นที่ไม่แตกต่างคือ ข้อ 1. มีความรักในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ข้อ 2. มีความรักเอื้ออาทรเอาใจใส่ต่อผู้เรียนวิชาคหกรรม ข้อ 5. เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เรียนวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ และ ข้อ 8. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพโดยตำแหน่ง ด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร (n ₁ =108)		อาจารย์ (n ₂ =104)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
1. เข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาชีพอย่างชัดเจน	4.59	.56	4.38	.65	2.46*
2. จัดการเรียนการสอนตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.62	.53	4.34	.63	3.49*
3. สามารถจัดทำแบบแผนการสอนวิชาชีพให้สอดคล้อง ตรงตามความต้องการของผู้เรียน	4.44	.61	4.24	.67	2.29*
4. พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	4.44	.64	4.26	.68	1.91
5. สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริงด้วยตนเอง	4.60	.59	4.46	.65	1.63
6. สามารถเลือกใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เหมาะสมกับวิชาชีพ	4.56	.60	4.32	.68	2.68*
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	4.32	.68	4.09	.71	2.37*
8. ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอน	4.68	.54	4.51	.63	2.87*

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ด้านการจัดการเรียนการสอน	ผู้บริหาร (n ₁ =108)		อาจารย์ (n ₂ =104)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
9. วัดประเมินผลการเรียนวิชาชีพได้ถูกต้องตามหลักการประเมิน	4.60	.52	4.25	.63	4.25*
10. นำผลการประเมินมาปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.51	.63	4.23	.65	3.24*
11. นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน รวมถึงการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน	4.05	.79	3.91	.86	1.24
ค่าเฉลี่ยรวม	4.49	.45	4.27	.52	3.35*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพโดยตำแหน่งด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งให้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันแทบทุกข้อ มีเพียง 3 ข้อที่ไม่แตกต่างกันคือ ข้อ 4. พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ข้อ 5. สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริง ด้วยตนเอง และ ข้อ 11. นำผลการวิจัยในชั้นเรียน มาใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนรวมถึงการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพ โดยตำแหน่งด้านการแสวงหาความรู้

ด้านการแสวงหาความรู้	ผู้บริหาร (n ₁ =108)		อาจารย์ (n ₂ =104)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
1. แสวงหาความรู้ตลอดจนเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการประกอบการเรียนการสอน	4.44	.71	4.24	.71	2.07*
2. ติดตามข้อมูลข่าวสารในงานวิชาชีพจากแหล่งความรู้ที่ทันสมัย เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียน การสอน	4.44	.61	4.28	.70	1.71
3. จัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาชีพที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างสม่ำเสมอ	4.24	.73	3.98	.76	2.52*
4. รับทราบข้อมูลข่าวสารทางวิชาชีพจากการศึกษาด้วยตนเองรวมถึงการเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพ	4.16	.79	3.85	.90	2.66*
5. เข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการเพื่อนำความรู้มาเผยแพร่และใช้ในการทำงาน	4.23	.76	3.79	.94	3.66*
6. สร้างผลงานทางวิชาการ โดยจัดทำตำรา สื่อ เอกสารในงานวิชาชีพ เพื่อใช้เป็นคู่มือในการสอน	4.10	.96	3.76	.97	2.49*
7. จัดทำงานวิจัย หาสาเหตุของปัญหาเพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนางานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	3.71	1.11	3.28	1.17	2.70*
8. นำผลงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพ	3.80	1.13	3.33	1.17	2.96*
9. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในงานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.40	.72	4.22	.73	1.85

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ซึ่งงานเพื่อการศึกษานี้ทำขึ้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ด้านการแสวงหาความรู้	ผู้บริหาร (n ₁ =108)		อาจารย์ (n ₂ =104)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
10.เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความสามารถทางวิชาชีพผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย	4.44	.67	4.24	.74	2.09*
ค่าเฉลี่ยรวม	4.20	.67	3.90	.68	3.20*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพโดยตำแหน่ง ด้านการแสวงหาความรู้ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันแทบทุกข้อ มีเพียง 2 ข้อที่ไม่แตกต่างกันคือ ข้อ 2.ติดตามข้อมูลข่าวสารในงานวิชาชีพ จากแหล่งความรู้ ที่ทันสมัย เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียน การสอน และ ข้อ 9. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในงานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพโดยตำแหน่งด้านการสอน โดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ

ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	ผู้บริหาร ($n_1=108$)		อาจารย์ ($n_2=104$)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน	4.36	.68	4.20	.68	1.68
2. จัดการเรียนการสอนด้วยวิธีกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดหาคำตอบ อย่างเป็นระบบ	4.25	.71	4.16	.72	.96
3. แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน	4.50	.60	4.35	.65	1.67
4. สอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง อันนำไปสู่การพัฒนาในด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.44	.60	4.31	.62	1.50
5. กระตุ้นให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกรักท้องถิ่น โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอน	4.45	.64	4.24	.79	2.14*
6. เลือกใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.33	.68	4.06	.79	2.62*
7. จัดกิจกรรมส่งเสริมเพื่อสร้างจรรยาบรรณที่ดีในอาชีพ ตามความต้องการของสังคม	4.33	.66	4.16	.68	1.82
8. จัดกิจกรรมส่งเสริมการเพื่อสร้างจรรยาบรรณที่ดีในการอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงาน	4.30	.72	4.10	.74	1.96
9. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมวิชาชีพ ที่ทำให้ผู้เรียนคิดเป็นทำเป็นสามารถดำเนินการประกอบอาชีพทางคหกรรมศาสตร์	4.56	.60	4.31	.70	2.76*
10. ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยของผู้เรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.50	.63	4.37	.64	1.53
11. ส่งเสริมความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันของผู้เรียน	4.68	.50	4.51	.59	2.19*

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	ผู้บริหาร (n ₁ =108)		อาจารย์ (n ₂ =104)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
12. ประเมินความสามารถตามพัฒนาการของผู้เรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง	4.37	.66	4.13	.73	2.54*
13. อธิบาย ชี้นะระ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจ ตลอด จน เห็นความสำคัญของการเรียนการสอน วิชาชีพ คหกรรมศาสตร์	4.58	.58	4.38	.68	2.26*
ค่าเฉลี่ยรวม	4.43	.50	4.25	.56	2.48*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพโดยตำแหน่งด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันแทบทุกข้อ มีเพียง 6 ข้อ ที่ไม่แตกต่างกันคือ ข้อ 1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน ข้อ 2. จัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดหาคำตอบ อย่างเป็นระบบ ข้อ 3. แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ในวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน ข้อ 4. สอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง อันนำไปสู่การพัฒนาในด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ข้อ 7. จัดกิจกรรมส่งเสริมเพื่อสร้างจรรยาบรรณที่ดีใน อาชีพ ตามความต้องการของสังคม และข้อ 10. ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยของผู้เรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพโดยตำแหน่งด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา	ผู้บริหาร (n ₁ =108)		อาจารย์ (n ₂ =104)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
1. มีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงในสภาพภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม ของชุมชน ในท้องถิ่น	4.22	.75	4.03	.76	1.76
2. นำวัสดุภายในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน	4.25	.72	4.19	.75	.56
3. ส่งเสริมการผลิต จำหน่าย บริการผลผลิตผลิตภัณฑ์วิชาชีพคหกรรมที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม	4.48	.66	4.34	.69	1.45
4. จัดบริการทางวิชาการวิชาชีพคหกรรมที่ได้มาตรฐาน เป็นตัวอย่างในการสร้างมาตรฐานของงาน	4.21	.73	3.97	.73	2.39*
5. จัดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาดูงานด้านวิชาชีพในชุมชนและท้องถิ่น	4.14	.82	3.79	.91	2.91*
6. ให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชนด้านวิชาชีพคหกรรมฯ ตามความเหมาะสม	4.40	.62	4.23	.76	1.84
7. ให้บริการด้านวิชาชีพคหกรรมฯ แก่ชุมชน บุคคลตามความเหมาะสม	4.43	.61	4.21	.78	2.31*
8. ส่งเสริมให้ผู้นำชุมชนมีบทบาทที่สำคัญในการจัดการศึกษาของท้องถิ่นอันจะนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ อย่างต่อเนื่อง	4.21	.76	3.95	.96	2.18*
9. สนับสนุน ส่งเสริม กิจกรรมวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ตลอดจน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ร่วมกัน	4.31	.71	4.14	.80	1.62
10. plugged จิตสำนึกของผู้เรียนให้รักหวงแหนท้องถิ่น	4.49	.66	4.30	.76	1.86

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและ สถานศึกษา	ผู้บริหาร (n ₁ =108)		อาจารย์ (n ₂ =104)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
11. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมรวมถึง ศิลปะ วัฒนธรรมร่วมกับ ชุมชน	4.50	.63	4.21	.71	3.10*
ค่าเฉลี่ยรวม	4.33	.54	4.12	.62	2.56*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนนหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพโดยตำแหน่งด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันแทบทุกข้อมีเพียง 6 ข้อที่ไม่แตกต่างกันคือ ข้อ 1. มีความรู้ ความเข้าใจอย่างแท้จริงในสภาพภูมิศาสตร์ วัฒนธรรมของชุมชนในท้องถิ่น ข้อ 2. นำวัสดุภายในท้องถิ่น มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ข้อ 3. ส่งเสริมการผลิต จำหน่ายบริการผลผลิต ผลิตภัณฑ์วิชาชีพกิจกรรมที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ข้อ 6. ให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชนด้านวิชาชีพกิจกรรมตามความเหมาะสม ข้อ 9. สนับสนุน ส่งเสริม กิจกรรมวิชาชีพกิจกรรมศาสตร์ตลอดจน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมร่วมกัน และข้อ 10. ปลุกฝังจิตสำนึกของผู้เรียนให้รักหวงแหนท้องถิ่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ใน 6 ด้าน คือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ โดยภาพรวมทั้ง 6 ด้าน และในแต่ละด้าน ตามตารางที่ 4.16 - 4.22 ดังนี้

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของ อาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานในภาพรวมและรายด้าน

เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ	15ปีหรือต่ำกว่า (n ₁ =32)		มากกว่า15ปี (n ₂ =180)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
ด้านคุณวุฒิ/ความรู้	4.37	.51	4.61	.49	-2.53*
ด้านจรรยาบรรณครู	4.42	.56	4.64	.37	-2.11*
ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.23	.53	4.41	.49	-1.81
ด้านการแสวงหาความรู้	3.86	.64	4.08	.69	-1.64
ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.21	.56	4.37	.53	-1.55
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา	4.14	.63	4.24	.58	-.93
ค่าเฉลี่ยรวม	4.20	.52	4.38	.46	-1.99*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกัน 2 ด้านคือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ และด้านจรรยาบรรณครู นอกนั้นไม่แตกต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของ อาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้านคุณวุฒิ/ความรู้

ด้านคุณวุฒิ/ความรู้	15ปีหรือต่ำกว่า (n ₁ =32)		มากกว่า15ปี (n ₂ =180)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
1. มีคุณวุฒิทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ตรงตามที่ กค. กำหนด	4.46	.67	4.77	.53	-2.42*
2. มีความรู้ความชำนาญ ตรงตามสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและหลักสูตรรายวิชา	4.59	.55	4.75	.52	-1.59
3. มีความเชี่ยวชาญตรงกับงานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.34	.65	4.65	.58	-2.68*
4. มีความรู้ความสามารถในการพัฒนางานวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์	4.37	.65	4.54	.62	-1.39
5. สามารถจัดทำโครงการวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.09	.81	4.36	.74	-1.84
ค่าเฉลี่ยรวม	4.37	.51	4.61	.49	-2.53*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันเพียง 2 ข้อ คือ ข้อ 1.มีคุณวุฒิทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ตรงตามที่กค.กำหนด และข้อ 3. มีความเชี่ยวชาญตรงกับงานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ นอกนั้นไม่แตกต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านจรรยาบรรณครู

ด้านจรรยาบรรณครู	15ปีหรือต่ำกว่า (n ₁ =32)		มากกว่า 15 ปี (n ₂ =180)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
1. มีความรักในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.53	.71	4.78	.46	-1.96
2. ศรัทธาในอาชีพครูวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.40	.75	4.81	.44	-2.94*
3. มีความรัก เอื้ออาทร เอาใจใส่ต่อผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.43	.71	4.81	.42	-2.86*
4. อุทิศตนในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนเกิดการพัฒนา เต็มตามศักยภาพอย่างเท่าเทียมกัน	4.53	.67	4.75	.49	-1.76
5. เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เรียนวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์	4.53	.56	4.79	.43	-2.50*
6. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี	4.28	.63	4.53	.56	-2.39*
7. มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดี	4.12	.83	4.32	.65	-1.27
8. ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.40	.71	4.49	.58	-0.66
9. วางตนเป็นแบบอย่างที่ดี และเหมาะสมตามลักษณะของครูวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.40	.71	4.63	.50	-1.72
10. มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา เสียสละ ซื่อสัตย์ ตามจรรยาบรรณ สายงานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.53	.71	4.63	.55	-0.80
11. มีเจตคติที่ดี ต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.62	.60	4.74	.47	-1.05
12. ใช้วิธีที่หลากหลายในการถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยที่ดีให้แก่ผู้เรียน	4.28	.58	4.42	.65	-1.14
ค่าเฉลี่ยรวม	4.42	.56	4.64	.37	-2.11*

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้านจรรยาบรรณครู โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันเพียง 5 ข้อ คือ นอกนั้นไม่แตกต่าง ข้อ 1. มีความรักในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ข้อ 2. ศรัทธาในอาชีพครูวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ข้อ 3. มีความรัก เอื้ออาทร เอาใจใส่ต่อผู้เรียนวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ ข้อ 5.เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เรียนวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ และข้อ 6.มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดการเรียนการสอน	15ปีหรือต่ำกว่า (n ₁ =32)		มากกว่า 15 ปี (n ₂ =180)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
1. เข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาชีพอย่างชัดเจน	4.25	.62	4.53	.61	-2.41*
2. จัดการเรียนการสอนตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.25	.71	4.53	.57	-2.47*
3. สามารถจัดทำแบบแผนการสอนวิชาชีพให้สอดคล้อง ตรงตามความต้องการของผู้เรียน	4.18	.59	4.37	.66	-1.59
4. พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	4.31	.59	4.36	.68	-0.42
5. สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริงด้วยตนเอง	4.43	.66	4.55	.61	-0.93
6. สามารถเลือกใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์เหมาะสมกับวิชาชีพ	4.37	.75	4.46	.63	-0.68

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่วางไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่อนุญาตให้นำไปทำสิ่งอื่นใดที่ขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ของเอกสารฉบับนี้

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ด้านการจัดการเรียนการสอน	15ปีหรือต่ำกว่า (n ₁ =32)		มากกว่า 15 ปี (n ₂ =180)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	4.15	.62	4.22	.72	-0.48
8. ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอน	4.40	.66	4.60	.58	1.69
9. วัดประเมินผลการเรียนวิชาชีพได้ถูกต้องตามหลักการประเมิน	4.21	.65	4.47	.59	-2.19*
10. นำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.18	.69	4.41	.64	-1.77
11. นำผลการวิจัยในชั้นเรียน มาใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน รวมถึง การกำหนดกิจกรรมการเรียน การสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน	3.84	.80	4.01	.83	-1.05
ค่าเฉลี่ยรวม	4.23	.53	4.41	.49	-1.81

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่ สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันเพียง 3 ข้อ คือ ข้อ 1. เข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาชีพอย่างชัดเจน ข้อ 2. จัดการเรียนการสอนตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ข้อ 9. วัดประเมินผลการเรียนวิชาชีพได้ถูกต้องตามหลักการประเมิน นอกนั้นไม่แตกต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้านการแสวงหาความรู้

ด้านการแสวงหาความรู้	15ปีหรือต่ำกว่า (n ₁ =32)		มากกว่า 15 ปี (n ₂ =180)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
1. แสวงหาความรู้ตลอดจนเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการประกอบการเรียนการสอน	4.15	.67	4.37	.72	-1.60
2. ติดตามข้อมูลข่าวสารในงานวิชาชีพจากแหล่งความรู้ที่ทันสมัยเพื่อนำมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียน การสอน	4.03	.82	4.42	.61	-3.17*
3. จัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาชีพที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างสม่ำเสมอ	4.03	.64	4.12	.77	-0.75
4. รับทราบข้อมูลข่าวสารทางวิชาชีพจากการศึกษา ด้วยตนเองรวมถึงการเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพ	3.75	.87	4.06	.85	-1.89
5. เข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ เพื่อนำความรู้มาเผยแพร่และใช้ในการทำงาน	3.84	.76	4.05	.90	-1.21
6. สร้างผลงานทางวิชาการ โดยจัดทำคำรา สือ เอกสารในงานวิชาชีพ เพื่อใช้เป็นคู่มือในการสอน	3.65	1.00	3.98	.97	-1.77
7. จัดทำงานวิจัยหาสาเหตุของปัญหาเพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนางานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	3.34	.97	3.53	1.18	.98
8. นำผลงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพ	3.50	.95	3.58	1.20	-0.46
9. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความสามารถทางวิชาชีพผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย	4.18	.69	4.37	.71	-1.34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต การทำ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ด้านการแสวงหาความรู้	15 ปีหรือต่ำกว่า (n ₁ =32)		มากกว่า 15 ปี (n ₂ =180)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
10. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความสามารถทางวิชาชีพผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย	4.18	.69	4.37	.71	-1.34
ค่าเฉลี่ยรวม	3.86	.64	4.08	.69	-1.64

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการแสวงหาความรู้โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันเพียงข้อเดียวคือ ติดตามข้อมูลข่าวสารในงานวิชาชีพจากแหล่งความรู้ที่ทันสมัย เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนนอกนั้นไม่แตกต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	15ปีหรือต่ำกว่า (n ₁ =32)		มากกว่า 15 ปี (n ₂ =180)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
1. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน	4.25	.62	4.28	.70	-0.29
2. จัดการเรียนการสอนด้วยวิธีกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดหาคำตอบอย่างเป็นระบบ	4.03	.73	4.24	.71	-1.54
3. แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน	4.25	.67	4.46	.61	-1.75
4. สอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ในสถานการณ์จริงอันนำไปสู่การพัฒนาในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.34	.65	4.38	.61	-0.38
5. กระตุ้นให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกรักท้องถิ่นโดยการนำ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอน	4.31	.64	4.35	.74	-0.30
6. เลือกใช้สื่อ เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.00	.80	4.23	.73	-1.67
7. จัดกิจกรรมส่งเสริมเพื่อสร้างจรรยาบรรณที่ดีใน อาชีพ ตามความต้องการของสังคม	4.12	.70	4.22	.75	-0.68
8. จัดกิจกรรมส่งเสริมการเพื่อสร้างจรรยาบรรณที่ดีในการอาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงาน	4.15	.62	4.26	.68	-0.84
9. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมวิชาชีพ ที่ทำให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น สามารถดำเนินการประกอบอาชีพทาง คหกรรมศาสตร์	4.21	.65	4.48	.65	-2.10*

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 1. ถ้ากรณีใด ๆ ก็ตาม อีกหนึ่งท่านก็ได้ผลประโยชน์ท่านและทั้งแจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	15 ปีหรือต่ำกว่า (n ₁ =32)		มากกว่า 15 ปี (n ₂ =180)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
10. ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยของผู้เรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.31	.59	4.46	.64	-1.25
11. ส่งเสริมความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันของผู้เรียน	4.37	.55	4.64	.54	-2.56*
12. ประเมินความสามารถตามพัฒนาการของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง	4.09	.68	4.28	.71	-1.43
13. อธิบายชี้แนะจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจตลอดจนเห็นความสำคัญของการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	4.31	.69	4.51	.62	-1.66
ค่าเฉลี่ยรวม	4.21	.56	4.37	.53	-1.55

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ด้านการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันเพียง 2 ข้อคือ ข้อ 9. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมวิชาชีพ ที่ทำให้ผู้เรียนคิดเป็นทำเป็น สามารถดำเนินการประกอบอาชีพทางคหกรรมศาสตร์ และ ข้อ 11. ส่งเสริมความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันของผู้เรียน นอกนั้นไม่แตกต่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบความคิดของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา	15ปีหรือต่ำกว่า (n ₁ =32)		มากกว่า 15 ปี (n ₂ =180)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
1. มีความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงในสภาพภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม ของชุมชน ในท้องถิ่น	3.96	.69	4.16	.77	-1.31
2. นำวัสดุภายในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน	4.12	.75	4.23	.73	-0.80
3. ส่งเสริมการผลิต จำหน่าย บริการผลผลิตผลิตภัณฑ์วิชาชีพคหกรรมฯ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม	4.31	.69	4.43	.67	-0.92
4. จัดบริการทางวิชาการ วิชาชีพคหกรรมฯ ที่ได้มาตรฐานเป็นตัวอย่างในการสร้างมาตรฐานของงาน	3.96	.64	4.11	.75	-1.04
5. จัดให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสศึกษาดูงานด้านวิชาชีพในชุมชนและท้องถิ่น	3.87	.87	3.99	.89	-0.69
6. ให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชนด้านวิชาชีพคหกรรมตามความเหมาะสม	4.18	.85	4.34	.67	-1.16
7. ให้บริการด้านวิชาชีพคหกรรมแก่ชุมชนบุคคลตามความเหมาะสม	4.18	.82	4.35	.68	-1.19
8. ส่งเสริมให้ผู้นำชุมชนมีบทบาทที่สำคัญในการจัดการศึกษาของท้องถิ่นอันจะนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์อย่างต่อเนื่อง	4.12	.87	4.07	.88	0.28
9. สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ตลอดจน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมร่วมกัน	4.18	.64	4.23	.78	-0.34

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้สำหรับกรีนนิ่งเอชเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและ สถานศึกษา	15ปีหรือต่ำกว่า (n ₁ =32)		มากกว่า 15 ปี (n ₂ =180)		t
	\bar{X}_1	S.D ₁	\bar{X}_2	S.D ₂	
10. ปฏิกิริยาจิตสำนึกของผู้เรียนให้รัก หวงแหนท้องถิ่น	4.37	.65	4.40	.73	-0.22
11. ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมรวมถึง ศิลปะ วัฒนธรรมร่วม กับชุมชน	4.25	.67	4.37	.69	-0.96
ค่าเฉลี่ยรวม	4.14	.63	4.24	.58	-0.93

* $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.22 พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเขียน ข้อเสนอแนะความคิดเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติมในแต่ละด้าน ตามลำดับความสำคัญและวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าความถี่ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ใน 6 ด้านคือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา จำนวน 212 คน เรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย ผลสรุปดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.23 แสดงข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ในด้านต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	ความถี่
1. ด้านคุณวุฒิ / ความรู้	25
1. ควรมีความรู้ปริญาตรีขึ้นไป เพื่อเป็นประโยชน์ในการค้นคว้าหาความรู้ จากตำราสากลทั่วไปทั้งในประเทศและต่างประเทศได้	9
2. มีความสามารถนำเทคโนโลยี มาประยุกต์ใช้ในงานคหกรรมศาสตร์	4
3. ควรถ่ายทอดความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์ โดยไม่หวงแหนวิชา	4
4. ศึกษาเพิ่มเติมให้มีคุณวุฒิส่งขึ้น	3
5. ควรมีการค้นคว้าหาความรู้ ตามท้องถิ่นที่ตนอยู่	1
6. มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความถนัดที่มีใบรับรองเกณฑ์มาตรฐาน หรือตัวกำหนดมาตรฐานได้	1
7. มีความรู้ขั้นต่ำไม่น้อยกว่าระดับ ปวส. และควรผ่านการฝึกสอนจาก สถานประกอบการ	1
8. สำหรับคนรุ่นใหม่ที่สอนภาคปฏิบัติ ควรมีความชำนาญ	1
9. มีขีดความสามารถในการพลิกเพลง แก้ไขสถานการณ์ คัดแปลง ให้เหมาะสมกับด้านการเรียนการสอนได้	1
2. ด้านจรรยาบรรณครู	23
1. มีคุณภาพชีวิตที่ดี เป็นตัวอย่างได้	9
2. มีจรรยาบรรณในวิชาชีพปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างที่ดี เช่นการแต่งกาย ความเป็นอยู่ การประหยัดและการมีวัฒนธรรม	8
3. มีจิตวิญญาณของความเป็นครูเพื่อนำความรู้ถ่ายทอดต่อผู้เรียน	2
4. มีความเมตตา เสียสละในบางโอกาส มีความอดทนสูง	2
5. มีพฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษารับรอง	1
6. มีความตระหนักในจิตวิทยาการเรียนรู้อ	1

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพพหุกรรมศาสตร์	ความถี่
3. ด้านการจัดการเรียนการสอน	41
1. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	10
2. จัดให้ผู้เรียนได้เรียนตามความต้องการของตนเองไม่กำหนดตายตัวว่าจะต้องเรียนอะไรตามที่ครูกำหนด	7
3. มีการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับท้องถิ่น	6
4. พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพพหุกรรมศาสตร์ให้เหมาะสมสอดคล้องกับตลาดแรงงาน	5
5. จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและเหมาะสมกับสถานภาพของผู้เรียน	4
6. ควรมีกิจกรรมหลากหลายให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะเต็มที่	2
7. จัดให้ผู้เรียนได้มีความสุขกับการเรียน	1
8. จัดการสอนให้หลากหลายตามคุณสมบัติของท้องถิ่นธรรมชาติและบุคลากร	1
9. มีการบูรณาการ คุณธรรม จริยธรรมและจัดกิจกรรมให้เหมาะสม	1
10. ควรกำหนดหลักสูตร ปรับหลักสูตรระดับ ปวช. , ปวส. ให้เป็นปัจจุบัน เพราะบางรายวิชายังไม่ทันสมัย	1
11. เน้นการใช้สื่อ นวัตกรรมใหม่ ๆ และการเรียนรู้จากสถานประกอบการ หรือธุรกิจขนาดย่อม	1
12. ลดการร่วมกิจกรรมจากภายนอกสถานศึกษาหรืออื่น ๆ เพื่อครูจะได้สอนตามแผนการสอน	1
13. รับฟังความคิดเห็นหรือเกรงใจในความรู้สึกนึกคิดของผู้เรียน	1
4. ด้านการแสวงหาความรู้	40
1. ควรแสวงหาความรู้อยู่เสมอ และต่อเนื่อง	26
2. ควรแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ นอกสถานศึกษาประกอบด้วย	6
3. ควรให้มีการอบรมสัมมนาเพิ่มพูนความรู้ในสาขาของตนเองอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	5
4. ควรมีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์และภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี	1
5. ศึกษาการทำกิจกรรมที่แสดงความสามารถทางวิชาชีพจากเพื่อนในวิชาชีพเดียวกัน	1
6. หาความรู้จากแหล่งความรู้ที่ให้บริการต่าง ๆ จากหน่วยงานภาคเอกชน	1

ตารางที่ 4.23 (ต่อ)

เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์	ความถี่
5. ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	31
1. สอนให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์แก้ปัญหาและสรุปผลได้ด้วยตนเองจากของจริง	8
2. ศึกษาพฤติกรรมของผู้เรียนว่ามีมาก-น้อยเพียงใดเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ	6
3. ให้ผู้เรียนมีความสุขจากการสอน	4
4. ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามต้องการ โดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะ	3
5. ให้ผู้เรียนสามารถนำวิชาชีพไปใช้ในชีวิตประจำวันและในอนาคตได้	3
6. ให้ผู้เรียนสามารถเรียนปฏิบัติทางวิชาชีพให้ได้ผลงานดีและมีคุณภาพ	2
7. เน้นกิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหา	2
8. นำนักเรียนที่มีความรู้ตามที่อื่นมานำเสนอต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน	1
9. ควรปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม วัฒนธรรมของชาติ ให้สำนึกในความเป็นไทย	1
10. สอนให้ผู้เรียนมีศักยภาพที่ดี สามารถจบออกไปแล้วมีงานทำ เป็นที่รักของผู้อื่น	1
6. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา	43
1. ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษา โดยใช้ลักษณะภูมิปัญญาของท้องถิ่น	14
2. มีความร่วมมือในเรื่องของการศึกษา การดูแล การอบรม	11
3. เป็นวิทยากรแก่ชุมชนเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางวิชาชีพแก่ชุมชน	5
4. จัดให้มีโครงการสอนหลักสูตรระยะสั้น ในการประกอบวิชาชีพและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4
5. ควรจะมีความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยใช้ผลประโยชน์กลุ่มมาเป็นที่ตั้ง	3
6. เป็นผู้นำในการสนับสนุนกิจกรรมวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ แก่ชุมชน	2
7. ร่วมกิจกรรมชุมชนและสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอเมื่อมีโอกาสหรือคำสั่ง	2
8. มีการหาตัวแทนจากชุมชนเพื่อเป็นการรวมและเชิดชู ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เยาวชนรุ่นหลังได้เกิดการยอมรับและเกิดการเรียนรู้	2

จากตารางที่ 4.23 พบว่าความคิดและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ใน 6 ด้าน ด้านที่มีผู้ให้ข้อเสนอแนะมากที่สุดคือด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา จำนวน 43 คน รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนการสอน จำนวน 41 คน ด้านการแสวงหาความรู้จำนวน 40 คน ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวน 31 คน ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ จำนวน 25 คน และด้านจรรยาบรรณครู จำนวน 23 คน ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์ ขอบเขตการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ใน 6 ด้าน จำแนกตามสถานภาพโดยตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน

5.2 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา ปี พ.ศ. 2544 จำนวน 36 แห่งทั่วประเทศ ใน 6 ด้าน คือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา

5.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

5.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา 36 แห่งทั่วประเทศ จำนวน 216 คน อาจารย์ผู้สอนวิชาคหกรรมศาสตร์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา 36 แห่งทั่วประเทศจำนวน 378 คน รวมประชากรทั้งสิ้น 584 คน ไม่ว่ากรณีกลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ Krejcie and Morgan ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร 84 คน อาจารย์ผู้สอน 150 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 234 คน

5.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างจากร่างกรอบมาตรฐานครูอาชีพ ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1. แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอน คหกรรมศาสตร์ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบ เลือกตอบ (Check Lists)

ตอนที่ 2. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับ เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ใน 6 ด้าน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับใน 6 ด้าน จำนวน 62 ข้อ

ตอนที่ 3. แบบสอบถามปลายเปิดมีลักษณะให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมตามความเข้าใจ ใน 6 ด้าน จำนวน 6 ข้อ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้โดยนำแบบร่างเกณฑ์มาตรฐานครูวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรมของศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา 4 กรมอาชีวศึกษา เป็นแนวทาง แล้วเพิ่มเติม ขยายข้อความให้ได้เป็นข้อคำถาม โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาจำนวน 5 ท่าน เมื่อปรับปรุงแบบสอบถามแล้วจึงนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำผลที่ได้คำนวณค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีของ Conbach ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นในภาพรวมเท่ากับ .99

5.3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้บันทึกเสนองานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือ ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ถึงกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ นำหนังสือที่ได้รับพิจารณาเห็นชอบผ่านการพิจารณาเสนอต่อกองวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล จากคณาจารย์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 36 แห่ง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล จำนวน 234 ฉบับ ได้รับคืน 212 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.59 %

5.3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC⁺ (Statistical Package For the Social Sciences / Personal Computer Plus) โดยแสดงค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Means) ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐานด้วย t-test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

5.4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหาร ซึ่งได้แก่ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชา หัวหน้าคณะคหกรรม หัวหน้าแผนกวิชา ผ่า หัวหน้าแผนกวิชาอาหาร และหัวหน้าแผนกวิชาคหกรรม จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 50.90 และผู้อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพคหกรรม จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 49.10 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 15 ปี หรือต่ำกว่า จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 15.10 และมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 84.90

5.4.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ พบว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ใน 6 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้านคือ ด้านจรรยาบรรณครู และด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ตามลำดับ นอกนั้นอยู่ในระดับมาก โดยผลการศึกษาแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

ด้านคุณวุฒิ / ความรู้ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีเพียงข้อเดียวที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ มีความรู้ความชำนาญตรงตามสาขาวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และหลักสูตรรายวิชา มีคุณวุฒิทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ตรงตามที่ค.กำหนด และ มีความเชี่ยวชาญตรงกับงานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ด้านจรรยาบรรณครู พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด มีเพียง 3 ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ความรัก เอื้ออาทร เอาใจใส่ต่อผู้เรียนวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ และ มีความรักในวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีเพียง 2 ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอน สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริง ด้วยตนเอง และจัดการเรียนการสอนตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร

ด้านการแสวงหาความรู้ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ ติดตามข้อมูลข่าวสารในงานวิชาชีพ จากแหล่งความรู้ ที่ทันสมัย เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความสามารถทางวิชาชีพผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย แสวงหาความรู้ตลอดจนเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการประกอบการเรียนการสอน

ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีเพียงข้อเดียวที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ ส่งเสริมความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันของผู้เรียน อธิบาย ชี้แนะ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจ ตลอดจน เห็นความสำคัญของการเรียนการสอน วิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ และส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยของผู้เรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ ส่งเสริมการผลิต จำหน่าย บริการผลผลิต ผลิตภัณฑ์วิชาชีพคหกรรมที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ปลูกฝังจิตสำนึกของผู้เรียนให้รักหวงแหนท้องถิ่น และส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมรวมถึง ศิลปะ วัฒนธรรมร่วมกับชุมชน

5.4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามสถานภาพ โดยตำแหน่งพบว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนใน 6 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับ แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ พบว่า เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แตกต่างกันเพียง 2 ข้อ คือ มีความเชี่ยวชาญตรงกับงานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ และสามารถจัดทำโครงการวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ นอกนั้นไม่แตกต่าง

ด้านจรรยาบรรณครู พบว่า เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แตกต่างกันแทบทุกข้อ มีเพียง 4 ข้อเท่านั้นที่ไม่แตกต่างคือ มีความรักในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มีความรักเอื้ออาทรเอาใจใส่ต่อผู้เรียนวิชาคหกรรม เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

เอกสารที่ส่งมอบให้สำนักงานไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอน

คหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แตกต่างกันแทบทุกข้อ มีเพียง 3 ข้อที่ไม่แตกต่างกันคือ พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สามารถจัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริงด้วยตนเอง และนำผลการวิจัยในชั้นเรียน มาใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนรวมถึง การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

ด้านการแสวงหาความรู้ พบว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอน

คหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แตกต่างกันแทบทุกข้อ มีเพียง 2 ข้อที่ไม่แตกต่างกันคือ ติดตามข้อมูลข่าวสารในงานวิชาชีพ จากแหล่งความรู้ ที่ทันสมัย เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียน การสอน และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในงานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอน

คหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แตกต่างกันแทบทุกข้อ มีเพียง 6 ข้อ ที่ไม่แตกต่างกันคือ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน จัดการเรียนการสอนด้วยวิธีกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดหาคำตอบ อย่างเป็นระบบ และนำให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน สอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง อันนำไปสู่การพัฒนาในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ จัดกิจกรรมส่งเสริมเพื่อสร้างจรรยาบรรณที่ดีใน อาชีพ ตามความต้องการของสังคม และส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยของผู้เรียนในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา พบว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ

ของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน โดยภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แตกต่างกันแทบทุกข้อมีเพียง 6 ข้อที่ไม่แตกต่างกันคือ มีความรู้ ความเข้าใจอย่างแท้จริงในสภาพภูมิศาสตร์ วัฒนธรรมของชุมชน ในท้องถิ่น นำวัสดุภายในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน ส่งเสริมการผลิต จำหน่าย บริการผลผลิต ผลิตภัณฑ์วิชาชีพคหกรรมที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชนด้านวิชาชีพคหกรรม ฯตามความเหมาะสม สนับสนุน ส่งเสริม กิจกรรมวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ ตลอดจน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมร่วมกัน และปลูกฝังจิตสำนึกของผู้เรียนให้รัก ห่วงแทนท้องถิ่น

นอกจากนี้ยังควรที่จะมีการใช้งานเพื่อการศึกษานั้น ไม่นานญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คำปรึกษาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่าแตกต่างกันในด้านคุณวุฒิ/ความรู้ และในด้านจรรยาบรรณครู สรุปแต่ละด้านได้ดังนี้

ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ พบว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มี 2 ข้อ คือ มีคุณวุฒิทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ตรงตามที่กค.กำหนด และมีความเชี่ยวชาญตรงกับงานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ นอกนั้นไม่แตกต่าง

ด้านจรรยาบรรณครู พบว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันเพียง 5 ข้อ คือ มีความรักในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ศรีทหาในอาชีพครูวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ มีความรักเอื้ออาทร เอาใจใส่ต่อผู้เรียนวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เรียนวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี นอกนั้นไม่แตกต่าง

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันเพียง 3 ข้อ คือ เข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาชีพอย่างชัดเจน จัดการเรียนการสอนตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร ประเมินผลการเรียนวิชาชีพได้ถูกต้องตามหลักการประเมิน นอกนั้นไม่แตกต่าง

ด้านการแสวงหาความรู้ พบว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวม แตกต่างกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แตกต่างกันเพียงข้อเดียวคือ ติดตามข้อมูลข่าวสารในงานวิชาชีพ จากแหล่งความรู้ที่ทันสมัย เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียน การสอน นอกนั้นไม่แตกต่าง

ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันเพียง 2 ข้อคือ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมวิชาชีพ ที่ทำให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น สามารถดำเนินการประกอบอาชีพทางคหกรรมศาสตร์ และ ส่งเสริมความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันของผู้เรียน นอกนั้นไม่แตกต่าง

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา พบว่าเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมและรายชื่อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้

5.4.5 ผลสรุปการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ใน 6 ด้านโดยภาพรวมพบว่า ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา และด้านการแสวงหาความรู้ มีผู้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเป็นอย่างมาก ส่วนด้านอื่น ๆ ได้ลำดับรองลงมา โดยสรุปดังนี้

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวน 43 คน พบว่า ข้อที่มีผู้เสนอมากที่สุดคือ ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยใช้ลักษณะของภูมิปัญญาท้องถิ่น ข้อที่มีผู้เสนอน้อย คือ เป็นผู้นำในการสนับสนุนกิจกรรมวิชาชีพคหกรรมศาสตร์แก่ชุมชน ร่วมกิจกรรมชุมชนและสถานศึกษา เมื่อมีโอกาสหรือคำสั่ง มีการหาตัวแทนจากชุมชน เพื่อเป็นการรวมและเชิดชูภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เยาวชนรุ่นหลังได้เกิดการยอมรับและการเรียนรู้

ด้านการจัดการเรียนการสอน มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวน 41 คน พบว่าข้อที่มีผู้เสนอมากที่สุดคือ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ข้อที่มีผู้เสนอน้อยคือ เน้นการใช้สื่อ นวัตกรรมและการเรียนรู้จากสถานประกอบการหรือธุรกิจขนาดย่อม ลดการร่วมกิจกรรมภายนอกสถานศึกษาหรืออื่น ๆ เพื่อครูจะได้สอนตามแผนการสอน และรับฟังความคิดเห็นหรือเคารพในความรู้สึกลึกซึ้งของผู้เรียน

ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวน 31 คน พบว่าข้อที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุดคือ สอนให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์แก้ปัญหาและสรุปผล ได้ด้วยตนเองจากของจริง ข้อที่มีผู้เสนอน้อยคือ นำนักเรียนที่มีความรู้ตามท้องถิ่นมานำเสนอต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ปลูกฝังค่านิยมคุณธรรม วัฒนธรรมของชาติ ให้สำนึกในความเป็นไทย และ สอนให้ผู้เรียนมีศักยภาพที่ดี สามารถขบออกไปแล้วมีงานทำเป็นที่รักของผู้อื่น

ด้านการแสวงหาความรู้ มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวน 40 คน พบว่าข้อที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ ควรแสวงหาความรู้อยู่เสมอและต่อเนื่อง ข้อที่มีผู้เสนอน้อยคือ ควรมีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์และภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ศึกษาการทำกิจกรรมที่แสดงความสามารถทางวิชาชีพ จากเพื่อนในวิชาชีพและหาความรู้จากแหล่งความรู้ที่ให้บริการต่าง ๆ จากหน่วยงานภาคเอกชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูผู้สอนเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวน 25 คน พบว่า ข้อที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุดคือ ควรมีโอกาสไปศึกษาหรือไปเพื่อเป็นประโยชน์ในการค้นคว้าหาความรู้จากตำราสากลทั่วไปทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ ข้อที่มีผู้เสนอน้อยคือ มีความรู้ขั้นต่ำไม่น้อยกว่า ระดับ ปวส. และควรผ่านการฝึกสอนจากสถานประกอบการ สำหรับคนรุ่นใหม่ที่จะ

สอนปฏิบัติควรมีความชำนาญ และมีขีดความสามารถในการพลิกแพลงแก้ไขสถานการณ์ คัดแปลงให้เหมาะสม กับด้านการเรียนการสอนได้

ด้านจรรยาบรรณครู มีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ จำนวน 23 คน พบว่า ข้อที่มีผู้เสนอแนะมากที่สุด คือ มีคุณภาพชีวิตที่ดีเป็นตัวอย่างได้ ข้อที่มีผู้เสนอน้อยคือ มีพฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษารับรอง และมีความตระหนักในจิตวิทยาการเรียนรู้

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ใน 6 ด้านคือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

5.5.1 ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์

ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้เพราะในปัจจุบันยังไม่มีเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานลักษณะเฉพาะด้านวิชาชีพ ครู-อาจารย์ ผู้สอนทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ยึดระเบียบและกฎเกณฑ์ทั่วไป ในการปฏิบัติตนตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู สอดคล้องกับ สำนักเลขาธิการคุรุสภากระทรวงศึกษาธิการ (2541) ได้ประกาศให้เป็นเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ของกระทรวงศึกษาธิการและกำหนดให้กรมดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนการปฏิบัติตนและปฏิบัติงานในหน้าที่ของข้าราชการครูในสังกัดรวมทั้งให้มีการนำเอาเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูไปเป็นแนวทางส่วนหนึ่งในการประเมินผลการปฏิบัติงาน และการพัฒนาวิชาชีพครูด้วยเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูที่คุรุสภาได้กำหนดและจัดทำขึ้นเพื่อให้ข้าราชการครูทั่วประเทศได้ยึดเป็นแนวปฏิบัติ ประกอบด้วย เกณฑ์ 4 ด้าน คือ รอบรู้ สอนดี มีคุณธรรม และจรรยาบรรณ เนื่องจากเกณฑ์ดังกล่าวมีลักษณะเป็นนามธรรมยากแก่การปฏิบัติและการประเมินในปี พ.ศ. 2537 จึงพัฒนาจากเดิม 4 ด้าน เป็น 11 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตรฐานที่ 1 - 11 กรมอาชีวศึกษาซึ่งเป็นกรมหนึ่งในกระทรวงศึกษาธิการ จัดการเรียนการสอนลักษณะวิชาชีพแก่ผู้เรียนมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน คือ เมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วจะมีวิชาชีพติดตัวหรือสามารถประกอบอาชีพได้เลย ในขั้นต้นได้มีการพิจารณาว่าการเรียนรู้ในลักษณะวิชาชีพควรมีเกณฑ์ ข้อกำหนดที่มีลักษณะเฉพาะของวิชาชีพเอง นี้เป็นจากรายงานการประชุมเรื่องโครงการและพิจารณากิจกรรมการดำเนินการภายใต้โครงการศึกษา APEC (โยธิน สัมโน 2542 : 1-4) จากการที่กรมอาชีวศึกษาได้เข้าร่วมโครงการ Vocational Teacher Standards and the Formulating Method ของประเทศจีน เป็นโครงการ วิธีกำหนดเกณฑ์มาตรฐานครูอาชีวศึกษา โดยมีหลายประเทศเข้าร่วมประชุมและได้นำเสนอข้อมูลด้านมาตรฐาน

เองซึ่งแต่ละประเทศไม่มีมาตรฐาน ครูวิชาชีพที่ชัดเจนที่ประชุมกรมอาชีวศึกษา จึงเห็นสมควรให้มีการจัดทำมาตรฐานครูวิชาชีพขึ้น โดยมอบให้หน่วยศึกษานิเทศก์ของกรม แต่ละกองเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ สำหรับด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ได้จัดทำเป็นร่างเกณฑ์มาตรฐานครูวิชาชีพประเภทคหกรรมแต่ยังไม่มีมีการประกาศใช้เป็นมาตรฐานที่ชัดเจน อยู่ในระหว่างการดำเนินการพิจารณาของคณะกรรมการ ในการจัดทำกรวิจัยเรื่องเกณฑ์มาตรฐานครูวิชาชีพประเภทคหกรรมศาสตร์จึงได้รับความสนใจจากผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรม ฯ อยู่ในระดับมาก และมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้าน จรรยาบรรณครู รองลงไปตามลำดับ คือ ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการแสวงหาความรู้ A ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนยังเห็นความสำคัญในเรื่องของการแสวงหาความรู้น้อยเกินไปสอดคล้องกับข้อกำหนดจรรยาบรรณครูของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2541 : ปกหลัง) ว่าครูย่อมพัฒนาทั้งในด้านวิชาชีพบุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาอยู่เสมอ

ด้าน จรรยาบรรณครู ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะว่า ผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่า คุณสมบัติข้อที่สำคัญของบุคคลที่จะเป็นครูคือ มีจรรยาบรรณไม่ว่าครูผู้นั้นจะอยู่ในระดับบริหารของสถานศึกษา หรือระดับการปฏิบัติงาน ต้องมีจรรยาบรรณที่เหมือนกัน จึงจะเป็นที่ยอมรับนับถือ จรรยาบรรณ หมายถึง หลักคุณธรรมซึ่งเป็นเกณฑ์เป็นระเบียบที่จะต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัดของบุคคล แต่ละอาชีพหรือแต่ละหน้าที่จะต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัดของบุคคลแต่ละอาชีพหรือแต่ละหน้าที่สอดคล้องกับ พระมหาดิศร ธิรสโล (2540 : 160) ได้ให้ความหมายคำว่า จรรยาบรรณครู หมายถึง หนังสือหรือเอกสารที่ว่าด้วยกิริยาที่ควรปฏิบัติ สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์ (2544 : 120) ได้ยกแนวพระราชดำริด้านการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่มีพระราชดำรัสกับครูว่าครูจะต้องเป็นผู้ประพฤติตนดีทั้งด้านวิชาการ คือ ต้องฝึกฝนตนให้มีความชำนาญในด้านความรู้และวิธีสอน ส่วนด้านความประพฤติ ในปัจจุบันคุรุสภาได้กำหนดจรรยาบรรณของครูไว้ 9 ประการ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา : 2541) และจากผลการวิจัยเรื่อง “ลักษณะของครูที่ดี” ตามทัศนะของเฉลียว บุรีภักดี กับคณะ (เฉลียว บุรีภักดี อ่างในพระมหาดิศร ธิรสโล) มีดังนี้ มีคุณธรรม และความประพฤติดี เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ มีมนุษยสัมพันธ์ บุคลิกลักษณะดี คุณภาพกายและจิตดี เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เคารพในศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ของวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เนื่องจากเมื่อนักเรียนนักศึกษามีปัญหาในการเรียนจะปรึกษาปัญหานั้นกับอาจารย์ที่ปรึกษา B ถึงคำกล่าวหรือคำหนิถึงการเรียนของนักเรียนนักศึกษาคหกรรมศาสตร์

ว่าเรียนและรับรู้การเรียนรู้ได้ซ้ำเสมอ ซึ่งในความเป็นจริง นักศึกษาทุกคนไม่ว่าจะเป็นแผนกวิชาใดก็ตาม การที่เข้ามาศึกษาหาความรู้ เพื่อต้องการพัฒนาความรู้ในทุกด้าน การที่เลือกเรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ไม่ได้เป็นเครื่องวิเคราะห์วิสัย หรือ บ่งชี้ว่าความสามารถในการเรียนอ่อน หรือ B ทั้งนี้เพราะผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่ามนุษย์ทุกคนย่อมมีสิทธิและหน้าที่ของความเป็นคนเท่าเทียมกันสอดคล้องกับจรรยาบรรณของครูของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2541 : ปกหลัง) ว่าครูต้องไม่กระทำตนเรียนวิชาในสาขาอื่น ๆ ไม่ได้ เป็นเหตุให้คิดว่าครูไม่ให้เกียรติหรือลบหลู่ในศักดิ์ศรีของผู้เรียน สอดคล้องกับ ยนต์ ชุ่มจิต (2530:151) กล่าวว่า คุณธรรมสำหรับครู-อาจารย์ ที่ใช้เป็นแนวปฏิบัติคือ ปัญญา คือความรู้รอบรู้ในวิชาการทั้งหลายทั้งปวง กรุณา คือ ความปรารถนาดี ที่คอยเป็นพลังผลักดัน พร้อมจะจุดประกายทางปัญญาให้แก่ศิษย์และไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามบุคคลใด มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดี เห็นว่าการเรียนการสอนนอกจากจะต้องใช้ความรู้ความสามารถในวิชาชีพแล้ว อารมณ์และความรู้สึกที่แสดงออกมาของอาจารย์ผู้สอนมีผลต่อความสนใจและรับรู้อันจะส่งผลต่อการเรียนได้ดังคำกล่าวของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2539 : 12) ว่า อารมณ์เป็นสิ่งที่มอิทธิพลต่อชีวิต การแสดงออกของมนุษย์มีส่วนกระทำที่ใช้อารมณ์ขันเป็นเครื่องตัดสนความตำราในชีวิต มีส่วนอยู่ที่ความสมดุลย์ของอารมณ์ อารมณ์เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องลักษณะของครูที่ต้องการ พบว่า ครูที่ดีนั้นจะต้องมีคุณลักษณะดังนี้ มีวุฒิทางอารมณ์ รู้จักแสดงออก มีสัมพันธภาพอันดี มีความรู้ และความกระตือรือร้นดี

ด้านคุณวุฒิ / ความรู้ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะว่าผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันถึงความสำคัญของครู อาจารย์ ผู้สอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์จำเป็นต้องมีคุณวุฒิ และความรู้ทางวิชาชีพคหกรรมศาสตร์โดยตรง สอดคล้องกับอมรรัตน์ เจริญชัย (อ้างใน ประเชิญ ครูไพศาล : 2537) กล่าวถึงนักวิชาชีพและคุณสมบัติของนักวิชาชีพว่า นักวิชาชีพได้แก่ผู้ประกอบอาชีพทางคหกรรมศาสตร์ซึ่งจะประสบความสำเร็จในการทำงานนั้นต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้ 1 มีความรู้ในสาขาวิชาของตน 2 มีความมุ่งมั่นที่จะสนองความต้องการของผู้มารับบริการ 3 พยายามปรับปรุงคุณภาพของงาน นอกจากนี้ ประเชิญ ครูไพศาล (2537 : 229) กล่าวว่า ผู้ที่จะประกอบอาชีพนักคหกรรมศาสตร์ ควรมีความสนใจงานด้านนี้ ความคิดกว้างไกล มีเจตคติที่ดีและศรัทธาในเรื่องคหกรรม ๆ มีคุณธรรม ก้าวทันเหตุการณ์ธุรกิจ มีศิลปะในการพูด เชื่อมั่นในตนเอง มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และฐานะการเงินมั่นคง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด คือ มีความรู้ ความชำนาญตรงตามสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน และหลักสูตรวิชาชีพ สอดคล้องกับ มณี โกสุมาศ (2537 : 25) กล่าวว่า ครูคหกรรมศาสตร์ที่ดี ต้องมีความรู้ในเนื้อหาวิชารวมถึงวิทยาศาสตร์และการศึกษาเกี่ยวข้องกับงานบ้าน มีความชำนาญ

ในการวิเคราะห์สถานการณ์ ใช้คนหรือสิ่งของที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพและรู้ว่าตนกำลังทำอะไร ทำทำไม และหวังผลอะไร เนื้อหาและวิธีการสอนจึงควรเหมาะสมกับระดับของเด็ก

ด้านการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเนื่องจากผู้บริหารและอาจารย์เห็นว่าการจัดการเรียนการสอน นอกจากจะเป็นงานสำคัญของงานหลักสูตรและการสอนของวิทยาลัยแล้ว อาจารย์ผู้สอนเป็นคนที่สำคัญไม่น้อยไปกว่าบุคคลอื่น เพราะผู้สอนจะรู้จักวิธีการสอน การจัดการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับหลักสูตรความต้องการของท้องถิ่นและผู้เรียน สอดคล้องกับไพบุลย์ แจ่มพงษ์ (2543 : 27) กล่าวว่า ครูเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งในการจัดการศึกษา ครูจะต้องได้รับการพัฒนาให้เป็นครูที่ดี เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการกระตุ้น ช่วยให้นักเรียนรู้จักแสวงหาความรู้ให้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพานี สมบัติ (2529 : 82) เรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ ต่อสภาพการจัดการเรียนการสอน ประเภทวิชาคหกรรมในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ของกลุ่มสถานศึกษา พบว่า ครู-อาจารย์ ให้ความเห็นว่ากระบวนการเรียนการสอนควรอย่างยิ่งที่ครู - อาจารย์ ควรมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการเรียนและการทำแบบแผนการสอนอย่างสม่ำเสมอ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การใช้วัสดุ อุปกรณ์ ตลอดจนทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ มากที่สุดต่อการเรียนรู้ได้ต่อเมื่อ ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของวิธีการตลอดจนการจัดการที่ดี สอดคล้องกับ บทความของจักรพรรดิ วัฒนา (2544 : 7-9) ว่าตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ตามมาตรา 23 ได้กำหนดว่าครูจะต้องมีบทบาทสำคัญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานบันการศึกษา มีความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีรวมทั้งความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีผู้เสนอแนะ เพิ่มเติมจากแบบสอบถาม แบบปลายเปิดในด้านการจัดการเรียนการสอนว่า ควรมีการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและเหมาะสมกับผู้เรียน จัดการสอนให้หลากหลาย ตามคุณสมบัติของท้องถิ่นธรรมชาติ ให้ผู้บริหาร - อาจารย์ควรลดการร่วมกิจกรรมภายนอกสถานศึกษา หรืออื่น ๆ เพื่อจะได้สอนตามแผนการสอน

ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารและอาจารย์ เห็นความสำคัญของการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับ ดร.อรุณ จันทวานิช (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ : 2543) กล่าวว่า ตามทิศทางแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 กล่าวคือ ผู้เรียนเป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษา ทุกฝ่าย ทั้ง บิดา มารดา ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร ทั้งภาครัฐ

และเอกชน ต้องร่วมกันจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการที่สมบูรณ์และสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งมีความรู้ความสามารถ เจตคติและค่านิยม ที่จะพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และสอดคล้องกับประเวศวะสี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ : 2543) กล่าวว่า หัวใจของการปฏิรูปการศึกษา คือ การปฏิรูปการเรียนรู้ หัวใจของการปฏิรูปการเรียนรู้ คือ การปฏิรูปจากการยึดวิชาชีพ เป็นตัวตั้ง มาเป็น ยึดคนผู้เรียนหรือผู้เรียนที่เรียกว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด หมายถึง การเรียนรู้ในสถานการณ์จริงเองแต่ละคนไม่เหมือนกัน จึงเอาผู้เรียนแต่ละด้านมาเป็นตัวตั้ง ครูจัดให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ กิจกรรม และการทำงานอันนำไปสู่การพัฒนาครบทุกด้าน ซึ่งรวมถึงการพัฒนาทางจิตวิญญาณด้วย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ส่งเสริมความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันของผู้เรียน (คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. 2543 : 39-40) ตามความหมายของกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด หมายถึงการวัด ประเมินผลที่มุ่งพัฒนาคนและชีวิตให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้เต็มตามความสามารถ สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน ครูมีบทบาทปลูกเร้าและส่งเสริมแรงศรัทธา ในทุกกิจกรรม ต้นพบคำตอบและแก้ปัญหาด้วยตนเอง รวมทั้งการร่วมทำงานเป็นกลุ่ม จัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม ความมีวินัย ความรับผิดชอบ ในการทำงาน ฝึกการประเมินและปรับปรุงตนเอง ยอมรับผู้อื่น สร้างจิตสำนึกในความเป็นพลเมือง และเป็นพลโลก นอกจากผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ควรนำนักเรียนที่มีความรู้ตามท้องถิ่น มานำเสนอต่อเพื่อนนักเรียนด้วยกัน ควรปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม วัฒนธรรมของชาติ ให้สำนึกในความเป็นไทยและสอนให้ผู้เรียนมีศักยภาพที่ดีสามารถขบออกไปแล้วมีงานทำเป็นที่รักของคนอื่น

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน มีความเห็นว่าชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษาในความเป็นจริงแล้วสภาพแวดล้อมภายนอกทั่ว ๆ ไป กอรไปไปด้วย ชุมชนในสมัยก่อน สถานศึกษา อาจจะดำเนินการเองทุกอย่างโดยไม่ต้องพึ่งพาชุมชนแต่ในปัจจุบันทุกอย่างเปลี่ยนแปลง ยุคปฏิรูปการศึกษา แนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 กำหนดให้ ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยพจน์ เทียมศักดิ์ (อ้างในวารสารสานปฏิรูป (2543 : 72-73) เรื่องปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้ในชุมชนและในโรงเรียน พบว่า รูปแบบและเงื่อนไขของการเรียนรู้ที่จะทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างโรงเรียนและชุมชน คือ รูปแบบการ แบบเท่าเทียมกัน จากปฏิสัมพันธ์ ในแนวนอน ผู้บริหารและครูต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน ชักจูงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียน ความสัมพันธ์ต้องอยู่บนพื้นฐานแบบเท่าเทียมกัน ความสัมพันธ์ดังกล่าวจำไปสู่การเรียนรู้จากกันและกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ส่งเสริมการผลิต จำหน่าย บริการ ผลผลิต ผลิตภัณฑ์วิชาชีพ คหกรรม ฯ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พงษ์ เทียมศักดิ์ (อ้างในวารสารสถานปฏิรูป (2543 : 73) ว่า การจัดการเรียนโดยให้ผู้เรียนได้สัมผัสประสบการณ์โดยตรงโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้จัดการเรียนการสอน ทั้งทรัพยากรบุคคล หรือทรัพยากรธรรมชาติ ในชุมชน เป็นรูปแบบการเรียนอย่างได้ผลดี มากกว่าการเรียนรู้อาจตำราเพียงอย่างเดียว การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชน มาจัดการเรียนการสอนจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและภูมิใจในท้องถิ่นชุมชน ของตน

ด้านการแสวงหาความรู้ มีผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเห็นร่วมกันว่าการแสวงหาความรู้เป็นสิ่งสำคัญที่อาจารย์ผู้สอนทุกคนควรได้ปฏิบัติอันเป็นการพัฒนาตนเองให้เป็นคนพัฒนา ชงชัย สิทธิกรรณ์ (2543 : 8) กล่าวว่า คนพัฒนาหมายถึง คนที่มีการพัฒนาแล้วมีการเรียนรู้มาอย่างต่อเนื่องไม่หยุด สอดคล้องกับสมศักดิ์ คลประสิทธิ์ (2543 : 8) กล่าวว่า คนมีคุณภาพ หมายถึง คนดีและเก่งใช้ความคิดเป็นกรอบและใช้ความเก่งเป็นพลังขับเคลื่อนให้องค์กรหรือชุมชนนั้นอยู่รอดและพัฒนาต่อไป

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ติดตามข้อมูลข่าวสารในงานวิชาชีพจากแหล่งความรู้ที่ทันสมัยเพื่อนำมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนสุภาพ นัตราภรณ์ (2539 : 4) กล่าวว่า นักการศึกษา คหกรรมศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพจะพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา โดยการศึกษาและติดตามความก้าวหน้าของวิทยาการใหม่ ๆ ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและจากข้อเสนอแนะของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน คือ ควรให้มีการอบรมสัมมนาเพิ่มพูนความรู้ในสาขาของตนเอง อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ จัดทำวิจัยหาสาเหตุของปัญหาเพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนางานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ควรจัดทำวิจัยเป็นเรื่องที่ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนให้ความสนใจ เป็นลำดับสุดท้าย ไม่ได้หมายความว่า ไม่ได้สนใจเลยแต่สาเหตุนี้มาจากคำกล่าวของ มนัส ไชยศักดิ์ (2544 : 53-57) การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูยังคงเป็นนามธรรม จะเห็นเป็นรูปธรรมก็จากครูที่ทำผลงาน อาจารย์ 3 ส่วนหนึ่งเท่านั้น ปัญหาที่แท้จริงสำหรับครูที่ไม่ทำวิจัยคือ ครูไม่มีความรู้เรื่องการทำวิจัย ครูไม่เห็นคุณค่าของการวิจัย เห็นว่าการทำวิจัยเป็นเรื่องขาดผู้ให้คำแนะนำ ขาดเอกสารให้ดูเป็นแบบอย่างและไม่มีเวลาที่จะทำวิจัย

5.5.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์จำแนกตามตำแหน่ง

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ใน 6 ด้าน โดยภาพรวมแตกต่างกันทั้งนี้ เป็นเพราะว่า โดยตำแหน่งในการทำงานผู้บริหารจะเป็นผู้ปฏิบัติงานโดยปฏิบัติตามนโยบายจากกรม กอง ในทุกด้าน เช่น การวางแผนงาน การบริหารงานบุคคล การบริหารงานวิชาการ ดังนี้ การปฏิบัติงานทุกอย่างจึงเป็นระเบียบแบบแผนสำหรับอาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติงานจะปฏิบัติตาม นโยบาย

แบบแผน ความเห็นชอบจากฝ่ายบริหารของวิทยาลัย จึงเห็นว่าการจะมีเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์หรือไม่ ไม่สำคัญ เพราะในความเป็นจริงก็ปฏิบัติตามหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอยู่แล้วสอดคล้องกับประเชิญ ครูไพศาล (2537 : 21) กล่าวว่า การสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์เป็นวิชาชีพที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์งานด้านต่าง ๆ อย่างมีเป้าหมาย คือการประกอบอาชีพ ต้องค้นคว้า พัฒนางานตลอดเวลา เป็นสาเหตุให้มักจะไม่ค่อยเปลี่ยนอาชีพอื่น จะทำการสอนเป็นเวลานานและจากผลการวิจัยของศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีพศึกษา 4 (เรื่องการศึกษาสภาพการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2538 ประเภทวิชาคหกรรม. 254 3 :76) เกี่ยวกับปัญหาด้านผู้สอนที่ขาดความชำนาญในการสอนพบว่าไม่เป็นปัญหาอาจเนื่องมาจากคหกรรมศาสตร์ส่วนมากจะรับราชการเป็นเวลานานจึงมีทักษะในวิชาชีพเป็นอย่างมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนต่างกันในทุกด้าน

ด้านคุณวุฒิ / ความรู้ พบว่า ความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้บริหาร มีหน้าที่การงาน รับผิดชอบมาก คุณวุฒิและความรู้มากกว่าย่อมมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลดีกว่า ส่วนอาจารย์ผู้สอนทำจะมีหน้าที่ในการสอนวิชาชีพและมีความชำนาญเฉพาะด้านการใช้หลักการในการบริหารงาน น้อยมีผลให้เกิดความแตกต่างกันมากกว่า จากงานวิจัยของ กอร์ดัน (Gorton. 1983 : 71) ได้สรุปว่า บทบาทหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา คือ บทบาทในฐานะเป็นผู้บริหารเป็นผู้นำในด้านการสอน เป็นผู้รักษาระเบียบวินัย เป็นผู้ประเมินผล เป็นผู้ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ และเป็นผู้แก้ปัญหาความขัดแย้ง

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นแตกต่างกันคือ มีความเชี่ยวชาญตรงกับงานวิชาชีพ สามารถจัดทำโครงการวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะผู้บริหารจะให้ความสำคัญเกี่ยวกับคุณลักษณะของครู-อาจารย์ ควรมีความเชี่ยวชาญตรงกับสายงานวิชาชีพที่ศึกษาอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ผู้บริหารมุ่งหวังว่าครู-อาจารย์ สามารถจัดทำโครงการวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ภูมิโกสมาศ (2537 : 128) กล่าวว่า โครงการเป็นงานที่วางแผนโดยตนเอง โดยการปรึกษากับนักเรียนแต่ละคน แต่ละครอบครัว และครู นักเรียนแต่ละคนเลือกโครงการของตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เกิดทักษะในการเลือก สอดคล้องกับ สุพล วังสินธุ์ (2543 : 11-12) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมโครงการ เป็นการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เลือกและสร้างกระบวนการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง อย่างลุ่มลึกและสามารถนำผลการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ ครูผู้จัดกิจกรรมต้องปรับวิธีการและเทคนิคการสอนให้เหมาะสมและหลากหลายรูปแบบให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ สำหรับ อาจารย์ผู้สอน มีความเห็นว่า ความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ของผู้เรียนเนื่องจาก การฝึกปฏิบัติภายในห้องปฏิบัติ ในขณะที่ศึกษาเป็นเพียงการศึกษาในเบื้องต้น

ด้านจรรยาบรรณครู พบว่า ความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารโดยพื้นฐานจะเป็นครู-อาจารย์ มาก่อนจะยึดหลักการปฏิบัติจรรยาบรรณครูเมื่อดำรงตำแหน่ง

เป็นผู้บริหารจึงมีหลักและข้อกำหนดที่ต้องปฏิบัติในเรื่องของคุณธรรมสำหรับนักบริหารเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่อาจารย์ผู้สอนยังคงปฏิบัติตามจรรยาบรรณของครู ซึ่งในปัจจุบันคุรุสภาได้กำหนดไว้ 9 ประการ (สำนักเลขาธิการคุรุสภา : 2541) สอดคล้องกับ ทฤษฎีของ Homans (อ้างในปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2539 : 118) กล่าวว่า ตำแหน่งก่อให้เกิดบทบาทและเกิดความสัมพันธ์กับผู้อื่น ตำแหน่งมักเป็นสิ่งจูงใจให้เกิดการกระทำต่าง ๆ การกระทำดังกล่าวมักก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตน และบทบาทของบุคคลมักเปลี่ยนไปตามตำแหน่งที่บุคคลได้รับเสมอ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 กล่าวว่า ครูซึ่งเป็นบุคลากรวิชาชีพหลัก ด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ต้องผ่านระบบการควบคุม เพื่อให้เป็นครูอาชีพ จากคำกล่าวของเปรม ติณสูลานนท์ (อ้างใน สมศักดิ์ คลประสิทธิ์. 2544 : 8) ว่าครูอาชีพคือครูที่เป็นครูด้วยใจรัก ด้วยจิตใจ และวิญญูณ มีความเป็นครูตั้งแต่เกิดจนตายทำทุกวิถีทางให้ศิษย์เป็นคนดี อาชีพครู คือ ครูที่ใช้วิชาที่เรียนมาเป็นเครื่องมือในการสรรหาเลี้ยงชีพไม่ได้เป็นครูโดยสมัครใจ สอดคล้องกับ สมศักดิ์ คลประสิทธิ์ (2544 : 11) กล่าวว่า จิตสำนึกและวิญญูณครูจุดเริ่มต้นน่าจะอยู่ที่การสร้างศรัทธา คือ ศรัทธาต่อตัวเอง เชื่อและ ศรัทธาในความรู้ความสามารถ ศรัทธาต่ออาชีพครู รักษาเกียรติยศชื่อเสียงของสถานศึกษาและองค์กรวิชาชีพครู ประพฤติตนตามมาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู มี 4 ข้อที่ไม่แตกต่างกันคือ มีความรักในวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์ มีรักความเอื้ออาทรต่อผู้เรียนวิชาชีพคหกรรม เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เรียนวิชาคหกรรม และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่าเรื่องการจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษา ครู-อาจารย์ ควรมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนการสอน และด้านอื่น ๆ สักสิทธิ์ พันธุ์เขียว (2542 : 57) กล่าวว่า การเรียนการสอนปัจจุบันนี้มีการพัฒนาขึ้นตามกระแสสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ครูจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนยุคสมัยใหม่ เพื่อให้ทันเหตุการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป สอดคล้องกับ สุภาพ ฉัตรภรณ์ (2539 : 76) กล่าวว่า การเรียนการสอนในปัจจุบันมีลักษณะเปิดกว้างจากห้องเรียนไปสู่สังคมภายนอก ผู้สอนควรวางแผนการสอนให้นำสนใจและมีความหมายต่อผู้เรียน สำหรับอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่าในปัจจุบัน มีวิธีการเรียนการสอนที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้สอนได้พยายามพัฒนาและเปลี่ยนแปลงตามแต่มีปัญหาว่าไม่ได้รับการส่งเสริมจากผู้บริหาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิตร กระระมา (2530 : 77) เรื่อง “การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในประเทศไทยตามททัศนคติของผู้บริหารวิทยาลัย” พบว่าผู้บริหารมีปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงการเรียนการสอนของครู และปัญหาในการแนะนำครู-อาจารย์ใช้วิธีเพื่อส่งเสริมทักษะ ส่วนการจัดนิเทศการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนครู-อาจารย์ เห็นว่าไม่ทราบในปัจจุบันต้องทำอะไรเพื่อ

ให้คุณภาพการเรียนการสอนดีขึ้นเนื่องจากขาดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการนิเทศ ครู-อาจารย์ไม่ยอมรับและไม่ศรัทธาคือผู้ให้นิเทศ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกัน คือผู้บริหารเข้าใจในจุดประสงค์ของหลักวิชาชีพอย่างชัดเจน จัดการเรียนการสอนตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร สามารถจัดทำแผนการสอนวิชาชีพให้สอดคล้องตรงตามความต้องการของผู้เรียน เลือกใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เหมาะกับวิชาชีพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า วัดประเมินผลและนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้เพราะผู้บริหารเห็นว่า การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ในเรื่องของการเรียนการสอนจะต้องครอบคลุมในทุกเรื่องตั้งแต่การจัดทำแผนการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่ออุปกรณ์ ตลอดจน การวัดประเมินผลซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทางการเรียนการสอนในภาพรวม ตรงกับงานวิจัยของ ปภากิต สุภรณ์ (2543 : 77) เรื่อง “ศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาประเภทวิชาคหกรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาภาคใต้” พบว่า การจัดการสอนด้านคหกรรมศาสตร์เป็นการสอนเพื่อให้คนออกไปประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ และในปัจจุบันวิชาชีพด้านคหกรรม มีการพัฒนารูปแบบตามสมัยนิยมค่อนข้างมาก ขณะเดียวกันนักเรียนเริ่มมีความสนใจในวิชาชีพอิสระที่ต้องการประกอบกิจการของตนเองมากขึ้นสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและตลาดแรงงานในปัจจุบันซึ่งตรงกับงานวิจัยของ ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาสัย (2532 : 213) เรื่อง “การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี” พบว่า นักเรียนที่มีความเป็นตัวของตัวเองในการเลือกศึกษาและประกอบอาชีพมากอีกทั้งต้องการประกอบอาชีพที่เป็นอิสระตามความถนัด ตามความสามารถของตัวเอง ดังนั้น ผู้บริหาร ครู-อาจารย์ จึงเห็นว่าควรจะต้องมีการพัฒนาคุณภาพครู-อาจารย์ ด้านคหกรรมศาสตร์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านวิชาการและเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับครู-อาจารย์ ในการนำเอาความรู้ ข้อมูล ข่าวสารสมัยใหม่ มาปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและสอดคล้องกับตลาดแรงงานในปัจจุบัน

ด้านการแสวงหาความรู้พบว่า ความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้บริหารมีความเห็นว่าลักษณะของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ในปัจจุบันต้องเป็นผู้แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อจะได้นำความรู้เหล่านั้นมากพัฒนาในเรื่องของการเรียนการสอน สอดคล้องกับประหยัด สายวิเชียร (2538 : 86-87) กล่าวว่า บทบาทใหม่ของนักคหกรรมศาสตร์จะต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์ที่กว้างขวาง มีการประชาสัมพันธ์งานคหกรรมศาสตร์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้คนทั่วไปรู้จักและเข้าใจงานคหกรรมศาสตร์ (Gortan. 1983 : 47-49) สรุปกิจกรรมหลักของผู้บริหารสถานศึกษาต้องปฏิบัติ ในด้านการบริหารบุคคล คือ ช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าในวิชาชีพให้แก่ครู ในขณะที่อาจารย์ผู้สอนหลายคนตั้งคำถามว่าควรจะปรับตัวอย่างไรในยุคปฏิรูปการศึกษาที่ต้องเป็นผู้แสวงหาความรู้ ในยุคที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง อาจารย์หลายคนศึกษาต่อ เพื่อหาความรู้พร้อมกับพัฒนาตัวเองไปพร้อมกัน แต่ก็มีส่วนใหญ่ที่ต้อง

ยุติการเรียนเนื่องจากสาเหตุหลายอย่าง อาทิเวลาทำงานจำนวนชั่วโมงสอนมาก การเตรียมการสอน การตรวจงาน งานพิเศษ การให้คำปรึกษาและดูแลติดตามนักเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกันคือ แสวงหาความรู้ตลอดจน เทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ประกอบการเรียนการสอน จัดทำสื่อการเรียนการสอน ให้สัมพันธ์กับเนื้อหาที่เปลี่ยนไป รับผิดชอบต่อข้อมูลข่าวสารทางวิชาชีพ เข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการ สร้างผลงานทางวิชาการ โดยจัดทำตำรา สื่อ เอกสาร ใบงาน จัดทำงานวิจัยหาสาเหตุของปัญหา มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความสามารถทางวิชาชีพ ทั้งนี้เพราะผู้บริหารมีความเห็นว่า ครู-อาจารย์ ด้านคหกรรมควร ได้มีความรู้ในด้านข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนรู้ในเรื่องของเทคโนโลยีและวิชาการต่าง ๆ ที่ทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์รอบด้านที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในการตอบคำถามแบบปลายเปิดว่า อาจารย์ผู้สอนควรแสวงหาความรู้อยู่เสมอ และต่อเนื่อง ควรแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ นอกสถานศึกษา ควรให้มีการอบรมสัมมนาเพิ่มพูนความรู้ในสาขาของตนอย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง ซึ่งจากงานวิจัยของ ปภากิต สุภรัตน์ (2543 : 71) พบว่า ปัญหาการจัดการศึกษาประเภทวิชา คหกรรม คือ การส่งเสริมครูอาจารย์เกี่ยวกับการวิจัยทาง คหกรรมศาสตร์และการให้การอบรมแก่ครู-อาจารย์ เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ซึ่งอาจารย์ผู้สอนได้เสนอความคิดเห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ในบางส่วนและมีบางส่วนไม่สามารถปฏิบัติได้ เช่น การทำวิจัย การจัดทำสื่อ ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารซึ่งสอดคล้องกับ วิชัย วงศ์ใหญ่ (2523 : 21) กล่าวว่า กระบวนการสอนจะประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ครูต้องอาศัยวิธีสอนหลาย ๆ แบบ จากงานวิจัย ครู-อาจารย์ได้รับความรู้เกี่ยวกับการนำวิธีสอนต่าง ๆ มาใช้ ผู้บริหารควรจัดให้มีการนำเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มาให้ผู้สอนได้รับรู้ และไม่ว่าจะสอนด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม การเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะและความรู้ในสาขาอาชีพมีความสามารถที่จะออกไปประกอบอาชีพได้เป็นสิ่งสำคัญที่สุด

ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า ความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันทั้งนี้ เพราะผู้บริหารเข้าใจดีว่าสภาพการณ์ปัจจุบันที่ระบบการศึกษาเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สอดคล้องกับข้อบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 เมื่อระบบการศึกษาเปลี่ยนผู้ที่ได้รับผลกระทบคือบุคคลทางการศึกษา ได้แก่บุคคลภายในโรงเรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะครู-อาจารย์ ซึ่งเป็นผู้ที่มิบทบาทสำคัญมากให้มีความรู้ความเข้าใจอันมีผลต่อการประเมินสถานศึกษา และการประเมินตัวผู้สอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ส่วนอาจารย์ผู้สอนยังมีความเข้าใจในบทบาทของตนเองไม่ชัดเจนสืบสนว่าจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรได้อย่างไร ในขณะที่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกันคือ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกรักท้องถิ่น โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอน

เลือกใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับวิชาชีพ จัดกิจกรรมส่งเสริมเพื่อสร้างบรรยากาศที่ดี ส่งเสริมการจัดกิจกรรมวิชาชีพที่ทำให้ผู้เรียนคิดเป็นทำเป็น ส่งเสริมความรับผิดชอบในการทำงาน ประเมินความสามารถของผู้เรียนด้วยวิธีที่หลากหลาย และอธิบาย ชี้แนะจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจตลอดจน เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนวิชาชีพทฤษฎีและปฏิบัติซึ่งผู้บริหารได้มองในภาพรวมสอดคล้องกัน Cronbach (อ้างในปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2539 : 31) กล่าวว่า จากสภาพการณ์ที่เกิดการเรียนรู้ทั้งหมด ผู้ที่มีบทบาทได้แก่ครูที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ เช่น สำรวจความพร้อมของผู้เรียน ความถนัด ความสนใจของผู้เรียน แล้วจึงจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสม จัดหาวัสดุอุปกรณ์การสอนที่จะช่วยผู้เรียน การโยกการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ได้รับให้สัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมก็เป็นเรื่องสำคัญและสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในการออกแบบสอบถาม คือ ควรสอนให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์แก้ปัญหาและสรุปผลได้ด้วยตัวเองจากของจริงให้ผู้เรียนมีความสุขจากการสอน เลือกเรียนได้ตามต้องการโดยมีครูเป็นผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทางวิชาชีพให้ได้ผลดีมีคุณภาพ ซึ่งครูอาจารย์มีความเห็นว่าสภาพการเลี้ยงดูบุตรหลานแบบสังคมไทยที่จะมักให้ผู้เรียนต้องทำเป็นคิดเห็นแบบการศึกษายุคใหม่คงจะเป็นไปได้แบบช้า ๆ

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา พบว่าความคิดเห็นโดยภาพรวมแตกต่างกันทั้งนี้เพราะว่าผู้บริหารเห็นว่าในปัจจุบันความร่วมมือระหว่างชุมชนและสถานศึกษายังมีน้อยด้วยสาเหตุหลายประการเนื่องจากสถานศึกษาขาดข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน การผลการวิจัยของสิทธิ์ สายหล้า (2529 : บทคัดย่อ) เรื่อง “ปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” พบว่า ปัญหาและความต้องการของชุมชน และประชาชนไม่เห็นความสำคัญของการช่วยเหลือด้านวิชาการจากสถานศึกษา สถานศึกษาจึงไม่สามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองความต้องการแก่ชุมชนได้ สำหรับอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า การได้มีส่วนทำกิจกรรมกับชุมชนเป็นสิ่งที่วิทยาลัยหรือผู้บริหารควรตระหนักเพราะนอกจากจะเป็นการประชาสัมพันธ์ชื่อเสียงของวิทยาลัยแล้ว ยังได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือสิ่งอื่น ๆ จากชุมชนอีก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกันคือ จัดบริการทางวิชาการ วิชาชีพทฤษฎีและปฏิบัติที่ได้มาตรฐานเป็นตัวอย่างในการสร้างมาตรฐานของงาน จัดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสศึกษาคุณานด้านวิชาชีพในชุมชน จัดบริการด้านวิชาชีพแก่ชุมชนตามความเหมาะสม ส่งเสริมให้ผู้นำชุมชนมีบทบาทสำคัญอันนำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมอนุรักษ์ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รวมถึงศิลปวัฒนธรรมร่วมกับชุมชน จากคำกล่าวของ ประเวศวะสี (2543 : 68) กล่าวว่า การศึกษาต้องเข้าไปสู่ความเป็นทั้งหมดที่เป็นภูมิจากข้อคิดหนึ่งของการศึกษา เพราะการศึกษาทุกวันนี้อยู่ที่ความแยกย่อย จึงไม่มีพลังที่จะช่วยบ้านเมือง ความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น คือ ความเป็นทั้งหมดที่ รากฐานของสังคม การให้โอกาสผู้นำชุมชนในอาชีพบางอย่างในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนเกี่ยวกับการเรียนการสอน ในสถานศึกษามีการ

ปฏิบัติค่อนข้างน้อยดังนั้นผู้บริหารจะต้องเห็นความสำคัญในการร่วมมือกับสถานศึกษาในการกำหนดการเปิดสอน เพื่อให้แผนการเรียนมีความสอดคล้องกับท้องถิ่นมากกว่าในปัจจุบัน

5.5.3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานของอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ใน 6 ด้าน โดยภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะผู้ที่มิประสบการณ์ในการทำงาน 15 ปี หรือต่ำกว่า จะมีความรู้และความเข้าใจในลักษณะของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ได้น้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี จะมองลักษณะของเกณฑ์มาตรฐานที่อาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ควรมีในด้านต่าง ๆ ได้ชัดเจนและกว้างไกลกว่า สอดคล้องกับ ปาจารย์ มีกังวาล (2542 : 87) กล่าวว่า การที่จะเป็นผู้นำที่ประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องมีวิสัยทัศน์ที่เหมาะสมกับองค์กรและสถานการณ์

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ แตกต่างกันในด้าน คุณวุฒิ/ความรู้ และด้านจรรยาบรรณครู นอกนั้นไม่แตกต่าง ทั้งนี้เพราะผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 15 ปี หรือต่ำกว่า จะมีคุณวุฒิและความรู้ที่น้อยกว่า ตามระยะเวลาการทำงาน การปฏิบัติงาน จรรยาบรรณครู จึงยังขาดความรู้ความเข้าใจในบางส่วน อาทิ ความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู ซึ่งแตกต่างกับผู้ที่มีประสบการณ์ มากกว่า 15 ปี ดังคำกล่าวของ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ (อ้างในสมศักดิ์ คลประสิทธิ์. 2544 : 8) กล่าวว่า ครูอาชีพ คือ ครูที่เป็นครูด้วยใจรัก เป็นครูด้วยใจและวิญญาน อาชีพครูคือ ครูที่ใช้วิชาชีพที่ร่ำเรียนมาเป็นเครื่องมือในการหาเลี้ยงชีพ ไม่ได้เป็นครูด้วยความสมัครใจ

ด้านคุณวุฒิ/ความรู้ พบว่า ความคิดเห็นในภาพรวมแตกต่างกันทั้งหมดนี้เพราะผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 15 ปี หรือต่ำกว่า เห็นว่า การเป็นอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์มีคุณวุฒิ ความรู้ ตามมาตรฐานที่กำหนดของ คณะกรรมการข้าราชการครูกำหนดเป็นการพอเพียง สำหรับการประกอบอาชีพครู ต่างกับ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ควรมีคุณวุฒิ และความรู้อย่างน้อยปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับ มณี โกสุมาศ (2537 : 27) ว่า ครูคหกรรมศาสตร์ควรมีความรู้ระดับปริญญาตรี เพราะเป็นสิ่งยืนยันได้ว่า เป็นผู้มีความรู้พอสมควรที่จะทำงานเกี่ยวกับขอบเขต อันกว้างขวางของวิชานี้ได้ และตรงกับข้อเสนอแนะของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในการแสดงความคิดเห็น คำถามปลายเปิดว่า ควรมีวุฒิ ปริญญาตรีขึ้นไป เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าหาความรู้จากตำราสากลทั่วไป ทั้งในประเทศและต่างประเทศได้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มึความคิดเห็นแตกต่างกันคือ มีคุณวุฒิทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ตรงตามที่ ก.ค. กำหนด มีความเชี่ยวชาญตรงกับงานวิชาชีพคหกรรม ทั้งนี้เพราะว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 15 ปี มีความเห็นว่า ลักษณะของอาจารย์ผู้สอนคหกรรม

ศาสตร์ที่ดีควรเป็นไปตามข้อกำหนดคุณลักษณะของคณะกรรมการข้าราชการครูนอกจากนี้ควรมีความรู้ในเนื้อหาวิชาชีพ มีความชำนาญในการวิเคราะห์สถานการณ์และมีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้เรียน

ด้านจรรยาบรรณครู พบว่า ความคิดเห็นในภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 15 ปี หรือต่ำกว่า เห็นว่า จรรยาบรรณครู เป็นจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ ที่ครูทุกคนต้องปฏิบัติสืบทอดกันมา ซึ่งในปัจจุบัน ครูสภาได้กำหนดจรรยาบรรณครู ไว้ 9 ประการ ซึ่งผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปีเห็นว่า เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภาที่ออกนอกจากจะต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณครูจากคุรุสภาที่กำหนดแล้วต้องมีคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ทางวิชาชีพ และเทคโนโลยีที่ทันสมัยด้วย

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันคือ มีความรักในวิชาชีพ คหกรรม สรีรวิทยาในอาชีพครูคหกรรม มีความรักเอื้ออาทรใส่ใจต่อผู้เรียนวิชาชีพ เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และมีมนุษยสัมพันธ์ ทั้งนี้เพราะ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 15 ปี หรือต่ำกว่า เห็นว่าครูสอนวิชาชีพเป็นผู้ที่มีภาระหนักในการสอน ต้องรับผิดชอบในงานกิจกรรมของวิทยาลัย อันมีตลอดปี เหนื่อยและอ่อนเพลียกับงานที่นอกเหนือจากการสอนซึ่งแตกต่างจาก ครู-อาจารย์ที่สอนในแผนวิชาอื่น ความรัก ความสัมพันธ์ ระหว่างครูกับศิษย์ ระหว่างผู้ร่วมงาน หรือคณาจารย์ภายในสถาบันเดียวกันจึงดูห่างไกล ในขณะที่ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 15 ปีเห็นว่า นักคหกรรมศาสตร์เป็นผู้ควรที่จะมีความสนใจงานด้านคหกรรมศาสตร์ ความคิดกว้างไกล มีเจตคติที่ดีและสรีรวิทยาในเรื่องคหกรรมศาสตร์ ปฏิภาณว่องไว ทำทางคล่องแคล่ว เรียนรู้ธรรมเนียมของบุคคลอื่น มีคุณธรรม ก้าวทันเหตุการณ์ธุรกิจ มีศิลปะในการพูด มีมนุษยสัมพันธ์อันดี อารมณ์ขัน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (ประเชิญ ครูไพศาล. 2357 : 229)

ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ความคิดเห็นในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 15 ปีหรือต่ำกว่า และผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี เห็นว่า อาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ที่มีลักษณะเป็นแบบอย่างที่ดี ต้องมีแผนการและหลักการเรียนการสอนที่เป็นแบบอย่างที่ดี มีความรอบรู้ ทันสมัย ก้าวทันต่อโลก ยุคโลกาภิวัตน์ที่เปลี่ยนแปลงเสมอ สอดคล้องกับ สุภาพ ฉัตรภรณ์ (2539 : 4-5) ว่า ผู้สอนในยุคปัจจุบันจำเป็นต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการใช้ทรัพยากรที่จำกัดให้เกิดประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในการเตรียมตัวผู้เรียนให้ออกไปเผชิญโลกภายนอก ผู้สอนจะต้องตระหนักถึงแนวโน้มของสังคมจากระดับชุมชนไปจนถึงระดับชาติและนานาชาติสิ่งที่คุณสอนต้องติดตามอยู่เสมอคือ พัฒนาการทางการเมือง สังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความแตกต่างกันคือ เข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาชีพอย่างชัดเจน จัดการเรียนการสอนตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาชีพอย่างชัดเจน จัดการเรียนการสอนตรงตามจุดประสงค์ วัดประเมินผลการเรียนวิชาชีพได้ถูกต้องตามหลักการประเมิน ทั้งนี้เพราะ ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 15 ปีหรือต่ำกว่าเห็นว่าจุดประสงค์ของการ

เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ครู-อาจารย์ผู้สอนจะมุ่งเน้นการสอนภาคปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่กำหนดแล้วทำการวัดผลตามลักษณะงาน แต่ไม่ได้คำนึงถึงว่าจะถูกต้องตามจุดประสงค์หรือไม่ ในขณะที่ผู้มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 15 ปี เห็นว่า ครูคหกรรมศาสตร์ที่ดีไม่เพียงแต่เป็นผู้ตระหนักในวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่แต่ยังสามารถที่จะสร้างกฎเกณฑ์ออกมาได้ด้วย มีความซาบซึ้งอย่างยิ่งยวด มีภูมิหลังดีสำหรับการฝึกฝนและประสบการณ์ดีกว่าครูในสาขาอื่น วิธีทางแบบประชาธิปไตยควรจะเป็นแนวทางในการวางแผนประเมินการสอนคหกรรมศาสตร์

ด้านการแสวงหาความรู้ พบว่า ความคิดเห็นในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้มีประสบการณ์ในการทำงาน 15 ปี หรือต่ำกว่า และผู้มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 15 ปี มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ลักษณะของครู-อาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ที่ดีควรแสวงหาความรู้ อยู่เสมอและต่อเนื่อง และสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิดว่า ครูคหกรรมศาสตร์ควรแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ นอกสถานศึกษา ควรมีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์และภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความแตกต่างกันคือ ติดตามข้อมูลข่าวสารในงานวิชาชีพจากแหล่งความรู้ที่ทันสมัยเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 15 ปี หรือต่ำกว่า เห็นว่า การติดตามข้อมูลข่าวสารทางวิชาชีพ โดยทั่วไปปฏิบัติโดยการเข้าร่วมประชุมสัมมนา ศึกษางาน ทำบ้างตามโอกาสและสถานการณ์อำนวย และสิ่งสำคัญคือ ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหาร ในขณะที่ผู้มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี เห็นว่า ครู-อาจารย์ด้านคหกรรมศาสตร์ควรมีการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านวิชาการและเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการนำเอาความรู้และข้อมูลข่าวสารสมัยใหม่มาปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ

ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า ความคิดเห็นในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เป็นเพราะว่าผู้มีประสบการณ์ในการทำงาน 15 ปีหรือต่ำกว่า และผู้มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติเพื่อคิดเป็นทำเป็นแก้ปัญหาได้ ดังนั้นจึงต้องเปลี่ยนบทบาทจากการสอนโดยมีครูเป็นศูนย์กลางมาเป็นการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางสอดคล้องกับอรุณ จันทวานิช (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543 : ฉ) กล่าวว่า ตามทิศทางแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 คือผู้เรียนเป็นเป้าหมายสำคัญ ของการจัดการศึกษา ทุกฝ่ายทั้งบิดา มารดา ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร ทั้งภาครัฐ และเอกชน ต้องร่วมกันจัดการเรียนการสอนแก่ผู้เรียนให้ผู้เรียนมีพัฒนาการที่สมบูรณ์และสมดุลทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีความแตกต่างกันคือ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมวิชาชีพ ที่ทำให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น สามารถดำเนินการประกอบอาชีพทางคหกรรม ส่งเสริมความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะ ผู้มีประสบการณ์ในการทำงาน 15 ปีหรือต่ำกว่า

เห็นว่า ผู้เรียนคหกรรมส่วนใหญ่มีการเรียนรู้ที่ช้าและไม่ฉลาด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีพศึกษา 4 (2543 : 73) เรื่อง “การศึกษาสภาพการใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2538 ประเภทวิชาคหกรรม” พบว่า ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนด้านผู้เรียน คหกรรมศาสตร์ คือผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความรู้อ่อน เรียนช้า ซึ่งผู้มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปีเห็นว่า สอดคล้องกับพระวีรณ โปธิ์วัง (2543 : 24) ว่า การสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นวิธีสอนที่ครูต้องใช้ความรู้ ความคิด สร้างสรรค์อย่างสูงเพื่อออกแบบกิจกรรมการสอนให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุดเพื่อจะได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งเป็นสิ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการประกอบวิชาชีพครู

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา พบว่า ความคิดเห็นในภาพรวมไม่แตกต่างกันทั้งนี้เพราะว่า ผู้มีประสบการณ์ในการทำงาน 15 ปีหรือต่ำกว่า และผู้มีประสบการณ์มากกว่า 15 ปี เห็นสอดคล้องกันว่า โรงเรียนหรือสถานศึกษาควรมีความสัมพันธ์กับชุมชน สอดคล้องกับจิรพันธ์ ไตรทิพจรัส (2542 : 46-50) ว่ากระแสโลกาภิวัตน์ทำให้ระบบการผลิตเปลี่ยนไปการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้เผชิญกับสภาพการเปลี่ยนแปลงได้ จำเป็นต้องพัฒนาการจัดการศึกษาให้กว้างกว่าในระบบโรงเรียน โดยการจัดการศึกษาด้วยการตั้งสถาบันและกระบวนการที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง เพราะชุมชนชนบทไทยเวลานี้ต้องการเรียนรู้ภูมิปัญญาในทุกด้านอย่างกว้างขวาง รวดเร็ว เพื่อพัฒนาชีวิตและศักยภาพของชุมชนให้ดียิ่งขึ้น

5.6 ข้อเสนอแนะ

5.6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จัดทำผลงานทางวิชาการด้านจัดทำตำรา สื่อเอกสาร สื่อโสต ฯ ในงานวิชาชีพ เพื่อใช้เป็นคู่มือในการสอน
2. จัดทำผลงานวิจัยในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ หาสาเหตุของปัญหาและใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนางาน ให้มีประสิทธิภาพ
3. จัดทำแผนการสอน และกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน

5.6.2 ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษาในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารควรส่งเสริมบุคลากรในสถานศึกษาในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนา งานวิชาชีพ การสร้างผลงานทางวิชาการ เช่น จัดทำตำรา เอกสาร การนำเทคโนโลยีที่เหมาะสม มาใช้และการผลิตสื่อโสตทัศนูปกรณ์ ในงานวิชาชีพคหกรรม

2. ส่งเสริมให้มีการทำวิจัยในสถานศึกษา ที่เกี่ยวกับวิชาชีพเพื่อใช้ในการพัฒนา
งานให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
3. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนโดยส่งเสริมให้ผู้นำชุมชนเข้ามามีบทบาท
และส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของท้องถิ่น โดยใช้ลักษณะของภูมิปัญญาท้องถิ่น อันจะนำไปสู่
การพัฒนาในด้านการศึกษา และจัดส่งบุคลากรของสถานศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมสำคัญของท้องถิ่น

5.6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับกรมอาชีวศึกษาในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. กรมอาชีวศึกษา นำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อกำหนดคุณลักษณะของอาจารย์ผู้
สอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ โดยเฉพาะด้านคุณวุฒิ/ความรู้ และด้านจรรยาบรรณครู ที่เป็นรูป
แบบเดียวกันในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษาทุกแห่งทั่วประเทศ
2. กรมอาชีวศึกษานำเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์
ในด้าน
คุณวุฒิ/ความรู้ มีคุณวุฒิตรงตามที่ กค.กำหนด มีความรู้ ความชำนาญ และ
เชี่ยวชาญตรงกับสายงานวิชาชีพ
จรรยาบรรณครูเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เรียนมีความรักเอื้อ
อาทร เอาใจใส่ และมีความรักในวิชาชีพ
การแสวงหาความรู้ การติดตามข้อมูลข่าวสาร จากแหล่งความรู้ที่ทันสมัยเพื่อ
นำมาพัฒนากระบวนการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความสามารถทางวิชาชีพผ่าน
กิจกรรมที่หลากหลาย และแสวงหาความรู้ ตลอดจนเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน
เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการประเมินสถานศึกษา ตามมาตรฐานของสถาน
ศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา มาตรฐานด้านปัจจัย

5.6.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาที่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษาทั่วประเทศ
2. ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์อันจะส่งผลต่อ
ความสนใจการศึกษาวิชาชีพของผู้เรียนคหกรรมศาสตร์
3. ศึกษาสภาพปัญหาที่มีผลต่อการพัฒนาการปฏิบัติงานของอาจารย์ผู้สอนคห
กรรมศาสตร์ในปัจจุบันและอนาคตต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา. 2527. สรุปผลการประชุมสัมมนาผู้บริหารสถานศึกษาทั่วประเทศ.
กรมอาชีวศึกษา.
- กรมอาชีวศึกษา. 2543. “การพัฒนาครูเพื่อคุณภาพทางการศึกษา.” วิชาการ .3(3) : 27-23.
- กรมอาชีวศึกษา. 2543. (ร่าง) พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. กรุงเทพฯ ฯ :
ภาคพิมพ์.
- กองบรรณาธิการ . 2542. “ใบอนุญาตครู หลักประกันคุณภาพการศึกษาในอนาคต.” วารสารสถาน
ปฏิรูป. 2(19) : 13-17.
- กองบรรณาธิการ. 2542. ใบอนุญาตครูหลักประกันคุณภาพการศึกษาในอนาคต. วารสารสถาน
ปฏิรูป. 2(19) : 13-17.
- กองบรรณาธิการ. 2543. ปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้ในชุมชนและโรงเรียน. สถานปฏิรูป. 3(33) :
72-73.
- กองบรรณาธิการ. 2543. ร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา. พัฒนาเทคนิคศึกษา. 13(34) : 4-7.
- กองบรรณาธิการ. 2543. “ปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้ในชุมชนและโรงเรียน”. สถานปฏิรูป3(33) : 72-
73.
- กาญจนา ไชยพันธ์. 2542. “ การนำเอาทฤษฎี สร้างสรรค์ความรู้นิยมใช้ในการสอน.” วิชาการ. 2
(3) : 32-35.
- กิตติมา ปรีดีดิลก. 2529. การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ ฯ : อักษรพิพัฒน์.
132.
- คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติและกระทรวงศึกษาธิการ. 2543.
“ปฏิรูปการเรียนรู้เรียนสำคัญที่สุด.” กรุงเทพฯ : สกายบุ๊กส์.
- คำหมาน คนไค. 2543. “ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด.” สถานปฏิรูป. 3(31) : 72.
- จिरพันธ์ ไตรทิพรัส. 2542 . โครงสร้างทางสังคมของโรงเรียนกับการแพร่ระบาดของยาบ้า :
ศึกษารณณ์โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร . วิชาการ . 2(8) : 54-63.
- จักรพรรดิ วัฒนา. 2544. บทบาทของครูตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. วิทยาจารย์: 100(2)
7-9.
- ไชยสิทธิ์ ไกรคุณาศัย. 2532 . “การสำรวจความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยม
เอกสารนี้เป็น ศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัด สุพรรณบุรี.” สกั วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
ไม่ว่ากรณีใด บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. ให้นำไปใช้
- ทวีร์สมิ์ ธนาคม. 2538. “คหกรรมศาสตร์ในยุคโลกาภิวัตน์.” คหกรรมศาสตร์ (38) มกราคม-
เมษายน.

- ทิพานี สมบัติ. 2529. “ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนประเภทวิชาคหกรรมในสถานศึกษา ของกลุ่มสถานศึกษา2.” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สิทธิกรณ์. 2543. “รู้ไปกี่เท่านั้น.” *ร่มไทรทอง*. 10(1) : 8.
- ธีรนนต์ ไกรนิธิสม. 2542. “แนวพระราชดำริเรื่องความเป็นครูของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว.” *ข้าราชการครู*. 19(4) : 2-6.
- เนตร (นามแฝง). 2543. “คุณคือครูคุณภาพหรือไม่.” *สถานปฏิรูป*. 3(31) : 30-32.
- นิรมล ตีรณสารสวัสดิบุตร. 2532. *คหกรรมศาสตร์ สำหรับครู*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตีรณสารบรรจง ชูสกุลชาติ. 2528. *อาชีพครบวงจร*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บรรจง ชูสกุลชาติ. 2531. “แนวคิดในการปรับปรุงหลักสูตรเกษตรศาสตร์และคหกรรมศาสตร์เพื่อการมีงานทำของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.” *มิตรครู* 30 พฤศจิกายน.
- ปภาพิศ สุภารัตน์. 2543. “ศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาประเภทวิชาคหกรรมตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-ครุสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษากลุ่มภาคใต้.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ประเชิญ ครูไพศาล. 2537. *วิชาชีพคหกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น (1997).
- ประเชิญ ครูไพศาล. 2537. *วิชาชีพคหกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.
- ประเวศ วะสี. 2543. “ปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อแก้ความทุกข์ยากของคนทั้งแผ่นดิน.” *สถานปฏิรูป*. 3(32) : 68-69.
- ประเวศ วะสี. 2543. “ปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อแก้ความทุกข์ยากของคนทั้งแผ่นดิน.” *สถานปฏิรูป*. 3(33) : 60-61.
- ประหยัด สายวิเชียร. 2530. *ความรู้เรื่องคหกรรมศาสตร์*. เชียงใหม่. ชนบรรณาการพิมพ์.
- ประหยัด สายวิเชียร. 2538. *ความรู้เรื่องคหกรรมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่ : กลางเวียงการพิมพ์.
- ประหยัด สายวิเชียร. 2531. *ความรู้เรื่องคหกรรมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : ชนบรรณาการพิมพ์.
- ปาจริย์ มีกั้ววาล. 2542. *ผู้นำยุค 2000*. Productivity world เพื่อการเพิ่มผลผลิต. 4(22) : 85-88.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2539. *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- พระมหาอดิสรศิริสีโล. 2540. *คุณธรรมสำหรับครู*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ไพบุลย์ แจมพงษ์. 2543. “การพัฒนาครูเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา.” *วิชาการ*. 3(3) : 27-28.
- มนั โกลสูมาศ. 2537. *พฤติกรรมกรรมการสอนคหกรรมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักส่งเสริมวิชาการสถาบันราชภัฏสวนดุสิต

- มนัส ไชยศักดิ์. 2544. ผู้บริหารโรงเรียนกับการส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน. วิชาการ 4(7) กรมวิชาการ.
- มันทนา ปิยะมาดา. 2511. การสำรวจคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปรินญา นิพนธ์. วิทยาลัยวิชาชีพการศึกษาประสานมิตร.
- มนัส สุวรรณพงษ์. 2531. “ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เกษตรกรรมเขตการศึกษา 2 ต่อการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะสมสำหรับการประกอบอาชีพเกษตร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ยนต์ ชุ่มจิต. 2530. ความเป็นครู. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- โยธิน สมโน. 2542. รายงานการประชุมเรื่องโครงการและพิจารณากิจกรรมดำเนินงานภายใต้ โครงการศึกษาอเปค. ห้องประชุมกองวิทยาลัย เกษตรกรรม. กรมอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ.
- ระวีวรรณ โพธิ์วัง. 2543. “การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง.” ข้าราชการ ครู 20(6) : 19-24.
- รัตนา สถิตานนท์. 2543. “คุณคือครูคุณภาพหรือไม่.” สานปฏิรูป 3(31). 31-32.
- รุ่ง แก้วแดง. 2541. ข : คำอธิบายการประกันคุณภาพภายใน.
- วสิษฐ์ เดชกุญชร. 2542. คุณธรรมผู้บริหารและเพิ่มสมรรถภาพด้วยสมาธิ (เทปโทรทัศน์) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กองกลางสำนักงาน กพ.
- วิชัย ต้นศิริ. 2542. การปฏิรูปวิชาชีพครูเพื่อปฏิรูปการศึกษาไทย. วิทยาจารย์ . 98 (6) : 6-8.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. 2523. การพัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.
- วิภากรณ์ ภู่วัฒนกุล. 2543. “กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง.” ข้าราชการครู. 20(6) : 39-44.
- ศักดิ์สิทธิ์ พันธุ์เขียว. 2542. “บทบาทของครูกับการเรียนการสอนในยุคโลกาภิวัตน์.” วิชาการ. 2 (9) : 57.
- ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา 4. กรมอาชีวศึกษา. 2542. บันทึกข้อความขออนุญาตจัดประชุม คณะทำงานร่างมาตรฐานครูวิชาชีพประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ (20 สิงหาคม 2542). กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.
- ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาชีวศึกษา 4. 2543. รายงานผลการวิจัยการศึกษา สภาพการใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา.
- สมจิตร กระธมา. 2530. “การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาใน เอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานาน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ใดๆ ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือเผยแพร่ได้ และต้องอ้างอิงถึงชื่อของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.

- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. 2543. คุณภาพคนคือคุณภาพการศึกษา. *ข้าราชการครู*. 20(6)8.
- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. 2543. ครูของครูกับครูอาชีพ. *ข้าราชการครู*. 21(2)11.
- สาโรช บัวศรี. 2515. “ตั้งความมุ่งหวังของชีวิตนักเรียนนิสิตนักศึกษา, เอกสารนิเทศก์การศึกษา
พระนคร : ม.ท.ป. (118).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2541. แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543. 20 สิงหาคม. “รายงานการปฏิรูปการศึกษา.”
เดลินิวส์. 11.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543. *ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด*. พิมพ์ครั้งที่
ที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ฝ่ายวิจัย กองวิชาชีพครู. 2541. เอกสารเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู .
พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- สิทธิ์ สายหล้า. 2529. “ปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
พุทธศักราช 2524 ประเภทวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนคร
รินทรวิโรฒบางแสน.
- สิริ เทศประสิทธิ์. 2529. *บทบาทของนักบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช. 135-
141
- สุจิตรา พัฒนภูมิ. 2542. แนวคิดการประกันคุณภาพครู. *ข้าราชการครู*. 19(4) : 7-11.
- สุพล วงสินธุ์. 2543. “การจัดการกิจกรรมเรียนรู้สู่โครงการ.” *วิชาการ* 3(9) : 11-12.
- สุภาพ ฉัตรภรณ์. 2539. การสอนคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. 2532. “วิธีสอนเพื่อการปฏิบัติ.” *สารพัฒนาหลักสูตร*. มกราคม.
- เสาวพร เมืองแก้ว. 2531. การประเมินผลทางคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วน เจ เอ็น ดี.
- เสาวพร เมืองแก้ว. 2538. การพัฒนาหลักสูตรคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : พีเอ็นการพิมพ์.
- อมรรัตน์ เจริญชัย. 2533. แนะนำวิชาชีพคหกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยี
ราชมนกล .
- Dewey, J. 1966. *Experience and Education : the philosophy of Education*. New York : The
Macmillan Company.
- Gorton Richard D. School. 1983. *Administration and Supervision* Dubque . Wm.C.Brown
- Henjum, Arnold .1969. “A Study Of Significance Of Student Teacher Personality
Characteristic,” *Journal of Teacher Education* 2.

Vogler Daniel E., 1972. **“Identifying Professional Occupational Teacher Education Competencies.”** In *Competencies of Teacher* Edited By David R. Terry and others, Illinois : United State Office of Education. p.p2-3.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ 177 /2544

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนางกรุณา สิริพันธ์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางกรุณา สิริพันธ์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1.คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ดร.มาลัย จีรวัฒนเกษตร	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.วีระพันธ์ โชติวนิช	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ดร.ณรงค์ พิมสาร	ประธานกรรมการ
ดร.มาลัย จีรวัฒนเกษตร	กรรมการ
ผศ.ดร.เนาวรัตน์ วิไลชนม์	กรรมการ
รศ.ดร.สมพร ไชยะ	กรรมการ
ดร.วีระพันธ์ โชติวนิช	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา (รองศาสตราจารย์ ธีรวัชรณ ชินะตระกูล) ปี ๒๕๕๓

กมลปดี

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นางกรรณา สิทธิพันธ์ รหัสประจำตัว 42064118 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ (VOCATIONAL STANDARD CRITERIA FOR HOME ECONOMICS TEACHERS)" โดยมี ดร.มาลัย จีร์วัฒน์เกษตร์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ และ ดร.วิระพันธ์ โชติวณิช เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2544

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ.2544

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัดชู)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504 / 2915

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖ กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.กฤษณีย์ อุทุมพร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางกรรณา สิริพิพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีพศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางกรรณา สิริพิพันธ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร.3269040

ที่ ทม 1504 / 2915

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

3 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.กัมภีมา ศิริเชียร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางกรุณา สิทธิพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ เภษณ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางกรุณา สิทธิพันธ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งงานไว้สำหรับกรทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 หากมีข้อสงสัยใดๆ กรุณาติดต่อฝ่ายบัณฑิตศึกษา โทร. 327-1199, 737-3000 ต่อ 3692

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504 / 2915

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๗ กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ทัศนีย์ จารุรัตน์จามร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางกรุณา สิริพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ เสนอมาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ”

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางกรุณา สิริพันธ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่าการฉีกใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.327-1199 , 737-3000 คอ 3692

โทรสาร.3269040

ที่ ทม 1504 / 2915

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๗ กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางคานิ่ง คงดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางกรุณา สิทธิพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ เภมณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ”

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับ
เรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่
แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อ
มูลของ นางกรุณา สิทธิพันธ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณ
เป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504 / 2915

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

3 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวปิยวีร์ จุติพงษ์รักษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางกรุณา สิทธิพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์”

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางกรุณา สิทธิพันธ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 หากใครฉีดาทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร.3269040

ที่ ทม 1504 / 3323

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

| สิงหาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง

ด้วย นางกรุณา สิริพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาตให้นักศึกษาได้ใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน

มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่สามารถใส่ค่าทั้งต้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3692

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504 / 3323

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

1 สิงหาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างพิบูลย์โลก

ด้วย นางกรรณา สิริพิพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาตให้นักศึกษาได้ใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หน่วยบัณฑิตศึกษา ทั้งนี้หากมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3692

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504 / 3323

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒ สิงหาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตโชนดิเว

ด้วย นางกรุณา สิทธิพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาตให้นักศึกษาได้ใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 3271199, 7373000 ต่อ 3692

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504 / 3323

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๑ สิงหาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏกาญจนบุรี

ด้วย นางกรุณา สิริพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ เภมณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาตให้นักศึกษาได้ใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไปว่าละเมิดลิขสิทธิ์อื่น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 3271199,7373000 ต่อ 3692

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504 / 3323

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

1 สิงหาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพสระบุรี

ด้วย นางกรุณา สิริพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์” คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาตให้นักศึกษาได้ใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
หน่วยบัณฑิตศึกษา อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3271199,7373000 ต่อ 3692

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504 /

4722

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

7 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 เล่ม
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 3. ราชชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางกรรณา สิริพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์” และได้รับอนุมัติหัวข้อและคำโครงการวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยใช้แบบสอบถามภายในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ ทิมสาร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่ออกจากรั้วมหาวิทยาลัยให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040

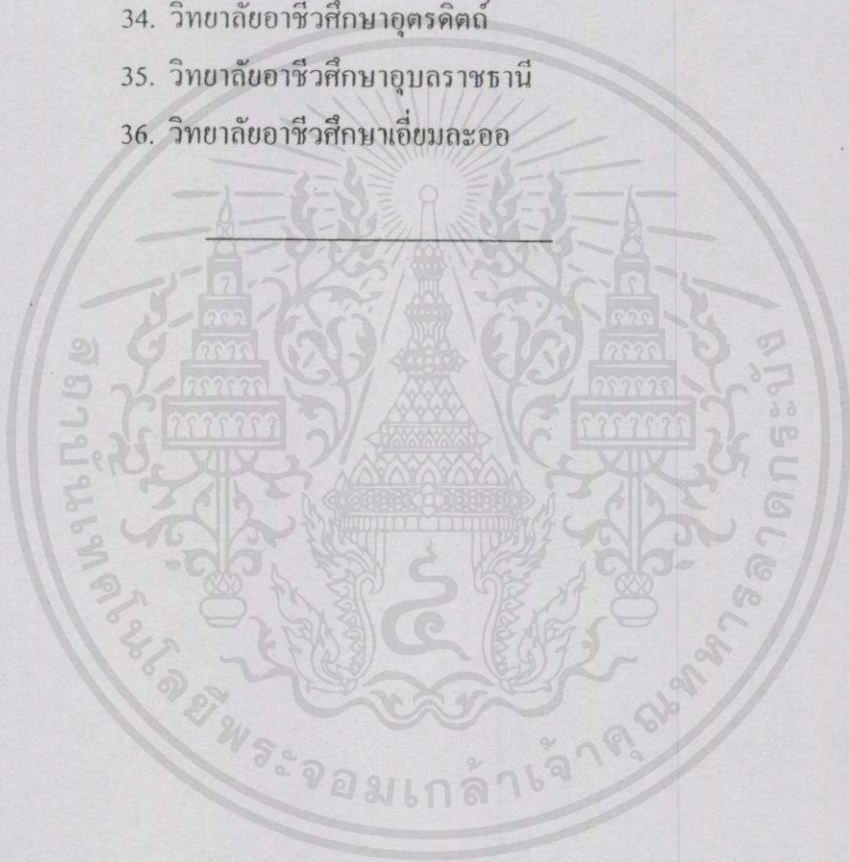
รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

โดย นางกรุณา ลิทธิพันธ์

1. วิทยาลัยอาชีวศึกษากาญจนบุรี
2. วิทยาลัยอาชีวศึกษาขอนแก่น
3. วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา
4. วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี
5. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย
6. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่
7. วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี
8. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม
9. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา
10. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
11. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครสวรรค์
12. วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี
13. วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา
14. วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก
15. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
16. วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่
17. วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ต
18. วิทยาลัยอาชีวศึกษามหาสารคาม
19. วิทยาลัยอาชีวศึกษายะลา
20. วิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด
21. วิทยาลัยอาชีวศึกษาลพบุรี
22. วิทยาลัยอาชีวศึกษาลำปาง
23. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย
24. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา
25. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสระบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

26. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี
27. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย
28. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี
29. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี
30. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์
31. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา
32. วิทยาลัยอาชีวศึกษาหนองคาย
33. วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรธานี
34. วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุตรดิตถ์
35. วิทยาลัยอาชีวศึกษาอุบลราชธานี
36. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอี่ยมละออ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร ทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0908/ 5862

กรมอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

13 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง อนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อ้างถึง หนังสือคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ ทม 1504/4722 ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน 2544

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า นางกรรณา สิทธิพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา มีความประสงค์ขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจาก
ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ในสถานศึกษาสังกัดคอกวิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 36 แห่ง เพื่อ
ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์” รายละเอียด
ทราบแล้วนั้น

กรมอาชีวศึกษาพิจารณาแล้วอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวดำเนินการแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูล
ในสถานศึกษา สังกัดคอกวิทยาลัยอาชีวศึกษาได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อกำกับที่
มุมบนขวาทุกแผ่น เพื่อเป็นต้นแบบในการเก็บข้อมูลต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางวราพรรณ น้อยสุวรรณ)

ศึกษานิเทศก์ 9 ทำหน้าที่

หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์

ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

โทร. 282-9357 , 282-2549 ต่อ 1600-1613

โทรสาร 282-9357 ต่อ 1610

ที่ ศธ 0908/ 1975

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

14 พฤศจิกายน 2544

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน หัวหน้าสถานศึกษาสังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย กรมอาชีวศึกษาได้พิจารณาอนุญาตให้นางกรุณา ลิทธิพันธ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
แจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาสังกัดกอง
วิทยาลัยอาชีวศึกษา จำนวน 36 แห่ง เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์
ผู้สอนคหกรรมศาสตร์”

กองวิทยาลัยอาชีวศึกษา จึงขอให้สถานศึกษาอำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลดังกล่าวข้างต้น
ทั้งนี้เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อดังกล่าวได้

อนึ่ง แบบสอบถามที่กรมอาชีวศึกษาอนุญาตให้ใช้เก็บข้อมูล จะมีตราประทับและลายมือชื่อกำกับที่
มุมบนขวาทุกแผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว กรุณาส่งคืนแบบสอบถามกับบุคคล
ดังกล่าวด้วย จักขอบคุณมาก

ขอแสดงความนับถือ

(นางจินตนา เสรีภาพ)

ผู้อำนวยการกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ฝ่ายพัฒนาการศึกษา (กลุ่มงานมาตรฐานการศึกษา) ขอหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 0-2282-9357 , 0-2282-2549 ต่อ 1600-1613

โทรสาร 0-2282-9357 ต่อ 1610

คำชี้แจงตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์

โดย

นางกรุณา สิริพันธ์

วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก โทร. (055) 258570

คำชี้แจง

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ในด้านคุณวุฒิ/ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา

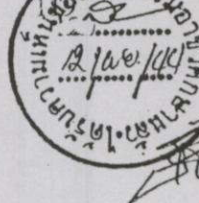
ผู้วิจัยต้องการเก็บข้อมูลนี้ เพื่อทำการวิจัยประกอบวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และจะนำผลการวิจัยเสนอต่อกรมอาชีวศึกษา เพื่อใช้ประกอบการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ซึ่งในปัจจุบันกรมอาชีวศึกษาได้จัดทำร่างเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

จึงขอความร่วมมือจากท่าน ตอบแบบสอบถามตามสภาพความคิดเห็นที่เป็นจริง ความคิดเห็นของท่านจะเก็บเป็นความลับ ส่วนผลการวิจัยจะเสนอเป็นภาพรวม ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่ของท่านแต่ประการใด และขอให้ท่านได้โปรดกรุณาส่งคืนผู้วิจัย ภายในวันที่ 15 ธันวาคม 2544

ขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

(นางกรุณา สิริพันธ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไป **ผู้วิจัยฯ** ใช้นำไปเผยแพร่
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ
คหกรรมศาสตร์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและประสบการณ์ในการทำงาน

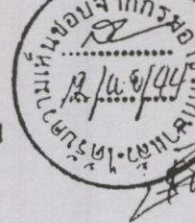
ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เป็นคำถามเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์
ในด้านของ คุณวุฒิ / ความรู้ ด้านจรรยาบรรณครู ด้านการจัดการเรียนการสอน
ด้านการแสวงหาความรู้ ด้านการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านความสัมพันธ์
ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อมูลที่เป็นคำถามความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ผู้ตอบแบบสอบถามนี้ได้แก่

- ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้อำนวยการฯ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้าคณะ
วิชาคหกรรมศาสตร์ หัวหน้าแผนกวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย แผนกอาหาร
และโภชนาการ แผนกคหกรรมศาสตร์ทั่วไป
- อาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนประจำวิชาผ้าและ
เครื่องแต่งกาย แผนกอาหารและโภชนาการ แผนกคหกรรมศาสตร์ทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและประสบการณ์ในการทำงาน
โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่าน

1.1 สถานภาพโดยตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

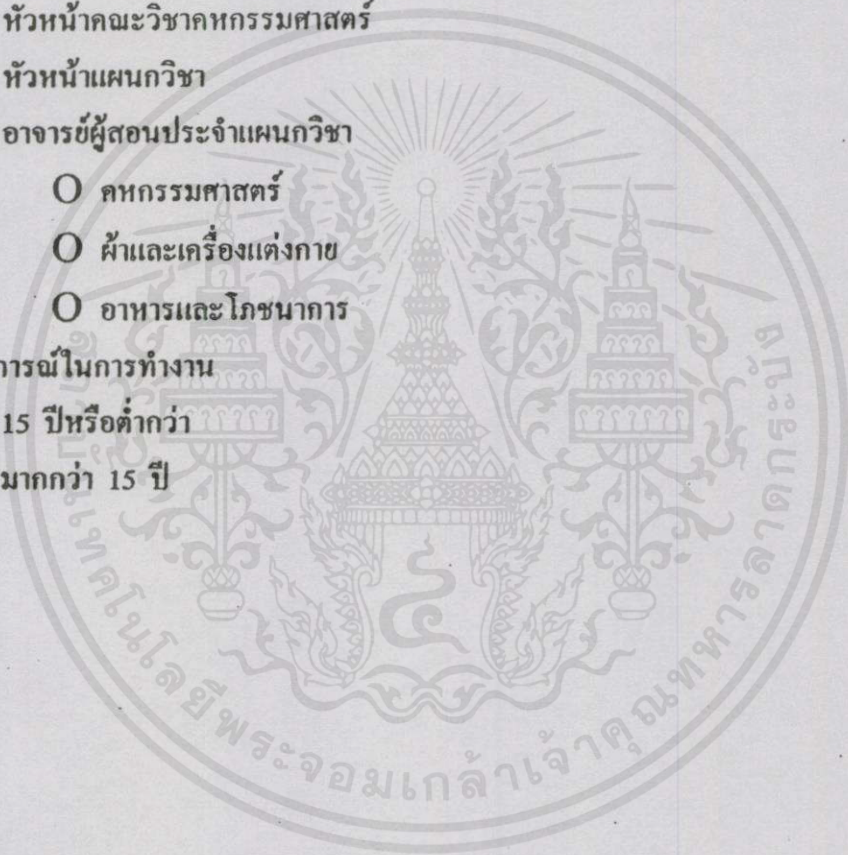
- ผู้บริหาร
 อาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์

1.2 หน้าที่รับผิดชอบ

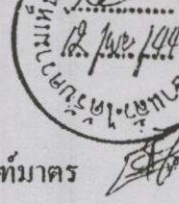
- ผู้อำนวยการ
 ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
 หัวหน้าคณะวิชาคหกรรมศาสตร์
 หัวหน้าแผนกวิชา
 อาจารย์ผู้สอนประจำแผนกวิชา
- คหกรรมศาสตร์
 ผ้าและเครื่องแต่งกาย
 อาหารและโภชนาการ

1.3 ประสบการณ์ในการทำงาน

- 15 ปีหรือต่ำกว่า
 มากกว่า 15 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของอาจารย์ผู้สอนคหกรรมศาสตร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับเกณฑ์เพียงระดับเดียวที่ตรงกับเกณฑ์มาตรฐานและเหมาะสม ตามความเห็นของท่านมากที่สุด

แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยขีดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	หมายถึง	เห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพมากที่สุด
4	หมายถึง	เห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพมาก
3	หมายถึง	เห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพปานกลาง
2	หมายถึง	เห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพน้อย
1	หมายถึง	เห็นด้วยกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพน้อยที่สุด

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	คุณวุฒิ / ความรู้					
1	มีคุณวุฒิทางด้านวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ตรงตามที่ กค. กำหนด					
2	มีความรู้ ความชำนาญ ตรงตามสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและหลักสูตรรายวิชา					
3	มีความเชี่ยวชาญตรงกับงานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์					
4	มีความรู้ ความสามารถในการพัฒนางานอาชีพคหกรรมศาสตร์					
5	สามารถจัดทำโครงการวิชาชีพคหกรรมศาสตร์					
	จรรยาบรรณครู					
1	มีความรักในวิชาชีพคหกรรมศาสตร์					
2	ศรัทธาในอาชีพครูวิชาชีพคหกรรมศาสตร์					
3	มีความรัก เอื้ออาทร เอาใจใส่ต่อผู้เรียนวิชาชีพ คหกรรมศาสตร์					
4	อุทิศตนในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนเกิดการพัฒนา เต็มตามศักยภาพอย่างเท่าเทียมกัน					
5	เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เรียนวิชาชีพคหกรรมศาสตร์					

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
6	มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี					
7	มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดี					
8	ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
9	วางแผนเป็นแบบอย่างที่ดีและเหมาะสมตามลักษณะของครู วิชาชีพคหกรรมศาสตร์					
10	มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา เสียสละ ซื่อสัตย์ ตาม จรรยาบรรณ สายงานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์					
11	มีเจตคติที่ดี ต่อวิชาชีพคหกรรมศาสตร์					
12	ใช้วิธีที่หลากหลายในการถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยที่ดีให้ แก่ผู้เรียน					
การจัดการเรียนการสอน						
1	เข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรวิชาชีพอย่างชัดเจน					
2	จัดการเรียนการสอนตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร					
3	สามารถจัดทำแบบแผนการสอนวิชาชีพให้สอดคล้อง ตรง ตามความต้องการของผู้เรียน					
4	พัฒนาหลักสูตรวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้เหมาะสม สอด คล้องกับความต้องการของผู้เรียน					
5	สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นให้ ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้จริง ด้วยตนเอง					
6	สามารถเลือกใช้สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ เหมาะสมกับวิชาชีพ					
7	จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเลือกใช้เทคโนโลยีที่ เหมาะสม					
8	ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า เกิดประโยชน์ สูงสุดต่อการเรียนการสอน					
9	วัด ประเมินผลการเรียนวิชาชีพได้ถูกต้องตาม หลักการประเมิน					
10	นำผลการประเมินมาปรับปรุง พัฒนาการเรียน การสอน วิชาชีพคหกรรมศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพ มากขึ้น					

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
11	นำผลการวิจัยในชั้นเรียน มาใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน รวมถึง การกำหนดกิจกรรมการเรียน การสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน					
	การแสวงหาความรู้					
1	แสวงหาความรู้ตลอดจนเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการประกอบการเรียนการสอน					
2	ติดตามข้อมูลข่าวสาร ในงานวิชาชีพ จากแหล่งความรู้ ที่ทันสมัย เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียน การสอน					
3	จัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาชีพที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างสม่ำเสมอ					
4	รับทราบข้อมูลข่าวสารทางวิชาชีพจากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองรวมถึงการเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพ					
5	เข้าร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการเพื่อนำความรู้มาเผยแพร่และใช้ในการทำงาน					
6	สร้างผลงานทางวิชาการ โดยจัดทำตำรา สื่อ เอกสาร ในงานวิชาชีพ เพื่อใช้เป็นคู่มือในการสอน					
7	จัดทำงานวิจัย หาสาเหตุของปัญหาเพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงพัฒนางานวิชาชีพทศวรรษศาสตร์					
8	นำผลงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพ					
9	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในงานวิชาชีพทศวรรษศาสตร์					
10	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความสามารถทางวิชาชีพผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย					
	การสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
1	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน					

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
2	จัดการเรียนการสอนด้วยวิธีกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด หาคำตอบ อย่างเป็นระบบ					
3	แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ในวิชาชีพคหกรรม ศาสตร์ เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน					
4	สอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง อันนำไปสู่การ พัฒนาในด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญาทางด้าน วิชาชีพคหกรรมศาสตร์					
5	กระตุ้นให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกรักท้องถิ่น โดยการนำ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอน					
6	เลือกใช้สื่อ เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับวิชาชีพคหกรรม ศาสตร์					
7	จัดกิจกรรมส่งเสริมเพื่อสร้างจรรยาบรรณที่ดีใน อาชีพ ตาม ความต้องการของสังคม					
8	จัดกิจกรรมส่งเสริมการเพื่อสร้างจรรยาบรรณที่ดีในการ อาชีพตามความต้องการของตลาดแรงงาน					
9	ส่งเสริมการจัดกิจกรรมวิชาชีพ ที่ทำให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำ เป็น สามารถดำเนินการประกอบอาชีพทางคหกรรม ศาสตร์					
10	ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยของผู้เรียนในการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น					
11	ส่งเสริมความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันของผู้เรียน					
12	ประเมินความสามารถตามพัฒนาการของผู้เรียนด้วยวิธีการ ที่หลากหลายอย่างต่อเนื่อง					
13	อธิบาย ชี้นะ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจ ตลอดจน เห็น ความสำคัญของการเรียนการสอน วิชาชีพ คหกรรมศาสตร์					
	ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา					
14	มีความรู้ ความเข้าใจอย่างแท้จริงในสภาพภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม ของชุมชน ในท้องถิ่น					

ข้อ	เกณฑ์มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
2	นำวัสดุภายในท้องถิ่น มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน					
3	ส่งเสริมการผลิต จำหน่าย บริการผลผลิต ผลิตภัณฑ์วิชาชีพกิจกรรมที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม					
4	จัดบริการทางวิชาการ วิชาชีพกิจกรรมที่ได้มาตรฐาน เป็นตัวอย่างในการสร้างมาตรฐานของงาน					
5	จัดให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสศึกษาสูงทางด้านวิชาชีพในชุมชน และท้องถิ่น					
6	ให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชนด้านวิชาชีพกิจกรรมตามความเหมาะสม					
7	ให้บริการด้านวิชาชีพกิจกรรมแก่ชุมชน บุคคล ตามความเหมาะสม					
8	ส่งเสริมให้ผู้นำชุมชนมีบทบาทที่สำคัญ ในการจัดการศึกษาของท้องถิ่นอันจะนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ อย่างต่อเนื่อง					
9	สนับสนุน ส่งเสริม กิจกรรมวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ตลอดจน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมร่วมกัน					
10	ปลูกฝังจิตสำนึกของผู้เรียนให้รัก ห่วงแทนท้องถิ่น					
11	ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมรวมถึง ศิลปะ วัฒนธรรมร่วมกับชุมชน					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 ตัวอย่างคำถามปลายเปิด

แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามตามความเข้าใจของท่าน เถลถายมาตราฐานที่เหมาะสม
สมกับอาชีพผู้สอนคหกรรมศาสตร์ควรมีลักษณะอย่างไรนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว ดังนี้

1.1 ด้านคุณวุฒิ/ความรู้

.....
.....
.....

1.2 จรรยาบรรณครู

.....
.....
.....

1.3 การจัดการเรียนการสอน

.....
.....
.....

1.4 การแสวงหาความรู้

.....
.....
.....

1.5 การสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

.....
.....
.....

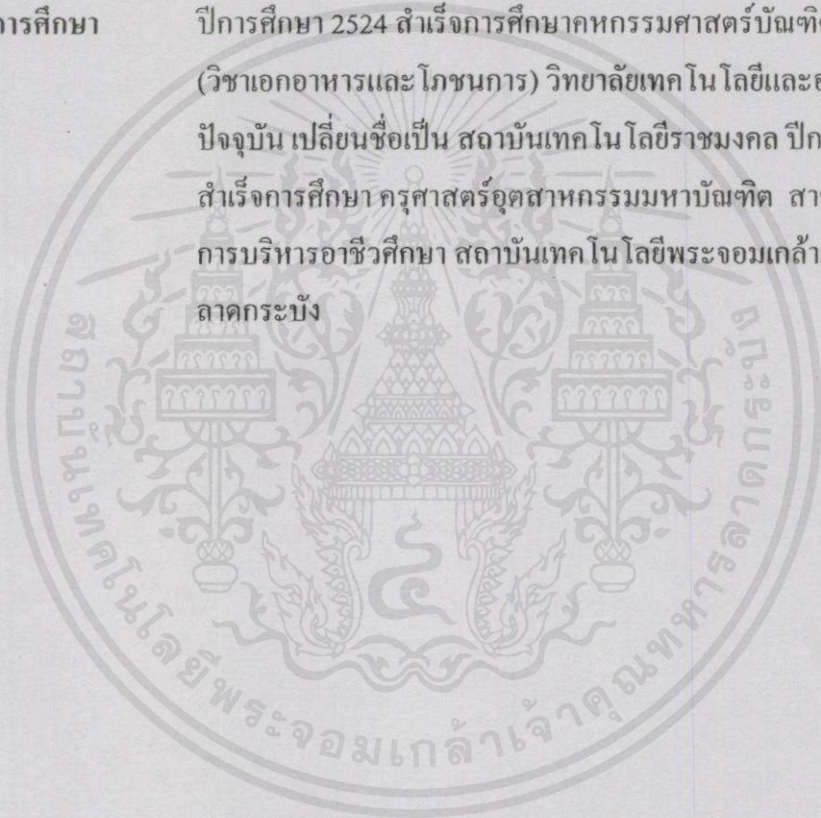
1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและสถานศึกษา

.....
.....
.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น สิทธิสงวนไว้เพื่อปรับปรุงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
ขอขอบคุณ ทุกท่านที่กรุณาช่วยตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางกรรณา สิริพันธ์
วัน-เดือน-ปี	3 มิถุนายน 2501
สถานที่เกิด	อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	305/74 หมู่ 4 ถ.สิงห์วัฒน์ ต.บ้านคลอง อ.เมือง จ.พิษณุโลก
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก
ตำแหน่ง	อาจารย์ 2 ระดับ 7
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2524 สำเร็จการศึกษาคหกรรมศาสตรบัณฑิต (วิชาเอกอาหารและโภชนาการ) วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ปัจจุบัน เปลี่ยนชื่อเป็น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ปีการศึกษา 2544 สำเร็จการศึกษาคหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้